

בחן את עצמך: האם אחה זהיר, שקול או נועז? יזעצי ההשקעות ירכיבו עבורך תיק קרנות נאמנות של לאומי פיא בהתאם לצרכיך.

בעזרת רכבל

באיזו דרך היית בוחר להגיע לפיסגה?(סמן × במשבצת המתאימה.)

ם בשביל להולכי רגל

אתה טיפוס זהיר בהשקעותיך – המוכן להרוויח פחות אך להבטיח את השקעתך בביטחון מלא. בחר יחד עם מומחי ההשקעות בבנק, קרנות נאמנות בטרחות של לאומי פיא שרווח בצידן ותוכל לישון בראש שקט.

אתה טיפוס שקול שמעדיף השקעות מעורבות – הכוללות השקעות עם סיכון וסיכוי גבוה אך גם השקעות זהירות יותר. הפגש עם מומחי ההשקעות בבנק כדי להתאים לצרכיך תיק קרנות נאמנות מעורב של לאומי פיא.

🗷 בצניחה ישירה לפיסגה

אתה טיפוס שאוהב השקעות נועזות – עם סיכויים לרווח גבוה .

יועצי ההשקעות ירכיבו עבורך

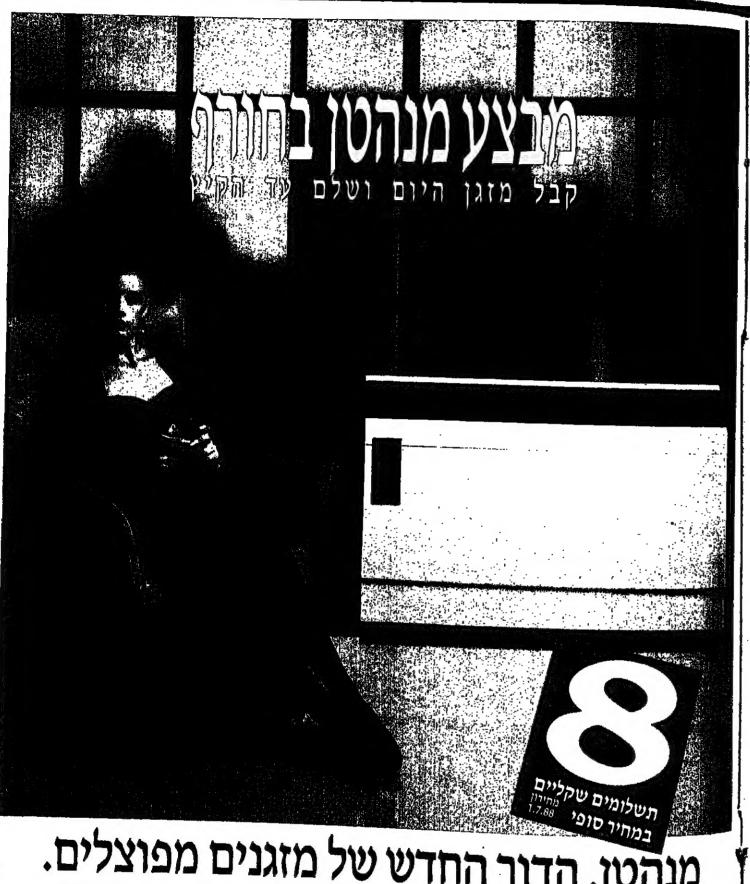
תיק קרנות נאמנות של לאומי פיא בעל רמת טיכון גבוהה ואפשרות לרווח נאה.

לאומי פיא מהווה למעלה מ-40% משוק קרנות הנאמנות ומציעה 19 קרנות שונות לבחירתך. כקש פרטים על קרנות נאמנות של לאומי פיא אצל יועצי ההשקעות בבנק.

לאומי פיא-החברה המובילה בניהול קרנות נאמנות 🕀

מדינה בכבלים – חבלי לידה ארמונות האוויר של אגד האגרוף החרדי הולם: רק לא בשבת

מנהטן. הדור החדש של מזגנים מפוצלים.

ללמוד מהנסיון. מנחטן בחורף, באספקה מהירה ובחורי מבצע נוחים במיוחד, כרי שכבר עכשיו יתחיל חקיץ הנעים

שי חינם! שעון תקע לתכנות זמני הפעלה וחסכון בחשמל.

מזגן היצוא הנמכר ביותר בישראל

לקונים בתשלום לפקורת תדיראן

איזה דגם מתאים לך ביותר ז מה המיקום הטוב ביותר בבית ז יועצי ההנדסה המנוסים של תדיראן ישמחו להגיע לביתך וליינץ לך בכל נושאי המיזוג ושוב- זוהי רק התתחלה. ולייניק כך בכל נושאי וומיחד ושוב - חודי דין הוומטלוו. השרות תאמין והמסור של תדיראן, החברת תמובילת במכידת מזגנים בישראל, ילווה אותן לאורך כל הדרך, כך, גם אתה תוכל לתיות שקט במיוחד. ממש כמו תמוגן החדש שלך...

מנהטן בחזרף - ואתה מבטיח את המחיר לפני הפיחות הצפוי - ומשלם ב־8 תשלומים שקליים במחיר סופי (לפי מחירון 1.7.88)

תעכשיו, גם אחה תוכל להרשוח לעצמך את המזגן חטוב

לחיצת כפרור - ונבמר תקור. אין הכנות, אין רירוות - בטיחותי לחלוטין ולא פחות חשוב - אין כזבח: כמחקר שהתבצע קנעמשרד האנרגיה כי תשימוש במזגן חוא החסכוני ביותר (יעילות כעולה ויותר מאשר חימום חשמלי).

השיג כסניפי תדיראן: ת"א 5420304, חיפה 748756, ירושלים באמצעות אלרם 783221, ב"ש 3656-057. ב"שקם", סולור, קו-אום (אלקטרוליין)

מנחטן בחורף - כי את הקיץ חבא כבר תתחיל

התצאח. מנחסן. מגן חדשני ומשוכלל אשר פותח דור חדש בעידן המזגנים תשצלים. פעולה חרישיה, פיזור אוויר אומטימלי, לוח

מנחטן בחזרף - לחימום זול יותר, יעיל יותר,

ענשיו גם אתח יכול מזגן. מנהטן.

נעים יותר!

^{צכר}את חקיץ האחרון? את החום האדיר, את ההיסטריה

לשבוע סט חמישיות תחתוני נשים בשלל צבעים במקום 32% רק בלבד

St Michael MARKS & SPENCER

כלי בית צרפתיים

20.11.-25.11.88 120.11.-25.11.88 120.11.-25.11.88

אלבי מוצרים בלעדיים

אופנה ●לבני נשים וגברים ●תמרוקים שאביזרי אופנה ●כלי בית ●צעצועים

•מוצרי חשמל •מוצרי ספורט •מזוודות

וגם מקבלים מתנה

צעיף או ספל או מאפרה

הצעה מיוחדת

הנחות עד 🎢

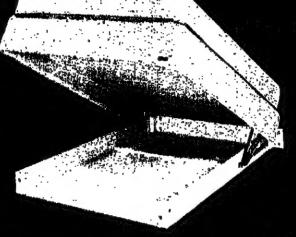
יום המוצר מנשים נברים לאהואי

מעילי צמר מופור

בלבד

פרונונו לונחנו

משולב במיטה אמריקנית עם ארגז מצעים מחרומם

זהו חדר השינה המושלם

מזרון עמינח עם המרכז הבריאותי

רק בענוינח אתם יכולים להתאים לעצמכם מזרון עם מרכז בריאותי

Ribegio ט׳ בכסלו, תשמ"ט 18.11.1988

מעריב" כל הזכויות שמורות ל"מעריב" This Magazine is a Supplement to Maariv International Edition

ארמונות האוויר של אגד עמוס לכב

פניה ארצי, אַמנית החיים שרית פוקס

רק לא כשבת יצחק בן־חוריו

ן כחירת המתים ידונתן גפן

סיול סופשבוע, מושב יפהפה נילי פרידלנדר

ילדי המבחנה של ניסים אלוני מלמה ארמון

כבולים לקופסה מל שחף

ספר את זה, איציק כילי מוסקונה לרמן

לאכול כחוץ **37**

סבתא לא סורגת יהודית חנוך

האב, הבן והווירוס אורית הראל

פנטראוז 42 ינאל לכ

חיים ואוהבים תמר אבידר

הורוסקופ רות אלי

מעריב לילדים

בשעו ששו ילרי המבחנה של ניסים אלו הצעירים ומאנדה. כתכה בעמוד 24.

עודן עמי דור־און טעית עורך: דניאלת בוקשטין מעית עורךו אורית הראל עודך נומי יורם נאמן מעצבות אורלי אנשל, וטע גרינשמן מדעות: אורי דגן

תרב צבי גלסנרו מרורים

ליל הבדולה, 1988

"אנא התכבדו בסינאר"ו

oiagaiu č

ארתונות אויד על אגד

ניין מפואר, בית הגימלאים של אגד בחיפה. 23 אלף מ"ר גדלו, 11 דונם שטחו, 30 מליון דולר עלותו. אכל היכן הגימלאים?

שלושה מגרלים בכית האבות של
אגר בנוה שאנן בחיפה. במגרל האחר –
123 דירות, 93 מהן בנות שני הררים, 31
– בנות חדר וחצי. במגרל השני יש
קפיטריה, מספרה, מדור רפואי עם
מרפאה לרופא וחדר טיפולים לאחות,
אוכל לדיירים, אולם אירועים ל-150
איש, חניון תחתון וחניון עליון, בדיבה
מקורה מחוממת וג'קוזי לצידה, חדר
ספורט מצוייר כהלכה, חדר משחקים,
תדר ויראו, אולם קולנוע ומרכז בקרה
ממוחשב. אבל הדיירים, היכן הדיירים

כל המגדלים מחוכרים כיניהם במינהרות מקורות, 2000 מ"ר של שטיחים ממתינים כרי שיגלגלו אותם מקיר אל קיר. מערכת וידאו כמעגל סגור צופה על כל חמנסה להיכנס, ומערכת ממוחשכת אמורה לרשום את זמן קריאתו של הדייר לאחות, נושא תלונתו וומן בואה אליו. המטכת המצוייך היטב עומר נוצץ וממתין לסוערים. בית חולים סיעודי כמעט מושלם. שמירה מתכצעת 24 שעות ביממה. בכל דירה יש ארונות קיר ומטבח שמצוייר בכיריים חשמליות, תנור ומקרר. אכל הגימלאים אינם, ד11 אנשי האחזקה הסוככים בקומפלקס האריר נכלעים בתוכו, כמעט אינם

39 אלף שקלים לחורש משלם אגר עבור אחוקת המונומנט שאין לו אח ורע בארץ, וכנראה גם לא במזרח התיכון. רק הגימלאים אינס.

הגימלאים אינם.
לא שאין מועמרים לאיכלוס
בית־האכות שישה־כוככים שאגד הקים
לגימלאיו. יש ויש. אלא שהעניינים
הסתככו ועתה מנסה אגר למכור את
הפרוייקט, אולם קונים אין. ישנם
מתעניינים, ברוכם משקיעי חוץ. אך
כאשר הם שומעים שהמחיר הוא 25'30
מליון דולר, שרמי הכניסה לגמלאי
אמורים להיות 130 אלף דולר, ודמי
האחוקה החורשיים 2500 שקלים – הם
מיר מרימים רגליים. הם לא יכנסו
לפרוייקט שפשיטת; הרגל שלו מוכטחת

אבל אגר נכנס גם נכנס לפרוייקט
השאפתני. בתחילה, כמו כל חלום, הכל
נראה טוכ מאוד. "הרעיון של כית
האבות נולד על רקע המציאות
הישראלית, שבה אין ולא יהיה פתרון
מגורים לעצמאים, הן בתחום הסעורי",
מסביר יוסקה הרדי, היום יו"ר איגור
הגימלאים של אגר ובעבר יו"ר
המזכירות ויו"ר אגף הכספים. "במשך
שנים רצות רכש 'אגר' לחבריו
שנים רצות רכש 'אגר' לחבריו
המנסיונרים מקומות מראש ב'משען',
המנסיונרים מקומות מראש ב'משען',

משר בעמוד חבא)

7 Biaeain

מגדלי ביח האבות של אגד בחימת צומים אל עמק זכולון בצפון וקרית הטכניין בדרום (בצילום הגדול); ארית ברונשטיין, מינחלן הבית (משופם) ויוסקה חדרי (יו"ך איגוד הגימלאים של אגד, משמאל בצילום הקטן) בחצר הבניין: "עצוב, עצוב מאוד".

בהתחלה הכל נראה נפלא. אגד, התוביל הבשוח, תקים לגיתלאיו על הכרולל ביח אבוח ולפואך שיביא כבוד לזיקנחם. הביח כבר עומד. כנראה בית הרפאים היקר ביוחר בארץ. שלושה וגגדלים שעלות הקמתם מב מליון דולד, עם דירות ולצויירות להפליא ותיחקנים סופר תשוכללים. רק דיירים אין. הם גם לא יהיו. שום גיונלאי של אגד לא יוכל להרשות לעצמו להתגורר שם. זה יקר תדי. ומרם נמצא המשקיע שיסכים לקנות את הפיל הלבן שרק אחזקחו עולה לקואופרטיב סצ אלך ש"ח בחודש. ולשהו העותבש. החלום נהפך לסיום. חכנון לא חכם? תגלומניה תשחוללח? בינת"ם הכסף תמשיך לורום.

מאת עמוס לבב צילומים: דורון הורוביץ

Biaeain 6

נחן את עצמך: האם אתה זהיר, שקול או נועז? יועצי ההשקעות ירכיבו עבורך תיק קרנות נאמנות של לאומי פיא בהתאם לצרכיך.

נאיזו דרך היית בוחר להגיע לפיסגה?(סמן × במשבצת המתאימה.)

בעזרת רכבל 🛭

אתה טיפוס שקול שמעדיף השקעות מעורבות – הכוללות השקעות עם סיכון וסיכוי גבוה אך גם השקעות זהירות יותר. הפגש עם מומחי ההשקעות בבנק כדי להתאים לצרכיך תיק קרנות

בצניחה ישירה לפיסגה 🔳

לרוח נאה.

אתה טיפוס שאוהב השקעות

. נועזות – עם סיכויים לרווח גבוה

יועצי ההשקעות ירכיבו עבורך

תיק קרנות נאמנות של לאומי פיא

בעל רמת סיכון גבוהה ואפשרות

נאמנות מעורב של לאומי פיא.

המוכן להרוויח פחות אך להבטיח את השקעתך בביטחון מלא. בחר יווד עם מומחי ההשקעות בבנק. קרנות נאמנות בטרחות של לאומי פיא שרווח בצידן ותוכל לישון בראש שקט.

אתה טיפוס זהיר בהשקעותיT -

ם בשביל להולכי רגל

לאומי פיא מהווה למעלה מ-40% משוק קרנות הנאמנות ומציעה 19 קרנות שונות לבחירתך.

לאומי פיא - החברה המובילה בניהול קרנות נאמנות 🌐

אריה ברונשטיין, וגינהלן הבית: "אם תיפול החלטה חיובית – תוך שלושה חודשים אפשר לאכלם את הולקום".

- גמור, למעט המחלקה הסיעורית שרק קומה אחת שלה

הבנייה הופסקה. צרה נוספת ניחתה פתאת מכיוון

"השתוממנו", שב ואומר יוסקה הררי. "הצענו

לעירייה חלופה: תביאו שמאי שיעריך את הקרקע.

נשלם לכם בעבורה ונסגור עניין, חשכנו שלכם חשוב

שתושבי העיר יזכו כעוד מיטות סעוריות, אכל אם

שווה 1.2 מליון דולר. שמעון רוריק הוא סגן ראש

עיריית חיפה. הוא לא השיב לפניית "מעריב" בעניין

וה. יתכן שהסיבה לכך טמונה בדבריו התגיגיים של

שלמה לוין בעת חנוכת הפרוייקט: יברכה ותורה

הקרקע ואימשר את מימוש הקמת הכית". שמעון

אבל דובר העירייה כן הגיב, וכה אמרו "הם לא

וכך עומר לו שם, על הצוק, בניין־שישה־כוכבים.

(חמשר בעמוד 11)

עם מטבחים מצויירים חיכוב, מרכו ויראו, חניון עליוו.

חגיון תחתון, מערכות בקרה ממוחשבות, מנועים ענקיים שיש לחמעילם סן ייהרסו, ון מעליות הוממות

השמאים אכן כאו, מררו וברקו, וקבעו כי הקרקע

אתם מתעקשים – הבה נגמור כך".

בקלות על כספי ציבור".

הגימלאות של אגד ו־10% כידי "נצב"א" (נכסי צאן

ברול אגר), חברת נכסים של חברי הקואופרטיב. (מתוך שלוש) הושלמה, פתאום גילה מישהו בעירייה בטכס הנחת אבן הפינה נרחמו רכים לחתום על כי העירייה יצאה מהעיסקה "פראיירית". יוסקה הרוי שוען שמשרד הפנים לא אישר לעירייה "לרוץ" הלאה מגילת היסור הקבורה אי שם במעמקי הכטון היצוק. באותם ימים יפים איש לא שיער לעצמו שגם 30 מליון עם הפרוייקט. בעירייה אומרים שפרצה מחלוקת בינה דולר ייקברו שם, בצד המגילה. היום מנסים רכים לכין הקואופרטיב לגבי מספרם של תושבי חיפה שיונו מהחותמים, האבות המייסדים, להתנער מאחריותם להגות מהפרוייקט כולו. "היינו המומים", נוכר יוסקה הררי בתחושתו כאשר מחעירייה הודיעו לו שעל פי להחלטה שהעמיסה על החברה גטל כבר כל כך. "בית גימלאי 'אגר' הוא התגשמות חלום כן שנים רכות", פרשנות יועציה 10% מהפרוייקט כולו אמור לעמוד אמר או שלמה לוין, יו"ר המזכירות. "זוהי התגשמותו לוכות תושבי חיפה, ולא רק 30% מהמיטות הסיעודיות. היפה של רעיון השיתוף שביסוד החכרה השיתופית שיתוף מלא ואמיתי לאורך כל הדרך, שיש עמו גישה כית האכות הספרדי הסמוך, שהנהלתו הוציאה צו מניעה נגר המשך כניית האגף הסיעורי, כטענה שהוא אנושית, חמה ואוהבת, שיתוף שהוא מעבר לשיקולי מסתיר לדייריה את הנוף.

עתה העביר שלמה לוין את ההחלטה למכור את החלום, ואת נימוקיו נכיא בהמשך. המבקר ככית גימלאי אגר בחיפה עומר משתאה מול הפאר, ההירור. התחכום והתכנון המדוקרק, ואינו יכול להמנע מהשוואה – פני אגר כפני המדינה: כאן גם פה ניכעו כקיעים ברעיון השיתוף, כאגורה כמו במדינה מתנפץ מרעיונות מגלומניים ועומדים מול המציאות: אזרחים הרוצים לחיות כמו עשירים במרינה ענייה, נהגי התוכנית הגרנדיוזית החלה להתגלגל עוד אוטובוס ששואפים לחיות כמו לורדים ולא כמו

מיוחרות שלוחות לחברנו שמעון רודים, שסייע בהשנת יוסקה הררי חולק על ענין המגלומנית. הוא טוען יכולים לומר עתה שהפרוייקט המתכך בגללנו. הם לא העריכו נכונה שמרובך כפרוייקט אריר. הם משוט קסצו ו מעל לפופיק. הנסיון לחלות את הקולר לכשלון הנושא בעירייה - פשוט מגוחך. עיריית חיפה לא תוותר

"כשנת 1986, כאשר הכניין היה כבר בשלבי לירייה דרשה יותר. חוסכם על שליש. נחתם חוזה בין העירייה לבין חברה חדשה את מניותיו לשרן הנימלאות?

ממניות השליטה היו כידי אגד; 40% כידי קנן שניחתו על הערוייקט כזו אחר זו. הכניין היה ככר

זווית – דולעה שלי".

יוסקה הררי, יו"ר איגוד

הגיתלאים: "בכל פינה כאן

תתצא טיפת דם שלי, בכל קרן

אכל המוכיל הלאומי הוא לא רק כלי תעבורתי אדיר. הוא גם איראולוגיה. האגודה היא צורת חיים. אגד מעורב כחיי היום יום של חבריו ועוכריו ומציע להם הרכה מעכר למה שמציע מקום עכודה ממוצע אחר. כך הקים הקואופרטיב קרן היגוך תיכון לילרי החברים, שנהפכה לקרן חינוך על תיכוני מאו הונהג חינוך תיכון חינם; כך הוקמה רשת קייטנות מפוארת

וכך גם כנושא הגימלאים: 'חשנו במחוייכות כלפי אותם חברים שיצאו לגימלאות, ורצינו לספק להם מגורים עם תכנים, ומיטה סעודית לאלה שיודקקו

ה שהוסם מעל חניון אגד בנוה שאנן, צופה אל לרשת של שלושה בתי אבות לגימלאי אגד. סיור במבנים המפוארים, המשוכללים והמתוחכמים מעורר את המחשכה כי אם אכן היה יוצא הפרוייקט אל הפועל, היה הנהג יורד מן תהגה עם הגיעו לגיל החלום. נתגי האוטובוסים מתפכחים כמו כולנו הפרישה וכין לילה משנה לחלוטין את אורח חייו. פאר

בתחילת שנות השבעים. יוסקה הררי חיה אז יו"ר אגף פנסיונרים. הכספים. "גיסינו למצוא מוסר שנסגר, בית חולים או לא נמצא, ואז, כשנת 1980, הוחלט לבנות הכל, הגימלאים. אין לו ספק, ליו"ר איגוד הגימלאים, כי מהמטד ער הטפחות. עיריית חיפה שמעה על אלמלא הביורוקרטים, היה היום הכניין שוקק חיים, החיפושים שאגר מנהל, החציעה להנהלתו שטח טרשי - פנסיונרים מאושרים היו משתכשכים בבריכה או מרחיב עין בשיפולי הכרמל, בואך נות שאנן. העירייה רוכצים בג'קווי, ובית החולים הסעורי המשוכלל היה הציעה את הקרקע היקרה ללא תשלום, אך תנאי אתר מטפל במסירות הן בגימלאי אגר והן כתושבי חיפה. העמירהו גם תושבי חיפה שאינם חברי אגד יוכלו להנות מהמיטות הסעודיות. אגר הציע 10% מהמיטות. בנייה מתקדמים, התנגד האוצר להשקעות כספיות של העירייה דרשה יותר. הוסכם על שליש.

שהוקנה לצורך וה – אגד בתי גימלאים בעימין 50% אך זה היה רק אות לתחילת שורת התלאות

(המשך מהעמוד הקודם)

ללכת, זו שביום־הולדתה ה־70 כתב לה עמוס עוז מכתב מחאה: "אכל זה פשוט לא ייתכן, איך זה אפשרי, כותכים עליך שמלאו לך 70. הלא אנחנו פשוט לא מטכימים לעלילות כאלה. את? 700 הלהט, האנרגיה, התלהבות הנעורים, אהבת האישים והספרים, כוח ההסתכלות וכוח הקריאה וכוח הארגון - כל אלה, האמנם הם שייכים לכחורה כת 770".

גופה של פניה הואל לספוג את החולי של חיים, אדובה, עוד בחייו. היא העתיקה אל עצמה את סימני מותו, כשגסס מפארקינסון. רגליה דאבו, ראתה בקושי, קולה לא נשמע. הם קשרו ביניהם ברית, פניה ארצי וחיים ארד – כי זה מהם אשר יחלה באופן המנוול את גופו ומעלים את קיומו, יסתייע באהוב לבו כדי למות. הם ראו את החיים כזכות, לא כתוכה. חיים היה צעיר ממנה בעשר שנים, ומשום כך התנתה איתו פניה: שלא תעו למות לפני, שלא תעו לעווב אותי גם אתה.

התנאי לא התקיים. גופו הלך ודער מאו פציעתו האנושה כמלחמת השחרור עד למחלת פארקינסון. כיוון שנטל כ־30 כדורים כיום, לא הצליח להיפטר מחייו באמצעות כדורים שלקח. ופניה שהבטיחה, לא הצליחת לקיים. הוא הססיק לאכול. קיווה להעלם, ולא נעלם. יום אחד החליטה לשכנעו לאכול, ספק עורמה להציל את חייו, ספק עורמה לספק לו את מותו, ואמרה: אם לא מאכל ותתחוק לא תוכל אפילו למות. חיים האכים עצמו, עמד על רגליו, הלך לחררו בכוח חרש אחרון – ותלה את עצמו.

כל חייה ממליכה פניה את שכלה על לבה כדי לשרור. הפעם התמוטט המנגנון: "החוזה בינינו היה מכוסם על התכונר, ולפתע נחשפתי לרגש. נחשפתי גם לאפשרות שכל חיי, אלה שנותרו לי, אהיה המומה מכך שסילקתי את חיים במו ידי. ועדיין חשתי שנחתי את הטכמתי בחתימת החוזה. שסיפקתי את המפתח".

אחרי שתלה את עצמו התגלתה בפניה, לראשונה כחייה, סרבנות להיות סלע. רגליה הכואכות ושבר במותנית, והגינה הצטמקה לגירולי פרא. יתגירי, איך אחיה החורף כלי אמנון ותמר", שואלת אותי פניה ואין להוציא מכלל אפשרות שבעור רקות אחרות כבר יצהלו פניה בזכרון איזה רומן עתיק ונסער באופן

דוסטוייבסקאי משנות ה־20 לחייה. חיים הפראי, פורק העול, איש סגוע בגופו, אוהב מרחבים וטיולים עם פניה אהוכתו, חגיגת יצרים לשניהם. חיים היה איש בטחון בקיבוצו, אפיקים. בעל חוש מיותד לעלות על עקבותיהם של גנבים קטנים, פייטר מקומי, אימת רבים, שריף ללא מערב פרוע. יותר משהית מקוכל בקיבוצו, התחבר עם כרואים, צ'רקסים, ררוזים. בקיבוץ התלוצצו על חשבונו וקראו לו פושטק. עלם חמודות, קראה לו פניה. הוא התהדר כפניה שיוכל להתחרות בשלמה המלך בכמות המאהכות שהיו לו. הוא היה כן 60. היא היתה כת 70. "ואני קטפתי את פרי נסיונותיו היצריים. אוי", אומרת פניה, "ומה יגיד הכון־טון הקיבוציז מילא, למה את נפשי מותר לי לחשוף, אכל לספר שהיה לי סיפוק כחיי אהבה גופניים, אסור ליז למה קוראים לכך פורנוגרפיה? הרי חיי הגוף שלי הם חלק מחיי הנפש שלי. תדעי לך, אני בער שוויון זכויות לכל אברי

"את יורעת מה ההכרל כין אהכה ראשונה לאהכה מאחרת?", שואלת אותי פניה, "באהבה הראשונה אתה נרקיסיסט, כל־כך מלא את עצמך שאתה מצפה לראות כאהוכך את עצמך. אתה אוהב את אהבתך ולא את כן זוגך. אהבה מאוחרת עולה לאין שיעור על אהבה ראשונה. היא צומחת על גבי נסיון חיים, ביקורת עצמית, אכזכות וכשלונות, ובה מתגלית הנכונות לספק את אהובך לפני שתספק את עצמר. זו חרוות הנתינה אשר יו־עתי בעשור האחרון של חיי".

לא, פניה ארצי אינה מניה שוחט. לא כאותה אשה־גכר שנרתמת בעלייה השניה אל ארץ ישראל, מוחקת את נשיותה, צווארון לכן נוקשה מורטר מעל חולצתה. לא, פניה היא חלוצה קוקטית וגנררנית, בת העלייה הרכיעית, ממשיכה יותר ממנשימה. מעולם לא מחקה עצמה מפני כלליות הרעיון. תמיד היתה בקשר עם יצריה, קשובה לאחריותה כלפי החיים. כימיה המאודרים, כשנפוצו הרעיונות האקויסטנציאליסטים, דגניה. היתה אסיפה, כולם דיברו נגד עויכתו, עד היתה פניה פתחה לקלוט את קאמי ואת סארטר. נכון,

יצחק (אקי) ורוני בצילום מהימים ההם (שמאל), ופורטרטים של אקי ומירה ו"ל (למטה).

פניה ויואל ארצי וילדיהם מירה.

היא הכתה בעוז בפטיש וריסקה סלעים כשנטלל הכביש מחיפה להר כרמל. היא אכלה עגבניות עם אורו ותפוזים וכתום יום מאושר של חצץ רקרה עם חברותיה עד עלות השחר ושכה לעבודה. קראו לזה התרוממות רות. היא אף נסעה, אחרי שנולדה בתה מירה, לחו"ל, כשליחות "החלוץ". אכל ככל שנעשה המות ודאי יותר כחייה, התערערו מעט האמיתות הכלליות, הפומביות.

כאשר מגישה לי פניה את רשימת מתיה היא בעצם אומרת: זו תעודת הזהות שלי. מתי, הם אני. ומי

"בכל פעם שהייתי בוכה, משתוללת, שוקעת במרה שחורה או אפאתיה, גברו כוחות החיים. הייתי אוספת אותם כמתוך מיסתוריור.

היתה פניה כל חייתו "ער גיל 45, עד שמירה נרצחה, הייתי אחת מ־99. את יורעת, אצ"ג אמר פעם כי מבין כל מאה – רק איש אחר הוא יוצא רופן, והשאר

"האם אפשר לומר שהמוות עיצב את אישיותך?", אני שואלת את פניה. חיא אינה נועצת כי מכט 45 מזועוע. היא משוט אומרת: "כן". ועוד: "ער גיל הייתי כואת, את יודעת, לא לגמרי כתלם אך גם לא מחצה לו. ניסיתי ליצור שינויים בתוך מסגרות... נו, בחורה רגילה, שום רבר מיוחר".

היא חייתה לצירו של יואל ארצי, ממייסדי "המשביר המרכזי", "תנובה". עסקן מצטיין המבלה מחוץ לדגניה כל ימות השכוע ומגיע לקראת סופו. פניה גידלה את ילדיהם. "חשבתי שאשה צריכה לגדל בעל כמו את ילדיה. לתת לו לכטא כל מה שטמון בו. עו שהייתי בת 50 לא ידעתי שהוא מעריך אותי. פתאום ביום הולדתי הוא קם ודיבר עלי טובות. נדהמתי. ההגמוניה כמשפחה היתה אצלו".

שנה אחת כחייהם המשותפים התרצה ארצי לחזור למשק. פניה היתה מאושרת אך ארצי הלך והחקרר. ממנהל גרול למנהל חשבונות קטן. פניה הבינה שבעלה הולך לאיבור ועליו לעזוב שוב את שקמה פניח והסבירה לקהל כי בעלה אומלל, וכי שנים

שעבר מחוץ למשק גרעו את שורשיו ברגניה והוא הולך למות. היתה שתיקה ארוכה ויושב ראש האסיפה אמר: אין כרירה, מה עוד שארצי חשוב למדינה.

"אני עשיתי מה שסברתי שנכון לעשות, אך השריטה היתה עמוקה. בעלי טוען שהוא אוהב אותי, אך כל זה מותנה בכך שהוא ירגיש טוב? היכן האהבהז נפגעתי עמוקות, אכל נשאתי את הכאב עד שחלה במחלת לב. יצאתי להיות איתו במשך חצי שנה כתולון, ואו מוסרות שונים לחצר שנישאר בעיר. יסדרו לנו בית וימלאו את כל מחסורנו. ארצי ענה בשלילה כאבתי את תגובתו. הוא הרי מזמן התייאש מהקבוצה אך לא היה לו אומץ לחיות על פי אמונתו מפני שמה ינידו'. הוא לא חי את חייו בשלמות, הוא היה אנוס וכך, חצי שנה כרעתי עצמי מרגניה כדי להיות איתו. הוא כלל לא הרגיש איוה משבר עובר עלי בשעה שהיה עלי לחזור לקיבוץ וכל המקומות שבהם רציתי להשתלב היו תפוסים. כתום ששת החורשים הוא ליווה אותי הכיתה, אמר לי שלום וחזר לעכורה. חשבתי לעצמיו האיש מסוגל לחשוב רק על עצמו".

מסגשיה של פניה עם המוות הרחיבו את הכרתה ואת דרישותיה. "האסונות גילו כי כוחית לא מצויים. המוות הוא תוק חיי ומשמעותם. בכל פעם שהייתי בוכה, משתוללת, שוקעת במרוז שחורה או אפאתיה, נברו כוחות החיים. חייתי אוספת אותם כמתוך מיסתורין. אחרי שאקי שלי נפל במלחמת ששת הימים, אני זוכרת שהיה הורף ואני ארגנתי תוג ספרותי כגלי כנרת. התעקשתי לבוא וגם פתהתי ברברים, והרגשתי את התרוממות הרוח, חשתי את כוחי לרומם אנשים. הרי יכולתי לככות, לחכות את ראשי בכותל. הרי החוקתי את מפעל התונים למפרות בירי, וידעתי שאם אשמוט כנפיים אעשה לחם עוול. זה נתן לי כוה. כו, מתנייבות היא המלה. אני ונושכת שבנרותו של אדם מתבטאת בכך שהוא חש אחראי לרגשותיהם של אנשים קרוכים.

"אגי יודעת שבהתנהנותי, בדיבורי, אני מעודה רגשות. אני אחראית להם, ותם בעלי כוח. אנשים מתקשים להבין מדוע אני מקפידה כלכושי, עושה תסרוקת. זה מפני שאני רוצה לשמור על אותה צורה

הזמן מחוץ לבית. כן, היינו תנועה ענייה, היתה משימה". ופניה משתתפת.

על פי הכרוניקה העתונאית נחנקה מירה ארצי על חוף טבריה בליל סערה נוראה, כשנת 1952. מי שהורשע כרצח היה חיים שמחון, כן זוגה שנעוב על ידה, רס"ר הכסים בו שרתה, שהתאהב כמירה שעה שניגש לנווף כה על הסמל הכלתי מצוחצח שעל

שמחון נרון לשבע שנות מאסר בעוון הריגה, ונחון על ידי נשיא המרינה כעבור ארבע שנים. זריקות היפנו־אנליטיות, שהן זריקות אמת, הוזרקו לו בבית־תולים טלביה על־ידי ד"ר הנס וינין, והן שהוציאו את שמחון לחופשי. יומיים אחרי פרשת הזריקה, עתיד שמחון לספר, צחק בלי הרף. תופעת לוואי לאירוע גופני ונפשי שפרטיו אינם ירועים עד היום. ועדיין לא הוכחה אשמתו של נאשם אחר, אף שהיה מועמד אחר לתנוק את מירה באותו ליל סערה. בעל בית קפה בטבריה שם ישבה מירה ארצי בתברת נהג ב"סולל בונה", קאופמן שמו, שעה שנכנס שמחון וראה אותם. מירה יצאה עם שמחון החוצה.

שמחון עתיד לספר כי סערת חושים, אותה לא ניתן היה לבטל ביניהם, התעוררה שוב באותו ערב, ומשום כך יצאה עמו, אולי לקכוע את הירוש יחסיהם. שמחון ידע מרוע החליטה מירה להיפרר ממנו. אכיה, יואל ארצי, התנגר ליחסים, ומירה – שהיתה קשורה מאוד לאכיה – כוזרה באב ולא באהוב.

של פניה שהם רגילים אליה. הרי אני אחראית

לשלמות נפשם, עלי להראות להם שאני שולפת

מצב, שנשארתי אותה 'אני' אחרי כל נסיונות הגורל

משקרה לי האסרן האתרון בדיוק קבלתי את שתילי

תונה. קראתי לכתי רוני שתעזור לי לשתול. הייתי

מלאת התפעמות, רציתי שיראו שאני ממשיכה

מנורה אבל כנראה שהתנכרתי למוות, זילולתי בו,

לשהלה. הנה, השיר הזה הוא עלי", אומרת לי פניה

ומשיטה את שירה של דליה רביקוביץ "אפילו סלעים

פניה ארצי לא היתה אם טבעית, היא אומרת.

לשי שהיתה אם היתה אשה. גברים רכים התאהבו בה

ונה גם קלמן שתמונתו מופיעה באלבומה, "בעל

הלסת הבטהובנית", היא קוראת לו. בימי סלילת

הכיש מחיפה להר כרמל התפתחה ביניהם ידירות של

שולים ושיתוח, ופניה המהפכנית חשבה כי יחסים בין

גנו לאשה צריכים להיות טהורים ויפים. מגע פיזיז

פניה וקלמן הכטיחו זה לזו כי אם אחד משניהם

תאהב הוא ימהר להתוורות על כך באוזני דעהו.

נמשך תודש ימים סיפר לה קלמן בהתרגשות על

האשה המופלאה שפגש, עד שאמרה לה נו, אז תכיא

שתה, אני רוצה להכיר אותה. הם סבעו פגישה. סלמן

הויע עם מראה והציב אותה מול פניה. פניה, שעכשיו

מהרח, התגפלה או על קלמן: מי הרשה לך להתאהב

מי הרי אנחנו ידידים! היא חציעה שייפרדו, כי

היגשות אינם דו־סטריים, וקלמן לא הסכים. ופה

מעירה פניה בניתוך: "הו, הו, פה למרתי מה זה גבר.

ער לא יכול לתאר לעצמו שהוא מאוהב ואינו מוצא

ה בלב האשה. הוא התעקש ואמר: זה לא יכול להיותו

א עוד תאהכי אותיו הוא כא למשפחתי להתחגף,

שלי יעורו לו לככוש את לבי". קלמן ירד מן הארץ

לכסוף נישאה לארצי, היפוכו של הגבר הרגנייתי

משסי. דם אהכו, היא אומרת, לטייל בבית הקברות.

אמור, אמהות אינסטינקטיבית לא חיתה כה.

פניה ארצי אומרת כי היתה כה מין שנאת

ילדים לאחר שהתמטרה במשך שנים לטיפול

באחיה הקטנים. היא לא רצתה להיעשות אמא.

לשהיתה מירה כתה כת ארכע, נסעה מטעם "החלוץ

וצער לפולח, לנסות להקל על היהודים שם, אלה

פשה במעות הכשרה וכמהו לעלות ארבה, את זמן

שנתיים לא באתי לראות את ילרתי. כששבתי מצאתי

צחח בת שש. נפתחה הרלת, הופיע פרח חמור,

התיישב עלי ואמר: אמאליהו אמאליהו ומיהר לצאת

'שנתיים', אומרת פניה, וקולה מכשר רעות,

המתנה. הרי היתה זו תקופת "הספר הלכן".

ושיקותז מי צריך ומי יכול.

תעלמו עקבותיו.

ושלמתי מחיר. הליתי. כבר לא היו לי כוחות. נתפסתי

מה קרה כאותו לילה שכו יצאו מירה ושמחון מבית הקפהז שמחון טוען כי עצר סמוך לבית הקפה עם חבר שנהג בטנדר שמנועו ככה לפתע. הם חיפשו עזרה. שעה שהתבודד לרגע עם מירה, הצליה חברו להתניע את הטנדר, ושמחון טוען כי הוא הצטרף אליו ולא ראה עוד את מירה.

"מירה היתה בת המחזור הראשון של החיילות בארץ. דפוסי חיול נשים החלו אז להתגכש. היא היתה מאושרת בצכא ופגשה בכחור הזה, כשמתון, שהיה סמל הגבריות. את יודעת, יש בעדות המזרח מן אכירות כזאת, אכל זוהי רק מסיכה, שהרי איש עדות המזרח אינו מתאר לעצמו שהאשה יכולה לקנוע כמו גבר. הם התיירדו. הוא סיפר לי שהיא לימרה אותו לקרוא ספר, לשמוע מוסיקה, להבים בתמונה. הוא נתן לה את גבריותו, הוא לימר אותה את הוויית העולם. הוא אמר לי: אנו זוג איראלי. אני התיידרתי איתו. היינו משותחים, היינו רוקרים ואלס ופוקסיטרוט. אה – היא

"בגרותו של אדם מתבטאת בכך שהוא חש אהראי לרגשותיהם של אגשים קרובים. בהתנהגותי, בדיבורי, אני מעוררת רגשות. אני אחראית להם, והם בעלי כוח".

היה רקרן נהרר, לרקור אתו היה הענוג. כשהייתי רוסדת איתו הרגשתי שאני ביריו של גבר. אבל עתיד כרגניה לא נשקף לו. לא היה או אצלנו אף אחר מערות המזרח. לא היה לו סיכוי להשתלכ ברגניה.

"מירה מאוד אהבה אותו. אכל היא היתה שייכת לדור הראשון שנולר ברגניה וכגר שם, והויקה שלה אל הראשונים היתה חוקה. המחשבה לעזוב את דגניה היתה בשבילה רעיון פראי. והיא גם אהכה את אכא שלה, שהיה בשבילה אוטוריטה מכרעת. ארצי אמנס הארץ. להקריב את החיים. עכשיו זה נראה לי אכטורד. לא נתן מסר ברור, אבל היה ברור שהוא התנגר. מירה הבן שלי היה בכלל צריך להיהרגז אך לולא אבסורד הרגישה שאינה יכולה לעשות את זה לאכא שלה, ושמחון החקשה להשלים. הוא המשיך לבוא, וזה היה קשה לה. היא ניסתה להתקשר עם בחורים אחרים. כשהיו מציעים לה לגסוע לטכריה, לאכול דגים, היא הסכימה. וכך קרה ששמחון ראה אותה עם מישהו אחר,

לקח אותה הצידה, ומירה לא חזרה יותר". באורח מוזר מצטלבות נקורות ציון כחייה הפרטיים של פניה עם צמתים היסטוריים בחיי המרינה. הרצח של בתה היה סנסגיה. "לפנייכן לא היה לכוש מודש את הכת שלי, ואו, רק או, התעורר בי פחור. מישהו מהגדולים אמר מעם - הלוואי שנהיה עם ונר כזה, להשאיר ילדה לבדה, כשאביה נמצא רוג מירה היתה המקרה הראשון.

מגע עם עתון שריוות על הרצה. חייתי כבערפל. רק כעבור שש שנים התעוררה לפתע הפרשה והתחלתי לקרוא את פרטי הפרטים. או התעוררו הזעם והייסורים, ואני נכנסתי למכוך. פתאום הרגשתי שלא אוכל להמשיך. יצאתי עם הסינר לגופי בואכה

לטבריה, הלכתי לאורך חוף הכנרת וחשבתי: פניה, איך גומרים עם זה? הרי אמא שלך ככר הטביעה את עצמה בכנרת, ואת לא כלתי אשמה. כשאמא איבדה את כושר הריבור שלה לא יצרנו לה פינה משלה. טילטלנו אותה בינינו, האחים והאחיות, ככרור. חשבתי ללכת בררכה, התכוננתי בכנרת ודמיינתי כמה פשוט זה יהיה: נכנסים ולא יוצאים. לכסוף גבר כוח החיים. הפגישו אותי עם פסיכיאטר, נעזרתי בחברה טובה, ושחורתי בחברתה במשך שעות את רגשותי מאז הרצח". כאשר השתחרר שמחון מן הכלא ביקש לפגוש כהוריה של מירה, אך ארצי סירב.

"בשנה הראשונה אחרי־כן ארצי מגע ממני כל

ניה היתה רוצה לסיים את חייה ביריעה שאין עליה לאכר אימון בכני אדם. שארם רגיל, מלא חיים, חמים, לא היה מסוגל לרצוח את בתה. לא מככר ניסה דן מרגלית, שבמשך שנים ליווה את פרשת הרצח כעתונאי, להפגיש בינה לבין שמחון. היא שקלה, כמעט התפתתה, ולבסוף כתבה לדן מרגלית: "אולי בעור כמה שנים אגיע למדרגה שאוכל להתמלא מחילה ולהושיט יד סולחת למי שיריו קיפרו את חיי בתי". דירוג יכולת ההתעלות האנושית טבוע כדמה מאו הלכה שבי אחרי החסידות עור בהיותה ילרה בעיר ברויסק. היא סירבה ללכת לבית הכנסת של אביה החרדי והלכה ככוחות עצמה לשטיבל. "לעכור את אלוהים כשמחה", היא אומרת

העבר בחיי פניה אינו מוקר געגועים אלא כוח מררבן אל תוך העתיר. "נעשיתי עכר לארמה, איזה שעכור מאושר. הפרחים דיברו אלי ואני נכנעתי להם. מה שמייתר את חיי הוא שכני ארם צעירים חולמים ומתכננים, עד שהמציאות הורסת הכל. ואילו אצלי, כשחשכתי על הארץ, ראיתי עצמי ברמות חקלאית – ולא הייתי. והנה דווקא עכשיו, כשמרכז הכובד בקיבוץ עובר לתעשייה, אני מגשימה את חלומי. החיים לא שינו אצלי את השאיפה היסורית".

אפשר שפניה ארצי היא הגורדוניסטית האחרונה בינינו. גורדוניסטית כרוח הנכונה: דתה היא דת האדם ולא דת האדמה. היא תופשת את האדמה כחיכור עם כותות היצירה העולמיים וגילוי האדם לעצמו. פניה אומרת: "מקום שם יש יצירה אין מקום לניוון. שם יש מגע עם הנמצא". גוררון אמר: "ביצירה האדם חי אל תוך העולם, וכל העולם חי לתוך הארם".

אקי, יצחק ארצי, כנה של פניה, הלך אל מותו זמן לא רב אחרי מלחמת ששת הימים. "כשפרצה מלחמת ששת הימים אקי עור היה פצוע. הוא ניצל מאווירון בוער ושבר את ידיו. שעה וחצי זחל עם יריו השבורות. כשפרצה המלחמה הרופא עוד לא הרשה לו לחזור לטוס. הוא עבר על הקרקע, וכל הזמן נקפו מצמונו על שעלה למרינה מיליונים ואינו מסוגל להשתתף במלחמה. הוא נדבר עם חבריו שיקראו לו אם תהיה טיסה מכצעית למצרים. וזה מה שקרה. היתה שכת. אני זוכרת שהוא הרכיב כוננית לאשתו. אני הייתי שם. אפילו לא נפרדנו. הוא היה כל־כך מאושר שקראו לו. הנה, את רואה, מה שהתחלנו בו נמשך – הצמירות הואת למשהו שמחוצה לאדם. להיות מלח כוה האם היינו מתקי

פניה ספרה לבנה במלים נשגבות. היא כתבה בקובץ "בדרכם" (לחברי האיחוד שנפלו כמערכה): זכות אחת ניתנה לגון להיות נאים על חייהם ועל מותם של יקירינו. הכי לא חיו את חייהם החריפעמיים מעל ומעבר לעצמס? הכי לא חיו את חייהם האישיים כשליחות לאומיתו".

אני שואלת את פניה אם היתה כותבת כך את הדברים היום, האם היתה סופרת לכנה מיספד של השבה כעבור דקותיים. או הבנתי כי אני צריכה רבר כזה כארץ. הכל היה בחיתולים, צעיר כליכך, ביבור לאומיז והיא משיבה: "או עור הייתי תרורת לכדה כעבור דקותיים. או הבנתי כי אני צריכה רבר כזה כארץ. הכל היה בחיתולים, צעיר כליכך היתה המלחמה הבלתי נחוצה הואת, מלחמת לכנון. או (תמשך בעמוד 20)

81323io 12

13 **81323i**0

Street Williams and the

רק לא בשבת

האגרוף החרדי הולם שוב – מכיוון בלחי צפוי: הכיס. הוועדה למען השבת עובדת קשה לגלות את כל בעלי העסקים שלטענתה פועלים בשבת. אלה – לא חשוב אם כל חטאם בהנפת כרוזי פרטומת או העסקת עובדי השחורה של החרם החרדי. וחרם חרדי פירושו אובדן לקוחות. זה מתחיל במכתבי איום מעורנים ונגמר ככל דבר, מנתק מחלט ועד התרפסות משלמת. ככה נפסלו חברות צמר ומזננים, מעבדות צילום ואפילו אגד.

מאת יצחק בךחורין עילם: ראובן קסטרו

רכ צבי גלסגר איגו שוכת מול קולנוע "היכל"
בפתודתקוה, גם לא משליך אבנים בכניש רמות בי־
רושלים. עד כמה שהדברים וולויים בו, הזרדים אינם
צריכים לצעוק "שאבעס". שהחילונים יצעקו
"גוועאלר". המלחמה שלו פשוטה ויעילה להפליא: הוא יוצא
מתוצם השבת שלו ומכה את החילונים בכסיסיהם. אצלו זה לא
הולך באבנים ובאלימות. הכל כדרכי גועם. מכתבי האיום
מצומחים בעדינות. פגישות ההבהרה הן סמל לתרכות חשיהה.
חיוך שוכב נסוך על פניו של הליטאי השהור והחביב.

חידר שובב נסוך על פניו של הליטאי השחור וחחביב.

הוא אחר מאלה המהלכים בימים אלה אימים על הציבור
החילוני, בעקבות "המהפך החצרדי" בקלפי. גלסנר, כן 99, לא
חיכה לבחירות. ממשרר צנוע ברחוב צררי (וילקומירר)
בני־ברק, שני הדרים, מבונת צילום, מפת הארץ עליה נעוצות
סיכות כבמטה קרב – משם הוא מנהל כמה שנים את המאבק
גגר מפעלים מחללי שבת באמצעות חרם כלכלי – "החרם
החררי".

בראיון שנתן ל"מעריב" לפני כשנה התבטא שהמדינה זה
"לא ביבדיל", אבל עכשיו אזארי שהרמוקרטיה של המדינה
הציונית נתנה לחררים כוח לניו־ריל, הוא אומר
כמחקשפתיים: "מה שמנחה אותנו זו הרמוקרטיה בהתגלמותה.
הכוח של הציכור הרתי כארץ לא כא לידי כיטוי. אנתנו
מתנגרים לכפיה רתית אבל גם לכפיה אנטי־רתית, אנשים
התרגלו שלרתיים יש ארבעה מגדטים בכנסת ורמת הדרישות
שלהם בהחאם וכל מה שמעבר לזה הוא כפיה. היות שהציכור
הדתי עצום והציכור האנטידתי הוא מוערי – אנחנו נותנים
לכותות חשוק לשחק".

משחק של כוחות השוק, רוצה לומר משחק לפי הכללים של הוועדה למען חשבת והפעלת "חרם הרדי". מפעל מוגני משל הוועדה למען חשבת והפעלת "חרם הרדי". מפעל מוגני

Binevio 14

גם דלת מרווחת המכילה יותר במקרר אמקור XL במקר וגם הגנה תבני ביחות!

אם הזמנת מקרר עכשיו ותקבל אותו אפילו בשנה הבאה (התור מתארך מרוב קונים...) יש לך הגנה מלאה

צבע לבן, חום ושנהב-המודרני שבצבעים. ' למעט שינויים במס קניה ומע"מ.

אמפא

כשתבוא לראות את מסורר אמקור XL החדש דגם '89 תגלה כמה הפתעות נעימות:

דלת חדשה למקרר ב עם שטח איחסון נוסף (10%) לבקבוקים ומיכלים.

מפני פיחות.

אם יהיה פיחות – לא תשלם את ההפרש. המחיר נשאר קבוע * ותוכל לרכוש את המקרר החדש שלך בתשלומים נוחים ביותר בחירתך צבעים חדשים: ■

89 1111 7 1111 7 1

the distribution of the second

יהונתן גפן

כל יום אתה מוצא סיכות נוספות לתוצאות המשונות של הכחירות לכנסת ה־12. שהפתיעו את כולנו, בעזרת השם. והנה

מצאתי סיבה נוספת, כשולי אחר העיתונים: ישנה שירלינגר ז"ל נפטרה במאי, אך לפי רשימות משיות, הצביעה ככחירות של נובמבר". ולפי התצות המביכות, אני לא אתפלא אם הצביעו מתים

נושים, כי רק ארם מת יכול לשאוף לממשלה כואת.

קובל לחשוב שכל המנהיגים הם שרלטנים, 7 שקרנים, רודפי שררה, קטנוניים ומושחתים. דעה זו רווחת לה בעולם כמשך אלפי שנים, ואנשים חיים עם זה בסרר, ומבינים שארם תושע לא ירצה להנהיג, רק לנהוג. והנה, פתאום, דריעה המהממת הואת על מנהיג סין, שאמר: "אני מפעד אכל אני לא מסוגל לנהל יותר את ענייני סין. צי פו השמש השוקעת. אני לא מסוגל יותר". וזאת מש שירה בעיני. מנהיג סין, רנג קסיאופינג, ארם דוגול, שראוי להכנים אותו לספר השיאים של ויים בתור המנהיג הראשון שאמר לעמו את האמת:

לְּישַׁל יותר, נשבר לי הז. תעובו אותי, זה לא בשבי־

מנהיג סין, ארם ישר. הוא לא קבר את עצמו

אה מרחף ברחוב צמח, ולא המשיך עד שנהמך לצד

מהיג סין, אדם ישר

לכל הסין הואת. והלך הביתה.

יש האורדן בעולמו".

קנה הקרסול וקצה האף

בחירת המתים

ם לו התעקש על ממשלת אחרות לאומית ולא הת־ ה להתלקק לדתיים טיניים שרוצים להחויר עטרות די פעם נוחתת אצלנו איזו אישיות שת לא, הוא פשוט אמר "זהו זה. עד כאן", והצטרף כינלאומית ומצהירה ברגע הנחיתה: "באתי משאים דנג קטיאופינג, אדם ישר, אני מרים לכבור כרי לקרם את השלום במזרח התיכון". זה וומטית של מרק ואן־טון ואומר: "כל הכבור, דנג. יכול להיות הרמטכ"ל האמריקני, מנהל לואי עלינו מנהיגים כמוך – מנהיג טין, המנהיג הבלט על הקרח הרומני, אינ מונטאן, סגן נשיא הלוכי היהודי בלאסיוגאס, הגיובר של רשת הטלוויויה למניעת עישון בארצות מתפתחות. כולם. כל מי רון ורבין – רק תנו להם להביע אהבה זה לזה. הם כאילו מתפשים אחד את חשני בנרות, כדי להרעיף מחמאות בטחוניות

את השלום כמורה התיכון". איש על שכם אחיו. מרוב שהם מכקרים זה א ה, עור אפשר היה לחשוב שלכל אחר מהם יש מינה שונה, בעור שהאמת היא שרבין הוא שרון שון הוא רבין. כששרון אומר ללכת על ביירות, רבין מש להדק את המצור, וכשרבין אומר להכנים להם, לחן אופר להכנים לחם חזק. אולי זה מה שמרגיז שום כל כך כשהם רואים זה את זה. הם פתאום שנים שהם כל כך דומים, ומשום כך אין אשתשיבה, והם ימתוככו לעולם זה סביב זה, כגופים התיכון. צ'אוו".

– שמים וותרים, אגרסיביים ואנאליטיים, ובעיקר נפנישת האוהבים האחרונה שלהם הם שוב מצלו ה לוה כעיניים ובאף, ושוב ראו, כמו במראה, הא ה, ומשום שהם כל כך דומים, הם גם לגמרי במלחמות יש לו קצת שקט. עלים זה את זה, וכל מה שהם אומרים אחר על השני,

האיטלקי ונוא ביקור חשוב והיסטורי, מעניין למה

איטליה שהגיע לארק לכוש, וכלי נחש. שר החוץ האיטלקי בילה יפה בארץ, קירם קצת שלום, בעיקר בשעות הערב, ושיא הכיקור, לפי

והן לא מפוכה". רבין אומר ששרון "פסול לשרת מי ניטונון ורבין אומר שיוה נוגע לו לקצה וצטולי ושניהם צודקים. שניהם כאמת ראויים לחשם ושמלים כשרי ביטחון ולא מפוכחים עד קצה וקומל ועד בכלל. מי בכלל אומר "לקצה הקרסול"ו אל לא איש כדבין יגיד, כאחד העם, "לקצה השפיץ", ליש שהוא יודע שהוא קצה הקרסול, ושרון הוא הפין של האף, ושניהם כל דומים, ההם לא יכולים לשת על אובתם ברברי כעם וריב. אנחנו יורעים העיתונים - תפילה משוחפת עם שמעון פרס בכנסיית אל ארם, הודעה נמטרה למשפחה.

ובין אומר ישרון ראוי לרחמים", ושרון אומר

הבולגרית, הליצן ג'אנגו, אחותה של הרקרנית פינה באוש, שר התרבות של הונוללו חחומשית, ראש הליגה שמגיע אלינו, אפילו בטעות, לפני שהוא יורר מהמטום הוא אוכל איזה מיקרופון ואומר: 'באתי לקרם

יש ארצות שטטים אליהן בגלל השמש או השלג, הנופים, או ההסטוריה, התרבות או ההימורים החופשיים. אלינו כאים לקרם. כאילו בכל משרדי הנסיעות בכל העולם יש שלמים ענקיים המכריוים: "סע לישראל וקרם את השלום". ואם לאיזו אישיות ממלכתית בכירה באירופה נמאס מאישתו, הוא אומר: "אני נוסע קצת", "לאוז" היא שואלת. "אני לא יודע", אומר הממלכתי הכביר, יאולי לקרם קצת שלום במזרח

אולי בגלל זה השלום שלנו נראה כל כך מקרים, משומש וחבוט. בגלל שכל כך הרבה אנשים באים לקרם אותו כל הזמן, והשלום במזרח התיכון כל הזמן עסוק, אין לו רגע אחר לנות, כל הומן מנרנרים לו. רק

מקרם השלום האורון שנחת בארצנו חוא שר החוץ האיטלקי שהגיע לא מכבר לביקור, ולמרבה הפלא, איך שווא הגיע, עור לפני שעבר את המכס, אמר חשרו ייותר מכל הייתי רוצה לקרם פה את

לא יקח אותו ממני, ואולי פעם – כשאהיה זקו ועני. בעיתונים כתבו משום מה שבישרו של שר חחוץ האוברדראפט יחכה לי ויתן לי עוד כמה שנים טובות, אולי בנלל שמרובר בנציג היחידי מטעם ממשלת עם ריבית נמוכת.

ופתאום מייקרים לי את ההשקעה היחידה שאי . פעם היתה לי. הם הגיעו גם לאוברדראפט הקטן שלנו: הם לוקחים יותר מס על הכסף שבכלל אין לנו. לכל מקום וום מגיעים, השורדים.

חג המולר, מה שמעלה את השאלה: האם פרס מנהל

מגעים גם עם הנוצרים. ואולי ישו הוא הדרך לפריצת

הדרך. ומאוד היה מעניין לשמוע מה מועצת חכמי

התורה חושכת על התפילה המשותפת הקטנה הואת,

על שמעון הקדוש ומקדם השלום הגדוש. מעניין מאוד,

אפילו. וכמו תמיד – השלום לא התקדם, האיטלקים

א מזמן נחנך כמכון זיצמן ברחובות מגדל

הצהוב בשמים ל-3000 קילוואט של חשמל

רחוכותי טהור. לפי דברי הכרכה של ישראל

דוסטרובסקי, ראש המרכז לחקר האנרגיה ברחוכות –

זהן מגרל השמש המתקרם ביותר בעולם. ולרעתי

אין לנו גכול, ואין לי מלים שיתארו ער כמה אני

מעריך את האנשים החולמים והנפלאים האלה,

שמאמינים שיום אחד עוד נצא מהשטחים, נפסיק לנצל

את האנרגיה של הפועל הערבי, ונתחיל לנצל את

ני לא יודע איך אתם קיבלתם את הידיעה הדיעה הזאת שבישרה לנו שהאוברדראפט מתייקר

בכל הבנקים. אני קיבלתי את זה קשה מאור.

אתם מכינים, כמו לרבים אורים, גם לי

חסכונות או השקעות – האוצר הקטן היחידי שעוד

איכשרו מאושר אצלי -- זה האוברדראפט זוניצווי שלי.

אני יורע שהאובררראפט הזה הוא רק שלי, ואף אתר

סולארי עם 46 מראות קעורות, שקולטות את

פרינת השמש והופכות את הכוח של הגלגל

חזרו הכיתה, והמפתח אצל ש"ס.

האנרגיה של השמש. אמן.

- התקוה האחרונה

17 Blagain

ו'יתד נאמן".

(המשך מעמוד 15) אריאל ניסה לפרסם את תוצרתו בכרזות מוטטות כשבתות מעל חופי הרחצה. גלסנר ראג לצנו את ההתלהכות של מנהלי המפעל. הרכ גלסנר: "אחרי שבת אחת שלחתי מכתב, אחרי שבת נוספת שלחתי מברק ואחרי שהם התעלמו מהפניות ופרסמו גם בכנרת, החלטתי לפעול. פירסמתי מודעות ב'המודיע' הווערה למען השכת פירסמה הקיץ מודעה כזו

הלשון: "רצונך במזגן? אמור לא למזגני אריאל! הם אינם יודעים לכבד את מה שיקר לך. במשך שבתות עסקו בפרסום תוצרתם בתופי הארץ תוך חילול שבת מביש. אתה הצרכן תיתן להם את התשובה".

הכפרסום שני: "...חילול שבת כחופי הארץ חשוכ להם יותר. אתה שומר שבת אמור להם: אתם לא בשכילי". הוצרם הכלכלי היה יעיל ומיידי. מוגני אראל חשו בסכגה וכדי לקדם את פני הרעה מיהרו לשלוח מכתב תשובה מפיים, המבטיח שהם לא יחללו את

מת קרה בעקבות מכתב התשובח? הרב גלסגר: "אני צריר לשפול אם להפסים החרם. המכתב שלהם נחמר, אכל אני לא מסתפק בזה. הם צריכים לתת לי ערובות מתאימות".

אלו טרובות? שיחתמו על התחייבות ברורה, מחוייבות

משפטית, שהטיפור לא יחזור. יש לנו ניסיון רב עם הכטחות ככתכ ובעל פה. הם עריין לא הרימו טלפון. אם הנושא חשוב להם – שיבואו לשיחה". מנכ"ל מזגני אריאל, חנן זלצמן: "יש להם

השפעה. הם גורמים נוק. כושר הקניה שלהם כפול מזה של האוכלוסיה החילונית, כי החררים לא קונים מכשירי וידאו ומקלטי טלוויויה. הם ביצעו כמה פרסומים שליליים וזה הוריר את המכירות. הם שלתו לי מברק והחזרתי מכרק שאנחנו חדלים לפרסם בשבת. למרות זאת פרסמו נגדנו בעיתונים התרדים. מה אני יכול לעשות להס? איז באפשרותי להגיב".

גם מפעל ויטלגו בתל־אכיב עלה לפני שלושה שבועות על הכוונת של הוועדה. מספר הרב גלסנר: "הלכתי לבדוק אותם בשבת וגיליתי שהם עוכרים. כתבתי להם מכתב והם השיבו שכשבת עוברים פורטוגזים. עניתי להם שפורטוגזים כפורטוגל זה מצויין - לא בישראל. הם איימו להגיש תכיעה משפטית. זו התגובה הראשונה של כל מי שנחפס: בהתחלה מאיימים, אדר כך יורדים לגובה הכלטות".

תה יכול לרומם ולהרום מפעלים: "אני לא הורס עסק כשניה. אני לא אחד מרמה אותי, מתחכם אתי, אדם כזה פירסמה הוועדה רשימה שחורה של 40 חברות ובתן יטופל בלי רחמים. האנשים לא רוצים לעבוד בשבת, אזורים, זכריה דרוקר, רסקו, פולגת, אפנת ברוך, המים שפיים', 'גיל גיא' ו'ספירי כיף'. אין לשער גורל אבל יצר הממון גובר עליהם פרסמתי מודעות כיתד' דלתא, גיבור־סברינה, מפעלי ים המלח, בתי מלון וכנק המכשלה והתקלה בהשתתפות ובשימוש במתקני וב'המודיע' לא לקנות מוצרי ויטלגו. מודעת קטנה, דיסקונט, שכמה ממניותיו הוכרוו כבלתי סחירות אכל זה רץ. סוחר גדול שאל אותנו מה הוא יכול על-ידי עם מקדשי השבת.

במורעה עצמה כתבה הוועדה למען השבת מה וצ'חנובר עצמו צלצל כל כמה שעות לראות מה קורה. רוצה להתענג על מגלשות מים הצענו את חפץ חיים. הוא יכול לעשות. "הודעה חשוכה למשתמשים בצמר", הוצאנו רשימה של מניות אחרי שגילי פירסמה תוועדה כאותיות קירוש לבנה. "הרינו להוריע המחשב שלהם עוברת בשבת. הודענו להם שלא יעלה זה לא מזון ולא ביגור". לציבור כי חברת ויטלגו אינה כלולה כרשימת שומרי על הדעת ששיקים שאנחנו מפקידים ביום ששי טופלן שבת. אנו ממליצים להימנע משמוש בתוצרת החברה בשכת. תגובתם חיתה שהם- לא וסוקים למשניחי בלם ב נותנים שם אלטרנטיבה. בכלל, הוועדה הניל. אנו ממליצים על הכרת טכנרחוט רקמה בע"מ, כשרות. אתרי שהודענו על רשימת המניות, הבנק שהם שומרי שבת כתכלית ומייצרים צמר לסריגת יד החלים להיפתח לכריקה".

במודעה מפורשים כתוכת המפעל, מספר הטלפון בתחילת החודש. טענתי שהם עוברים בשבת בפיתוח בהזמנות לצלם התונות ואירוסים ציבורים שלו, "הם משתמשים כשבת לקיום תחרות מסחרית תמונות במעברה שלהם כתל-אביב. הם הכחישו. ומשפותיים: בנוסף לכוח לפגוע כלכלית, יש לווערה בצורה בלתי הוגנת", מגיב ראובן וישלה, מבעלי הציבור קיבל חנחיה לא להשתמש בפיתוח שלהם. הם לסייע כלכלית לבתייעסק, הפרסום החרש של ויטלגו, חבר מועצת עירית תל־אביב מטעם הליכור. כאו אלי והגיעו להסדר המבטיח שמכאן להבא השכת תחנות דלק שומרות שבת יחית מלווה במתן פרטים

מספר ויטלה לפני שלושה שבועות השתמש מתחרה תישמר ומבחינתי יש לי יסור להאמין שהם יעמרו למציגי הפרסום.

רוער דו למען דשבת הפוקינים ער הינפטיקינינס ער הינוער דו למען דינוער הינוער הינ יהורים. אפילו השומר הוא דרוזי. כעקבות המודעות כעיתון החרדי צלצלנו אלינו לקוחות מסורתיים בנדגני אריאלייי והסכרנו להם שפגעו בנו ללא צדק. הודענו ללקוחותינו הרתיים שאף יהורי לא עוכר אצלנו כראי להם לנהוג בתבונה כמו חברת "תריראן", שהסדירה את העניין, בעקבות פניית הרכ גלסנר בענין

הודעה למען השבת

רח: רללומירד ז בנייברק 4-1051 PT 201

הודעה חשוכה למשחמשים בצמר

הריע להדיע לידיעת הציבוד כי

חברת ויטאלגו אינה כלולה

ברשומת שומרי שבת

אנו ממליצים להמנע משמוש בחצרת החברה הו אנו ממליצים על חברת טבנו חוט רקמה בע"מ

או ממליצים, על חברת טכנו ואט רקמה בע מ שהמ שומרי שבת בחבלית, ומיצרום צמר לסרינת זד ומבונה תוצרת הארץ וחוץ

סרונת יד ומבונה הצרה והוץ ייצץ האר המונים הרוטי קישוט מגוינים הרובה על הריא, קייה מאלון פוח הקיים מאלון פוח הקיים מאל הריא, קייה מאלון פוח הקיים מאלון פוח החור הקיים מאלון פוח הקיים מאלון פ

שלנו כעיתון 'המודיע' ופירסם לא להשתמש במוצרי

ויטלגו. גם אני יכול להקים וערה לשמירת שבת.

אנחנו לא מייצרים בשבתות. יש כמה עובדים

מהשטחים ופורטוגזים, המבצעים רק עבורת אחזקה. לא

משמעות הבקשה שלנו. כשראו שבורחות הזמגות, הם החתילו להתייחס. הם טענו שיש כעיות טכנולוגיות וקשה לעצור את המכונות כשבת. אם אני רוצה, אני

תוך יומיים".

אחים רייכמן זה קונצרן של מיליאררי רולר ולא יתכן לשרבב אותם לכל סיפור עם מפעל של חצי מיליון דולר. כל הסקטור הדתי התחיל לכטל הומנות. יש בינינו אולי מחלוקת על תיקים בממשלה אבל לא על השבת. כל יהודי רתי יש לו בכית ספרים, הרבה ספרים. צריכת הנייר שלנו גדולה מהממוצע. היה מאבק של כמה חורשים. כשרדמתי אחריתם, הם שיחקו איתי. כשהם ררפו אחרי, הם כאו בככי ולא ידעו מאיפה זה נופל עליהם. סותר גדול מבנייברק הפסיק לקנות מהיום למחר כלי הודעה מוקדמת. הם התחכמו. אבל כשהתחלנו לפעול – הזרו בהם. התיישבנו למו"מ והם הפסיקו את חילולי השבת ההמוניים".

הרכ גלסנר: "זה העלה להם את לחץ הרם אנשים צריכים ללכת למשומות כאלה מי שבכל זאת

ומכונה תוצרת הארץ וחוטי קישוט מעוונים". המאכק עם אוריינט קולור, היה קצר והטתיים

בויד לא בשבולווו יותי דם עסטן בפרסום עצבום ועך חלול שבת מ דם עסטן בפרסום עצבום דוארץ חשוב להם יותי חלול שבת בחופי דוארץ

אנוני שומן נישבעי אמני ה שרנו ריויה נישה וישה וישה

כהכטונה. כשיש לי בעיה עם מפעל ואני תושש שלא

גם לפארק־המים של קיבוץ שפיים לא היה כל

יעמדו בהבטחות, אני דואג לעגן הסכם בכתובים".

סיכוי. "זה היה קרב עם נוק־אאוט", מתמוגג גלסנר

ועיניו נוצצות. יש לו מכט שובב, מתחת לכסות

החסודה של זקן ופוזה חמורת־סבר. "בשנה שעברה הם

התחילו לארגן ערבים נפרדים לציכור החרוי,

פעמיים־שלוש בשבוע. הציבור הרתי נחר בהמוניו. זה

ביונס טוב, אכל אלה מרכזים גדולים של חילול שבת.

הוצאנו מודעה. המארגנים חיכו לאלפי נשים. כאו

בודרות. לא ילך להם איתנו. לא ניתן להם לינוק

כספים קלים מהציבור החרוי כאשר זהו עסק שתוא

נאמן" שכותרתה "להתריע ולהסיר מכשול". בגוף

המודעה נכתב: "הרינו להזהיר בזאת את השותפים

לדבר עבירה המסייעים לגדולי מחללי השכת 'פארק

הוועדה למען השבת פירסמה מורעה כ"יתר

הרב גלסנר מבחיר ייש שאלח עקרונית אם

למען השבת מפרסמת בעיתונות החררית

רשימות של תוצות דלק ושל צלמים שומרי

היינו נלחמים גם אם לא היתה אלטרנטיבה. פארקימים

סמל של חילול שבת".

המקומות הנילי.

אחם לא בשבולנו

מבבדו אבבד ובחי וקלוו

עבורה כשבת כמפעל בתולון (גלסנר: "הם נתנו לי התחייבות משפטית מחייבת"), או על פי הניסיון של מפעלי נייר חדרה מלפני שנה. "מפעלי נייר הררה עברו כשבת ולא הבינו את

יכול להביא אותם לפשיטת רגל. היינו זהירים היה לנו חבל לפגוע בפרנסה של משפחות. יכולתי לסגור אותם

בעזרת האחים רייבמון

את נחת זרועה של הוועדה הרגישו היטב מפעלי תופס בן־אדם ומחסל לו את העסק. כאשר נייר חדרה, טיטולים, תנובה תל־יוסף. כאחר העיתונים

צינפרסים כלכלים במסווה של חגנה על

דתי למי לפנות".

שוים מתפרטמת המלצה להשתמש לנסיעות סקונות כשירותי "מסעי בני ישראל" בני־ברק, ושותות מתחתקות, ועוד רשימה של 20 חברות

בצר קובעים מי ראניין אלפי יהודים מרחבי הארץ שמדווחים לנו. אם

עה חצה להיכנס לרשימה, אני מבקש את מספרי חישי של האוטובוסים שלה ומציע להיפגש בעוד שת מורש הוה אני בורק. הגיעו אלינו נציגי חברה שינוק נמענה שהם שומרי שבת. כמשך חורש מקי אתם. הגיעו יריעות לא מבוססות, לא מפורטות הלג סיפק אותי. הגיעו ידיעות שראו שני אוטובוסים אם כשנת כתיאטרון חיפה. הם הכחישו.

ידעתי שבכנייברק הם נזהרים. חלכתי למישחו ששנוסים לשכת. וה היה לפני חורש. הזמנו משנוסים ליציאה ביום ששי כשלוש אחר הצהריים לילו. אף אתר לא חשר. הם לא חלמו. בשעה היעודה נשי, צילמתי את האושוכוסים והודעתי לנהגים שנסקה מבוטלת. הם ביקשו פיצוי וביקשתי שיגישו שליד. שליד.

כשביל מה לצלמו אני לא חושש ממערכת בתייהמשפט. אני פועל סתן ומבוסח משפטית. המאמץ שלי הוא לאסוף ממה לוכנים. בעלי אינטרס כלכלי גדול שנפגעו, ת תלכם לדין תורה. לא פעם מביאו אותי לדין תוה, שם אפשר להחזים אותי בצוואר וזה נורם לי ושל ראש ישיבת 'נווד ארץ'. בשאלות העקרוניות הרב גלסנר והולים לשלום בת אש שואלים את הרב שך, הרבי מגור, האדמו רים ווש השיבות.

שה עם המוביל הלאוכוי, קיאופרפויב אגרו ושן השבת. צרוך להתייחס במלוא הכבור, אסור בסיעות פרשיות אנועו משתמשים גם בחברת הנסיעות חללם מאתנו. אני לא כא בתביעות לא הגיוניות, בי או ייתר לנו - ישופל, כמו שקרה לאגר והן נפעל שתים לשניעה בציבור בחילולי השבת שלהם".

מפעל רעיני יודע שאסור להתעלם מאיתנו. אני לא בא בתביטות לא הגיוניות. מי שלא יעתר לנו - ישופל, כמו

דרב גלסנר:

"היום כל בעל

הרב גלסנר: "אנחנו קוראים חיטג את מפת חקרב" ימין – שתי מודעות מחרימות שהומיעו

שמרה לאגר ודו"

אתם תפסלו באגד?

יש לנו השפעה חוקה במערכת הפוליטית. השכח הי גלסנר: דאני לא יכול להדיע למי לא לפנות זה הנכם הכי יקר שיש לעם היהורי. על זה קם ועומר להשיר את חציבור נבוך. אני דואג שיהיה לציבור עם ישראל. חברת אגר תיתן את הרין על השבתות שרמסה. צריך לנתץ את המונופולין של אגד. זהו ע גם בעניין התחבורה הציבורית. בעיתונים מאבק ארוך, לא מהיום למחר, אנחנו קוראים היטב את מפת הסרב".

זה התחיל במכתב שיצא מהווערה למען השבת לשני הקואופרטיכים הגרולים. הרב גלסנר: "כתכתי להם שהוועדה למען השבת החליטה לטפל באופן נמרץ בנושא התחבורה בשבת. ביקשנו מהם לשבת

איתנו לדון כצמצום הנסיעות כשכת". בדרך כלל התגובה של מקבל המכתב יכולה להיות משעשעת. יש המגחכים ויש הפורצים בצחוק אריר. מי היא הווערה מבנייברק ומה ממכותה לקבוע למפעל עצמאי כיצר לנהוגז הניסיון מלמר שהצחוק מתחלף די מהר בהבעה של ראגה עמוקה. לעיתים נפער גם חוד עמוק בכיסם של קשיהבנת אגר ודן גדולים מספיק כדי לא להיכגע, אכל לחייך אפילו הם

ליקה מאדם שלישי שלא ידע על העניין להומין שב בלסנר: "קואופרטיב אחר לא ענה בשנוסים לשכת, זה היה לפני חורש, הומנו לפנייתנו ואחר השוב שהם פועלים במסגרת חתוק ואינם רואים טעם להיפגש איתנו. אילו נפגשנו חייתי מדבר איתם בצורה ריאלית ולא דורש סגירה אולסימטיבית של כל הפעילות. הם התעלמו מאיתנו ואנהנו התחלנו להגיב. הכנו שיעורי בית ולמדנו את מרכיבי הרווה של החברות האלה כציבור הרתי. תהלסנו להאבק בהב. כמו במלחמה, אתה מוצא את הסרק ודרכו אתה חודר".

כיוון שאי אפשר היה להילחם בהם בכל הארק. כקווים הסרירים, התלכשה הוועדת למען השכת על ההסעות המאורננות. הציבור הרתי משתמש בהסעות מאורגנות להר מירון ולמפגשים והתוועדויות שת בי אמר רב שאני לא צורק – אעשה כמצותנו. רבות משתתפים עם רבנים וארמר רים, להתונות ת הוועדה לשמירת השבת עומר הרב אליהו האירועים אתרים. אלפי הומנות של הציבור החררי.

יהמערכה עברה דוך ארוכה והיא רק בתחילתה. אלפי הומנות. המון הסעות שאני שולט בהן, ארגנתי את תברות הקחבורה הפרטיות שומרות השבת – אלח תר גלמנר: "היום כל בעל מפעל רציני יורע שרכב שלהן לא זו בשנת והן אינן מעבירות נסיעות די למור: "היום כל בעל מפעל רציני יורע תיך להתייחם בפלוא הבבור לפניה של הווערה לחברות מחללות שבת הווענו לציבור על 20 חברות

הערבית מנצרת, שתוכה כשויך לרווחים ארירים, אחרי שלב אלף של הפקעת הנסיעות החרדיות אתרישים אור ומומל, כמו שקרה לאגר והן נפעל אנמון וצליון להוציא מהם את המונופול כי הם המאריננות מידי אגר ודן, נפווח לפני ארבעה חודשים שלב בית: השתלטות על ש 400, המקשר בין בנייברק

וירושלים. "אנחנו מפעילים צי אוטובוסים מפואר יום ששי ומוצאי שכת. זה צער ראשון. אני מוכיח את רצינות כוונתי. כמה אוטוכוסים? עזוב את הדבר הזה. לוח שעות יציאת אוטובוסים מתפרסם ב'המודיע' ו'יתר נאמו". מאשר הרב.

אין לכם אישור של משרד התחכורה להפעלת

"אנחנו פועלים כחוס. למרות שאגר התלונן אצל משרר התחבורה, דם לא מצאו כלום. זה עולה לנו כסף כי אנחנו לא יכולים למכור כרטיסים ונאלצים לסכסר נסיעות, אכל שום דבר לא ירתיע".

קו 400, ירושלים־בני־ברק, המשותף לאגד ורן, הוא אחר הקווים דריוותים ביותר. לפני כמה תורשים החלה להסתמן ירירה מראיגה במספר הנוסעים בימי ששי ובמוצאי שבתות. הוועדה למען השבת פתחה למעשה קו אוטובוסים סריר מתחרה. היא מפרסמת בעיתונות החרדית מוערי יציאת אוטובוסים מכנייברק

מחלקת הביקורת של אגר החליטה לכרוק את הנושא ושלחה מבקרים סמויים, לכושים בכגרים של החררים. המימצאים שלהם היו חרימשמעים: מארגני הקו מפעילים אוטובוסים מפוארים, מפרסמים שעות יציאה מכנייברק וירושלים, גובים תשלום עבור נסיעה (5 ש"רו) ואוספים נוסעים מתחנות קו 400.

תאר המבקר יוסי גנוט: "ב־12 באוגוסט עמדתי בתחנת דן ברחוב רכי עקיכא בכני־ברק. כשעה רבע לשתים עצר אוטובום של חברת 'ררכי נועם' ופתח את הדלת האחורית. עליתי עם החבר שלי עמי כחלון. הנהג אמר לעמי שיגש לשלם במשרר הווערה למען השבת, כרחוב וילקומירר 1 כבנייברק".

מבקרת מטעם אגד, מיכל רואמי: "כ־21 כאוגוסט בשעה שלוש ורבע עליתי לאוטובוס של 'דרכי נועם' ברחוב עורא בכני־ברק. האוטובוס עצר כמה מטרים מהתחנה של קו 400. הנהג אמר לי שהתשלום עכור הנסיעה במשרד של הוועדה למען השבת".

מבקר אגד מרק יערי קנה לפי עדותו הכתובה, כרטים נסיעה של הוועדה למען השכת בחנות־צילום ברתוב נאולה בירושלים. ערות דומה מסר גם המכקר עדי ערסי. כתבה בערותה המכסרת תמר כרמלי: "בתאריך 13 באוגוסט עמרתי בתחנת אגר בקרית־צאנז בירושלים והגיע אוטובוס של החברה לפיתוח מטה בנימין להסעת נוסעים לכני־ברק. הנהג עצר ככל מחנות אגר בירושלים וסרא לנוסעים הממתינים לאוטובוס לבנייברק. בידי המבקר שהיה כן זוגי לנסיעה זו היה כרטים משפחתי שקנה במשרד הוועדה למען השכת. ברצוני לציין שהאוטובוס היה מלא והבו

שלי ישב על הברכיים כל הנטיעה". השיטה, אם כן, אחירה: התשלום מתכצע במשרדי הווערה. הקבלה הניתנת למשלם נקראת "כרטים חבר בווערה למעו השבת" על גבי הקבלה כתוב כי "כרטים זה מאפשר שימוש בהסעות המאורגנות על ידי הוועדה למען השבת עכור עם מקרשי השכיעי".

דובר אגד, דוד גולן: "הם גורמים לנו נזק כלכלי שקשה להעריכו. אנתגו פועלים על פי החוק וזה עולה הרבה כסף: ביטוח, חכשרת נהגים, מיסוי על כרטיסים, נסיעה בקווים שקבע משרד התחבורה גם בשעות שאין בהן הרכה נוסעים. מולנו פועלות יחידות פרסיוניות ללא פיקות. הם מוכרים כרטיסי נסיעה כחמישה שקל האוסובוסים שלהם עוצרים בתחנות האיסוי של אגר. היום הם מפעילים קו לירושלים, מוזר יפתונו קו בלי

אישור משרד התחבורה לכל מסום אחר כמדינה". חברי הווערה למען השבת מרגישים שהצליחו לררוך לאנד על היבלות, אכל הם אינם מסתפקים בזה. הרב גלסנר משוכנע ש"אם הנציגים שלנו לא ימעלו בשליחותם – ועדת הכספים תצטרך להפחית את המוכטידיות לאגד ולמפעלים רומסי שכת".

עכשיו חם מתלכשים על ענף הפרחים, על השום הסיטונאי, על יצרנים של גרבי נשים – וחרשימה ארוכה. "וחדם ההרדי" תפס תאוצה, עם 18 ה"כים דתים או בלעריהם. הרב צבי גלסנר חש ואת באמרו בעליצות בלתי מוסתרת: "לא צריך למדור את הציכור החרדי במנדטים. הווערה שלנו היא חמדד הנכון לעוצמת הציבור החרוי".

19 813epia

The second of the second

פניה ארצי, אמנית החיים

בראו הרברים אחרת". התנה של פניה, נשוי לבתה רוני, גם הוא טייס. פניה מספרת כי כבר עבר ניתוחים אין־ספור, ולוותר על טיסה מבצעית - לא יוותר. אני שואלת אותה אם זו גבורהז פביה אומרת: "זהן שגעון. שגעון לדבר אחד". ודאויות מתערערות בחיי פניה

תהלוכת המתים הפרטית של פגיה מכילה את כשל הארץ: כשל האדנות האשכנוית, ראשית הפשע במרינה יהודית ויריעת אייסגולתנו. עיקשותו של בנה אקי לא להחמיץ את מלחמת ששת הימים, מלחמה שכל מה שאירע אחריה מעמיד בספק את כראיות ריצתו אל מותר. ולכסוף התאכרותו של חיים ארד, אהובה. לוחם מלחמת השחרור שפצעיו לא הגלירו מעולם והטכיעו בו נכות ונידחות חברתית עד למחלה

פניה אינה מצליחה ליישב את הסתירה בין התוכנה החרשה שלה על תוכת האדם כלפי חייו, שהלכה והתחוקה ככל שהמוות פרץ לחייה, לבין הידיעה כי אלמלא השגעון הזה, כרבריה, אלמלא הצמירות חסרת הפשרות, אלמלא אלה שהקריכו עצמם, לא היה מתרחשת המהפכה המופלאה. כי

לפעמים נדמות לה הכרעותיה הישנות מגוחכות. פעם התאהכו כה שניים. האחד נשא הן בעיניה מאוד: בחור רוסי, יפהיתואר, איש התנועה, קרוב לליכה, היא אומרת, אכל היא בחרה נאתר, מין תביבון חסר ייחור, רס מפני שהוא כא מפולניה ואינו דובר רוסית. היא חשבה כי נמגע ביניהם תיאלץ לדבר עמו עברית, וכך, ללא מורה, תלמר את השפה. היא החמיצה את הכחור הרוסי, בעל הנסיות האמנותיות, המזמר והרוקד, והלכה עם הפולני השקט, רווי היהרות, תלמיד "החרר" לשעבר שיכול היה ללמרה עברית.

"לולא הקנאות הוו לא היינו מגיעים לכלום" אומרת פניה, ואינה שלמה עם עצמה. שהרי בגלל הקנאות הואת גם החמיצה את הומנת רודתה לכוא אליה למוסקווה לשנים אחרות ללמוד, ולשוב לארץ... "לא שיערתי כנפשי כי ניתן יהיה לכנות את הארץ בלערי. עשיתי שטות. ועכשיו יש לי תחושה שאינני יכולה ללכת עם נכרותי. שאיני יכולה להיות הכרתן. בכמה נושאים אני נשארת מאחור. וכמו ידי עשיתי זאת". העולם סוגר עכשיו ליחיר. פניה מחפשת את ערכיה ברצף שבין היחיר לכין הכלל. לאן תוליך את המלים: שליחות, הקרבה, צירקת הדרך, שכנוע פנימי?

מוות, אומרת סניה, לא הטיל צל על חייה. הוא חטיל עליהם אור. "המוות הוא הרבר הכי וראי בחיים. פה נתפשתי לסופרים הרואים את החיים כאבסורד: סארטר, קאמי. 'הרבר' של קאמי השפיע עלי מאוד. היפשתי משהו למלא כו את הריק... הרי גדלתי במהפכה, וכל מושגי החברה היהודית בת זמני היו טבועים במרד נגד אלוחים. אנחנו שללנו את האלוהים ואת הקרושה, אכל הגעגועים לא פסקו. היפשתי קרושה חילונית, ומצאתי אותה בחיים עצמם. וכל אומץ לכי הוא כוה שהצלחתי לא להיות מת-תיד.

כל חייה התגעגעה פניה ארצי לעתיר. עכשיו, אחרי מות חיים. היא מתגעגעת -- לראשונה כחייה -לעבר. והיא יודעת, שמונה כאן טכנה לחייה. חיים היה החווית הרגשית הסופית ואין לשחזר, לשכפל או

שיראגו לי: ופתאום בא חיים ועוד לפני שאני הושבת מאושרי הגפשי נתנו לי מתי. איך אמרה רחל? 'כל מה נחוץ לי הוא כבר יודע ומביא כל חיי אהבתי לטייל ולא מצאתי בדווג לכך. בא חיים וטיילנו בלי . חרף. איתו יכולתי לצאת לטיני ולחגיע לשכם – בהיר אתר הוא הסחלק. זה עושה לי חור בנמש. אני באותה נסיעה. הייתי כת 65 והוא 55. היינו כווג משקיעה בכני אדם אהבה, נכונות, מסירות, נאמנות – צעירים שות עתה גולר. באנו בשענה זה לזה היכן הונה הם שוצים. ותארי לך, זה יכול לקרות, שיקירי . זייות וויית כל השנים".

"ראשית, תבניתו הגברית, שנית, בתוכמה ודעת אמנם : ראשה עטור שיבה, מי יודע איך היתה נוהגת עם יימצאו לו מתחרים, אכל נפשו הטובה, הלב הטוב בעלה עם ילדיה. אולי היה נגרם לי צער. אבל תראי

> minealo 20

חיים ארך נ"ל עם פנית ארצי

הגענה לסבלו של הזולת, הקסים אותי. ושלישית, ניתנה לי ההזרמנות לשקם את כטחונו העצמי שהיה בשפל המררגה כתוצאה מאי התאמה כחיי הנישואין שלו. רביעית, האושר להיות נחשקת ונאהבת, אושר הרוחה את הזיקנה".

הם כיקרו אצל ידידיו הדרווים, הצ'רקסים והברואים. הוא סיפר צ'יזבטים עסיסיים. היא צהלה ולא האמינה: הייתכן שררוזי אחר רכב יום אחר על אתון ופגש בדרך חמור עם בעליו, והחמור נדרשה לו בדיוק באותה עת אתון. קפק החמור על האתון,

והררוזי נותר ביניהם כמימרה בתוך סנרוויץ': פניה לא האמינה, עד שיום אחד התגלגלו לנצרת, ותיים שואל את אחד הדרוזים: נו, התאוששת מהסנרוויץ'ז

כשהכירה אותו, אשה אצילה ותרכותית, נהג חיים לתבל את שעתו בגסויות. פניה התנתה: על כל גסות – חמש לירות קנס. ולא התעשרה. בקיבוצו לא תמהו כיצד הוא מתחבר עם אשה מבוגרת ממנו, אלא להיפך: מה מוצאת פניה כפושטק כמודז תיים השיב: "סקס". "פרא אדם כזה", אומרת פניה ומתפתה לו מתרש. "לא התחשב במה שיאמרו עליו. אדם אמיתי. לבש כסות של אדם לא מתחשב, גם רוח. אבל המק בחררי חררים אל כית וקנה תולה לטפל בה, להכיא לה כביסה, לנשקה ולנהמה".

"אהבה מאוחרת עולה לאין שיעור על אהבה ראשונה. היא צומחת על גבי נסיון חיים, ביקורת עצמית, אכזבות וכשלונות".

וכבר סופר כי חיים נפצע אנושות בקרב על צמת. הוא שכב על פניו כגוויה עד ששמע מתנדב צעיר אחר את אנוצנו והצילו. חיים נפצע בראשו וישבנו, אך פניה אומרת: חיים נפצע בראש וכתחת. אגב, סניה אמרה לבנו של חיים שכתכ פעם לשניהם מכתב וטרת לכתוב בסגריים פירוש למלה שנראתה כעיניו קצת נשגבת מבינתם: "אתה כמו כני הנעורים האלה שחושבים כיום שעומד להם סוף סוף, שלאיש לא עמר לפניהם". לא, פניה לא קפאה בזמן.

כוכות חיים, מספרת לי פניה, זכיתי בכל קשת הרגשות. מחדתי שאמות ולא אווש קנאה. הוא זיכה אותי בקנאה. הוא כגד בי פעם. שמחתה "עכשיו טעמתי גם טעמה של זו".

זו כבר פנישתנו השלישית, ופניה שהתעוררה אק "כל חיי טיפלתי, לא טופלתי. לא חייתי רגילה מתיה חשה אותם בחדר ואומרת כך: "ייתכן שהרכה אשר אבר לי, סנייני לעד". לו היו אהובי חיים, מי יורע מה היה קורה בינינו. הנה, אימצתי לי פעם כן, ויום חיו עושים דברים מנוגרים להשקפותי. ותארי לך את מניה השמה לעצמה פעם מרוע היא אותבת אותו: יצחק, בווראי כבר גבר עם כרס, ומידה – גרולה כבר,

את יצחק, צעיר ומחייך, והוא שלי. תראי את מידה היפהפיה, נשארה כמו שהיתה בת 22 כשנחנקה כפי שנעלמו כך הם נשארו, מתי". ופניה מודעועת מדבריה שלה ושואלת: "זה נורא מה שאמרתיד ואני משיבה לה "אולי זה שתר הנטישה המדכר מתוכנו. מותם של יקרים משתרר אותנו מתפחד הזה".

דוגמה. כשמלאו לה 70 חייבה עצמה לקיים את הבטחתה לפנות את מקומה כמארגנת החונים לספרות בתנועה הקיבוצית – לצעידים ממנה. "והנה הגעתי לגיל 70, ואני עוד כשיאי, השנה היתה מוצלחת כמיותר. אני ווכרת ש'מיכאל שלי' יצא אז לאור. הפגשתי 300 תלמידי תיכון עם עמוס עוו ודני וולמו והלכנו לראות את תמרט של וולמן. אז הדעתי שאני עוזבת. הרגשתי שאני מתעלה, אבל הפרירה היתה קשה. הייתי מתייפות בלילות כי צריד לעווב. אבל ידעתי שמוטב כך מאשר שיתחילו לרנן מתי כנר

סניה אינה אומרת מפורשות דבר, אבל בעצם היא צעירותה. עמרתי נדהמת ופרצתי ככבי. לאן הלך כל היופי הזהז למה צריך לאבר צורהו אני לא רוצה

"אני לא רוצה להגיע למצבו של חיים", אומרת לי פניה ביוכש נוטריוני, כערה לוצתימת קוזה עם עצמה, "אני לא רוצה שיספלו כי. וגם אם קשה לי עכשיו ללכת, לא אתן לאיש לשפוך את האשפה כמקומי. עוד חצי שנה, עוד שנה, עוד שנתיים. יום

כאלה הרואים בה את קסמי התחייה האינסותית.

עצמה אם לכת הנושאת את שם מירה: "את הארו שבבקעת הירדן... שלא תעזי להישבר לי... כי אז לא לא יעזור. הכל יימחק ויישכח כאילו לא היה. יצירה ד

פתאום נכנסת לחרר בסערה שכנתה של פניה, חברתה הבאמנה כיותר, אומרת עליה פניה. היא כאה לספר לפניה סיפור יפה, היא אומרת, מטלטלת את חקוקו הארוך שלה. היא בת גילה של פניה. הסיפור בסיה קשור בתתונה שתיערך מתר בקיבוץ. כיצר הביר החתן שהחלים לא להתחתן כלל לעולם את כלתו. וכיצר ניבאה השרכנית שלתם כי כך יקרו לה, לסרבן החתונות. האורחת סופקת כפיים בהנאהו "נו, מה תגידי. אז והו, חשבתי שאני חייבת לספר לך את הסיפור הנחמד. אסור שלא תדעי". שמחת הזיוונים שורה על שתי הנשים. "סיפור יוצא מן הבלל", אוברה פנית. "חתונה היא תחילת חיים".

ואו חוה לי פניה חידהו "כשיצאתי מו האולפן שבו ראיין אותי לפני שנתיים דן מרגלית, הוא אמר ליו 'פניה, את אשה מקסימה'. תגידי, אית מלה מביו השלוש היתה לרעתר הכי משמעותית בעיביו"

ריך לרעת לצאת כומן, אומרת פניה, ומצינה

תעזובז ואו נזרקתי לגינה".

מבטיתה לי כי לא תתכלה בביעור. "יום אתר הקרים בקיבוץ את רשותה של אחת החברות בת 90, ביםי שיבכו עלי ואיני רוצה לבכות בעצמי. תגירי, מה יהיה אם תם וחלילה אגיע לגיל 190

אחר לא אוכל לשרת את עצמי".

כל חייה נוהגת פניה לסכם תהליכים על גבי פתקים. כשהיא נותנת צודה לצער היא שולשת כז. וכך סיכמה את תולדות המחלה הפסיכוסומסית שלה בעקבות מות חיים. בסעיף מס' 3. כתבה: האשמה עצמית. בסעיף מס' 5 כתבה: אפס כווג ובסעיף מס' 5 כתבה: בעיות תרמית. ו"לך זה לא מתאים". שוב ושוב היא מזכירה את שירה של רליה רביקובין על הסלעים הנשברים. יש לה צורך להכריו ברבים אני לא סלע. אני לא מיתוס. יש ביריה עדויות מכבירות לכך שיש

כתבה לה ידירה קרובה, כעין בת מאומצת שהיא יישאר לי אל מי להסתכם וממי ללמוך לאזור כוה. סניה חרדה כי ללא צל המיתום, תיעלם ממשותה. "כל הישני הם ארעיים. עכשיו, כשאין בי כוח להתמסר לגינה, כל התפארת נמונה, עוברת מן העולם, וכלום שפרנסה אותי שנים, הגינה, שהיתה חלק מזתותי. פניה והגינה היו אחר. והרי היו לי הישגים כה יפים בחגים לספרות. וכמה התמרה ומסירות השקעתי כשהייחי מטפלת בחברת הנוער. הנה פגשתי אותם מקד שלושים שנה והם אמרו לה הדעי לך שלולא את, לאון היינו מתגלגלים: אספת אותנו מהרחוב ועשית אותנו בני אדם. יפה, והיכן כל זהו זה קיים, אני יודעת. אבל קשה לי לתוות את זה כחלק ממצי. את מתרוקנת מכל מכנים. נשארים רק וכרונות, ווכרונות וים מוות".

אשוד, אני אומרת.

שרית פוקסי

03,656118. 40 WH BURLINDW AVVIOLATION [80251]

עוני שפראל בה באסף פו, ווון שאפיר בישווף באד ווימניון אן העיב קריספל טיינו – דיימוןף פונער ישראל ב. עדמי שפראל ברבאייני פר דוון לאוער ביותון אוני פרבאייני פר דוון לאוער ביותון אוני בייתון אוני ביותון אוני בייתון בייתון בייתון הייתון בייתון בייתון

and the state of the second

איכות ויופי עם אופי

האש הנקרה רושלים

> 40, תשלומים ויותר באמצעות "ויזה עדיף"

ו"ישראכרט ומיש".

תרכל ליהנות ממחיר מיוחר. דגם חדש של פלא־פון 89 כמדדר נמרך מפלא־פון 188 הנחה של 12.5% ממחיר המחירון העדכני!*

הרחבת איזורי הכיסוי

היא סיבה טובה לחגרג.

מאחר שעל מפת הפלא־פון

וסביבותיה –בצפון,באר שבע

נוספו לאחרונה גם נצרת

בדרום והעיר אילת,

של פלא־פרן

מוטורולה חדיראן תקשורת סלגלריוז בע"ו

> להזמנות: מוטורולה חריראן. קרמניצקי 16 מל־אביב טל. 202883 03 באר־שבע, טל. 78887 -057 חיפה, טל. 04740303. ירושלים, טל. 02783646.

*המבצע עד 31.12.88 או עד גמר המלאי שהוקצה למבצע.

אין פלא שאתה מקדים את כולם.

מאת נילי פרידלנדר בשיתוף רשות שמורות הטבע

87. מושב יפהפה מזמין אורחים

שמאל רואים במרחק את הבתים והמי"

ולצערנו, טבויה מן העין. זה הח"

יאחות מדל בשנת 1960, קיבוץ בשר ת 1961 ו"תתנת וכבת" עד שנהיה א מקום יצהמה וכלא תקווה לעתיד. זין לבוא כדי לטייל, להנות ולתאמין.

סיל המקום נמצא מעבר הרי החושך. תמובוה של חדי מנשה שדומה בגובה תופו הים הניכוני שלו לכרמל.

נשל כך יש שם עכשיו פריוזה נודרות, שרומים בעביל בין הבתים. יורדים לנו מסלול סיור יפה ומיוחד בטבע מהבים בשביל בין הבתים. יורדים לנו מסלול סיור יפה ומיוחד בטבע דרך הגן הגדול ונינות החברים עד למי־בישות. הין – מהימים שראיתי באר ון נפעט שמונים דוום, עם של שילוב מווק על צומה טבעי, ברן שים פורטוג־ אלוים וצמתי המידבר האוסטרליים ון, מעל חים ושניכון.

עד סוף תאביב, אפשר לראות מכאן את בפר ערה. נוסעים ישר עד שרואים מי של אורני הסלע. באיצטרובלים יש מלא הרי נצרת והחדמון, הכרמל והים, ועד מין שלט ירוק גדול: "מי עמי" ופונים צווברום.

עולים בכביש מפותל ויפהפה עם אדמת מנדל שלום בתלאביב. חברי כושב מי עמי, עם הגן היפה, טוף כמו בגולן וצומח ים תיכוני. מצד המטעים והכלניות, הצבעונים והסחל בים והתורמוסים שיפרחו פה בתורף, מומינים אתבם לבקור במושב, רק בלי סגדים של אום אל פאחם. והנה מגיעים שוה שהמטיילים הפסיקו להגיע מנגלים על הדשא את זה אפשר לעשות לשער של מושב מי עמי וכאן מתחיל בשולי חיעד ולאסוף את האפר שלא הטיול. שאחלק מחמדים מאו 1948, לתחום "ישאר כאן, יש גם חניה למנגלים ומקום מחיפה ומהצפון מגיעים לצומת מגידו, לוגרגילי כושר ביער עירון, בשולי הכ פונים לכיוון חדרה וווסעים עוד שבעה למשל העובד הציוני, בתוך הקו היר ביש של ואדי עוד. מה שבטוח שתמונו קילומטר עד הפניה שמאלה והעליה ת מתתולה, קשר חזק עם יחדות מכאן עם שתילים יפים של צמחי בית בתר אמיו למיעמי. מיוחדים, שמנדלים כאן במשתלה הג־ שוק שצרין להטביר אין להגיע הנה, דולה והממוחשבת ביותר בארץ. היידן • הטיול:

(שם משפחה אמיתי, פולני), יורם ועופר, נכנסים למושב וחונים בצד שמאל. הול־ שנראים כמו תשדיד לארץ ישראל יפה, כים 60 מטר מימין לשביל אבן עם ספי לקתו אותי לסיוד במי עמי, כו נדבר עוד - סל בין אורנים. להסתכל איפה אנחנו -מעט. הודה גם לטלמן אבו רוכן, זה המקום היומנטי של המושב ממשי סמוב"ל מחוז מרכז ברשות שמורות כים עם השביל דרומה, ליד הבריכה, חטבע, שהביא אותנו לכאן וגם הראה ומגיעים לכביש אספלט שמקיף את מי

המקיף את המושב. יותר נעים ללכת בין לים, בוסתן של פרי תארץ, אורנים, בחל אביג נוסעים צפונה בכביש תמהיר לכיוון חיפה. ובמחלף קיסריה פונים הגינות עד לפינח החי ואולי לחשוב בד ימינה לביוון עפולה. נוסעים 22 קילומ - רך על היצטרפות למושב מעל למינת החי יש מרפסת, ושם רואים טר בבביש ואדי ערה (מול עירון), המע בשות הדי יש תדעול מולני וגם אות, כד הטבעי מאיצור תוף הים התיכון לעד

את ארץ ישדאל האמיתית שעוד מעט ישוחרר לטבע, ויונים שו־ מק יזרעאל ולגליל. בקטע של צומת בדרך עוברים ליד ח"פרווקל" – גבעה נות ומשונות שילדי מי עמי מגדלים עירון רואים משמאל אנדרטה למשמר מחודדת מלאה חוומוסים כחולים לפני באופן אישי. וכל זה בתוך טבע נהדר הגבול ויער חרובים עם המון כלניות פסח. ומהגשמים ועד סוף האכיב – רק־ ויערות אורנים עם אורניות, פטריות בתורף. מימין – יער עירון, יער אורנים פות, כלניות בחולות ואדומות, צבער אתרי חגשם. בימים הבהירים, מעכשיו נטוע. משמאל – בית המשטרה, ליד נים, סחלבים עיריות ואורניות ביערות

יוצאים ממי עמי בכביש הממשיך כאילו עופרית ועופות שונים ומשונים. יש לשמורת יער האלונים הטבעי של אום־ ריחן. נוסעים ישר שלושה ק"בו ואחרי מבאן ממשיבים למשתלה. יש שלט: הפניה שמאלה לחיונית, פונים ימינה בתי צמיחה, ואני לא אתאר כלום אלא לכביש חדש ונופי. אתרי קילומטר וחצי אשאיר לכם את קריאת תהפתעה כשי יש פניה שמאלה לכיוון מושב קציר. תיבנסו לשם. בתיהצמחיה פתוחים למי לפני הביבר עם הגזע, פונים ימינה וישר זיום, מ־0630 בבוקר עד בכביש החדש, עד שהוא מתחבר לכי 1600. גם בשבתות עוכדים כאן. כאן ביש שיורד בין אורנים לכביש ואדי ערה, ליד מחצבות ותחות דלק. ימינה לכיוון צומת מנידן וחצפון, שמאלה לאיזור חדרה מישור החוף ותל־אביב. ביער עירון, יער קק"ל משמאל, אפשר לעצור לפיקניק אם לא באחת המטע"

ליבליבם. ליד שילדה של אוטובוס פר . מי שיניע מתר, שכת, למי עמי עד שעה נים שמאלה ויורדים דרומה, עד למעור . עשר בבוקר זוכל להצטרף לטיול שידי וות נחל מעלקה ("חתלויה", בערבית). דין אבור, מהמשב.

דות שבחתוות הדלק לאורך הכביש.

23 Blaesio

Similar Standard

Cho in Control

(המשר מהעמוד הקודם)

הזה. הוא נסוג בגורל רוח מפני כוח יצירתו של מי שהוא מכנה "מורי ורבי". האיש נאפור גילה מחדש, וכוכית המכתנה. שהוא מיטיב לביים רק מה שהוא כותכ. ומה שהוא כותב לא חדל להיכתב. מדובר בהתהוות מתמשכת, שמתחילת בחמש בכוקר, בעינוי, ונדמה שלעולם לא תבוא לה נכודה סופית.

השחקנים ממתינים כינתיים. שיכוא עם הטקסט. גם המפיקה. יראת כבוד יוררת על סרנת היצירה הזאת, משל אלוני, הם רווחים נילווים. ועל ההתפעלות של וחוסמת אותה מפני הצצות. לנותרים בחוץ יש הרכה זמו, הרבה הרבה זמן, לנסות ניחושים.

בשבוע הבא, אחרי יותר משבעה חודשי עכורה, פה נס", הוא אומר לכולם. נס שנמצאו ששה כשרונות תעלה על הבמה הצגת הבירור החרשה של ניסים אנרגטיים כאלה. נס שנוצרה ביניהם אווירה נעימה. נס אלוני, "ילדי המבתנה", וחררת הקודש תפנה את פתח שנולדה להקה. האולם, כשהקהל יכנט.

"אני מצטער שאני לא יכול להראות יותר", הוא מתנצל אחרי שהלהקה שלו נתנה קטעירוגמה קטנציק על הכמה, "אני צריך עוד שבועיים עכודה. ביום רכיעי אני מתחיל ממש לעבור".

הוא יורד כמה מדרגות לקראתנו, ומראה האציל הסגוף שלו מוחק כל השערה שהוא מתבדה. אחריכך הרא אוחו את הגה השיחה בחוכמה מעודנת. לא תרע שהוא חמק משאלה, לא תזכור מהיכן החלה תשובתו. הריאלוג הופך למונולוג של קוסם, גם כשהוא עוסק בטריוויה. אפילו כשהוא משתמש בסתם מילים, נרמה לך שאמר עוד משהו מעבר להן, ואתה, חכם גדול, הצלחת להכין את זה.

"וה לא מרויס שאני עובד שכעה חורשים. אני עובר חמישה חורשים. חורשיים ניסיתי לעבור עם החומר של דורון נשר. הדברים שלו נראו לי מיוערים לקהל מצומצם, אינטלקטואלי. הוא כתור מאוד נחמד, כשרוני, אבל היה צריך לפשט את הדברים".

הוא רזה מאר. רוונו יפה. הוא מתלונן על עייפות. מתחת לעיניו העייפות מצטיירת כפרט רוחבי. הוא שואל אם אפשר לעשן ומעשן. נרמה שהעישון הומצא ברגע זה כפעילות אטתטית.

כמעט לכל חברי הלהקה יש באגרופים קופסאות סיגריות ומציתים. מערכון אחר בהצגה מספר על מחתרת מעשנים כסתר. כהנא, הפקח העירוני מציכ להם מלכורת כצורת פארק עירוני. הסיגריות של מנועי העישון מוסוות כתוך פרחים. ההצגה הואת, יתברר מקטע לקטע, היא מה שמשותף לניסים אלוני, בן 63, ולכני העשרים וכמה המקפצים על הבמה. ויש הרבה משותף. "באופן מרהים יש לו קשר לעולם הצעירים, לשפה שלנו", יגיד כל אחר מהדרדקים בתורו. הם מתפעלים מחיוניותו. ועל ההתפעלות, על כל הטיותיה, ומחירה, בהמשך.

"לי, באופן אישי", הוא אומר, "יש חוט שהולך דרך כל זה. קשה לומר מהו. באיזה שהוא מקום זה מסתובנ סביב: מה, אין אהכת בעולם: אין אלוהים

אבל הדברים בשטח הכמה נראים הרכה יותר קטנים, קרובים לעין. כמו, מה אני אגיר לכם, כמו, נו, כמו מערכון של הגשש החיוור. וגם לא כמו.

ועם זאת, מקבצי המשמעויות הפילוסופיות והפוליטיות והאקטואליות ימצאו הרכה לחם בטקס הענקת מרליות לנהגים הרצחניים כיותר. או בסיפור על מרצה כשם חיים יכין, שאינו חיים יכין תאמיתי מהטלוויזיה, הנקלע ליחירת מילואים שמפשיטה אותו עד העור, מפני שהוא לא תיים יכין האמיתי. מהטלוויזיה. או כמאבק גין שתי עמותות של מכות ומוכים, הנלחמות על זכותן לרומנטיקה, בעוד הרדיו הערבי מחאמץ לשמור על אובייקטיוויות ביניהן. דברים מטורפים ששורשיהם במציאות מטורפת.

אלוני שולח הומאוים לא מוסתרים לגיבורי הצגות חבידור הקלאסיות שלו, הגששים ויוסי בנאי. אליהם מכטים. פתאום הוא צוחק בגלל משהו שרק הוא סיימו לא מכבר לימודי משחק. אלוני היה דמות מול שהאסוציאציות האישיות שלו הן כבר תמונות הבחין כו. כשחולפת החצי שעה שהקציב לעניין יחסי מיתית, שמנתחים את יצירותיה בשיעור, זיכרון של הכלל. בסופו של רבר, שום רבר לא נשאר הציבור, הוא ממתין בשקט עצור שהצלם יארוז את פנימי כאן, סודי. ילדי המנחנה העתירניים, אינם העדשות. רק כשהר צעדי האורחים נבלע ברשא כליכך עחידניים. הם שטופים בסיסמאות פרסומת שבחוץ, ניסים אלוני זוקף את משקפיו החמורים אל משתיים בצהריים, כבר הרכה תורשים, עם תיליותה של מהרדיו, והם מגדלים את אכא שלהם, יותר משתוא הכמה ואומר לששת שחקניו רברים שאיש לא ינחש אגרה, בתקופה שקצב החיים אינו מחיר לאגרות מגרל. אתם, וכל חזמן הם צמאים לאמא. אמאו אמאו לעולם.

HIJEJIO 26

ואמרתי: חרא". חמישה חודשים, הוא אומר, לא אכל, לא ישן. "הכתיבה, הכתיבה היא הדבר הגרוע ביותר, הנורא בעולם". היו ימים שהצעירים שיכנעו אותו להמשיך, כשביקש להרים ידיים,

שעובתי, שהלכתי מהחזרה".

שתעתה בכיוון שגוי לחלוטין. "אני כאן מביים אותם, כותב להם. זת הכל. אני חשוף לפניהם. היו ימים שבאתי עם חומר לא טוב, הנחתי על השולחן לפניהם

היה יום שאיבר את הסבלנות, צעק על הצעירים

"אני לא חושב שהרמתי קול. היה יום אחר

בנת"ל, האחזות כוכב השחר בבקעה. למדה ציור, גרת בניו־יורק, בלונדון. למדת איפור תיאטרון וקולנוע. עבדת בעיצוב פיאות ובפרוונות. עשתה את האיפור בטרט "תליאביב לוס־אנג'לס" ובכמה וידאויקליפק. מופיעה כבר שנתיים בקטעי סטנד־אם קומדי עם נולי עומר, חברה מימי חלמה ילין. קליידר אומרת (על אלוני): "אנחנו מתות

הם צועקים במערכונים שונים לכאורה. כולם מחפשים

אבל החשוב מכל, לפי אלוני – "שיהיה מצחיק".

בעניין הזה, ודומה שגם כאחרים, אין כינו לבין

המפיקה חילוקי דעות. טמירה ירדני מייעדת את

המופע לצעירים, והיא יודעת שבידור זה צחום. מצידה,

על ההתפעלות של המחזריבמאי, עכשיו. 'נס, קרה

"אינטואיציה. תמיד אינטואיציה". לא, הוא לא יכול לומר למה הם ולא אחרים. הוא מדבר הרבה על

"לא", פסקני. הוא בוחן מתרש את השואלת

כדורי, חבורת זמר ובידור גליל-תחתון, להקת

צה"ל 34', להקת חילות שדה, פסטיוואל זמר

חסידי בתו"ל, הצגות ילדים, תשדירי שרות.

תפקיד נכבד בסרט "נישואים פיקטיביים". בקרוב

ייראה על חמסך הקטן בסידרה על חאונות

דוכים. אחריכך ייראה ב"הצצקנים", סידרה

חדשה לילדים. אחריכר ייראה בעוד סידרה

"מוצ"ש", תוכנית ראיונות משולבת בקטעי

משחק. יצפאן אומר: "קודם כל כמה פלים על

שלמה בראבא. מבראנא לקחתי את העבודה

● ודי פור: בן 26, ושוי לנוגה פז, שחקנית, יליד

דימונה, גדל בחיפה, חיום בתל־אביב. סיים לימודי

משחק באוניבוקיטת תל אביב. מריע מופע

טאטירי עם חברים, "איך זה עובד כאמת", בית

לסין וקיבוצים. מתפרנס גם מריטוס נגד מזיקים.

פור אומר: "אין לי כל-כך תרבה מה להגיד. אני

● רבי קליידר: בת 28. מלדה ברמת גן, שרתה

היתיד שקצת קרת".

הקשה, המשמעה, הריכוז. הוא שחקן גדול".

כל הרוותים הנובעים מן הריבוד התיאטרלי של טססט

המפיקה, בהמשך.

הכוח שלהם.

איך הוא כחר אותם?

יש אכהות ביחס שלו אליהם:

אהבה, רוך, חום, כמה שיותר רחוק מהמגע הקר של

● אלי יצפאן: כן 23, חל־אביבי, בוגר בית ספר 🕒 נולי עומר: בת 28. תל־אביבית מלידה. מגיל שלוש רצתה להיות שחקנית ותחודים התנגדו. ניסתה ללמוד ספרות עברית ובאקדמיה למוסיקה. "וה חיה מאוד מעניין, אבל יו, איזה דיכאור. ברוזה לסעודיו של ניסן נתיב. עשתה ערב שירים עם דורי פרוס, תנחתה עם דבי עדלאידע בשינקין, החליפה ב"כולם היו בני חוץ מועמי", השתחפה ב"מושל יריחו", הפקח מחודשת, "האזרח העומד מעל לכל משד" כנוח-צדק, ו"מזבוב ועד פיל", חפקה פרטית. עומר אומרת

• מיכאל מורים: כן 26, נשוי לשלומית מורים, עיתונאית. פתח־תקוואי עד היום. לחקה צבאיה, פסטיוואל זמר חטידי באמריקה, "יוסף וכתונה הפסים", הסטוריו של ניסן נתיב, עונה בתיאטרון תיפת, כולל "סינדרום ירושלים", תפקיד מרכזי. מורים אומר: "התודשים האלה היו התקובה המאושרת בחייד.

לחקה צבאית, שלוש שנים ניסן נתיב. נסיון כושל

(לדבי): "את נראית נחדר".

שמוליק לויו "בארבעה בדצמבר, יום חזרות רניל, אתיח כן 26". ילדות כרתובות, בדרים, יפו. להרים הצגה סאטירית דוגמת "ככה:זה עובד". תומעה ב"נכנע ומנוצח" של חנוך לוין, עונה בקאמרי, ועכשיו ניסים אלוני. לוי אומר: "אני מביט בתערצה נלויה וקינאה סמויה בנדי ותמופע של תקבוצה שלו".

משה איבני נכנס לבית הקפה, כששמוליק לוי ומיכאל מורים, שניים מתוך הששה, היו בעיצומה של השיתה על ניסים אלוני. איכני שאל: "נו, מה העניינים מה אתם עושים"ז שמוליק הרים מבס מלא אירוניה עצמית: "עדיין אצל ניסים אלוני". איבגי: "נו, והכל מוכן"ז שמוליק: "איבגי, נו באמת".

מיכאל מורים: "אנתנו מבינים שעל ההפקה הואת נעבוד כמה שנים, ובשביל השלמות, עוד שנתיים".

לא מרוכר ביאוש. הבריחות צומחות מהקרקע כשהם, הששה, מצטלמים על הכמה, מעווים שממנה צומחת ההתפעלות הנ"ל. עבודה עם ניסים פרצופים, מתזיקים חפצים משונים ביריים, הוא מענים אלוני היא התנסות הריגה בנוף חייתם עד כה. רובם

תבורת האנשים הואת, שניטל עליה לייצג הור חרש של שהקנים־בררנים־זמרים, מתמודרה כל יום, לעמוד וקוף. אין זמן. ובאופן פרדוכסלי, דווקא ההצגה

מבריקה

נדיר, נדיר. שיהיה בריא".

מטרה אחת ויחירה.

משהו באמצע היכולת.

כדי כך נכון, כמו שתמט".

נולי עומר ודבי קליידר הן הרור המייסר. צמר

יפות כאורה פרוכוקטיבי. הן מגיעות תמיד ביחד

סומיקאיות-חקייניות שקולטות מן הרחוב את

הניואנסים ואחריכך עושות מזה הצנת טטנריאפ

כמו תאומות סיאם הן גם מעריצות את אלוני

אם יש אמכיציות בוערות כאולם החזרות, הן

רתומות כולן לעגלה של אלוני. איכשהו, הם אומרים,

כל אחד קיבל כאן את תחלק שלו הוא ראוי. אין קנאות,

אין מרירות מצטכרת, כמו בנסיעות הצפופות

באוטובוס של הלהקה הצבאית. באותה מירה אין

התאהבויות. הכל ענייני, מקצועי. וכסך הכל, כאמת

מרובר בכיתת אמן מתמשכת, והתוצאה, אם חגיע אינה

סקיצות", אמרה נולי. "בסוף מגיעים לתוצאה. בסך

הכל זה נובע מפרפקציוניזם ואני מאור אוהכת

הבתיבה הזאת לשחקן. זה גראה לי יומרני לדעת איפה

תתחילו לפרוה ולאלתר, אכל מצר שני שמעתי איתו

אומר שלכל דבר יש רק פתרון אחר, רק צריך למצוא

אותו. הגששים לא שינו מילה במשך 00

בה שקשה לנו כשחקנים, זה שהוא עושה עלינו

היה מישות ביניהם שאמרו אולי זה שטויות, כל

מיכאל: 'הוא היה אומר לנו, אני אשמח אם

עריין אין להם נוסטלגיה, ובכל זאת, המיפגש

הראשון עם אלוני, נראה לכל אחר מהם כאילו התרחש

בעירן אחר של תחיים. אלי יצפאן, איש העליה השניה

כמחיצת אלתי, "כשכאתי לאורישן איתו הוצאתי את

כל המתחים. מה שיהיה, יהיה. למרות שאני צעיר ולא

ביתר. כל אתת תוחבת משפט ובסוף יוצא "אני אוהבת

את השפה שלו. זה מלא תכלינים, זה תכם הוא עושה

ולא קבעה תאריך, היו הפסקות בעבורה. לא ארועים רישמיים. אלוני היה פתאום ניוכר באיזה מעשה שארע לו והיה מספר. הם היו נישארים בתנוחה האחרונה על הבמה, מקשיבים. סיפורים מרתקים, הם אומרים. לפעמים זה לא היה כל־בך מרתק, אמר מישהו מהם והשתתק מיר, כאילו נזף בעצמו. כל הרהור שני על מעשה של אלוני, נרמה להם כרבר כפירה. כלואים בתוך הגיל הצעיר המתפוצץ מכישורים, מדדנות והערצה, כחרו להחצין את ההערצה. היא הלכה טוכ עם המשמעת העצמית שגזרו על עצמם.

"לפי דעתי אפשר היה לצאת קורם, כתחילת לומר. "בינתיים חלה התרופפות ואנחנו סתם המשכנו

טמירה ירדני, מכטאת רק בטחון במעשיה,

ירויגי: "בעוד 100 שנה ישתו אות. ומעשה אתה לא יודע איפה הגבול. אולי הוא עד כתכ להצגה הואת. אני מאמינה שנוצרת כאן

לא קשה להאמין כך לבדו ירווקא מניסים אני שואכת עירור. כשאנתנו לכר,

. תוא נותן לי את ההרגשה שהוא יודע מה שהוא עושה מיכאל מורים אמרו "אם האגרה מצליח גם הפעם,

פא, שוקצב שלה הוכתב בידי אגדה, היא התרחשות צישוט כזה מפי אלוניז "התשובה אף פעם לא נשמעת תום, נפצוצית, מתרוצצת. אין לך זמן לקלוט כתשובה לשאלה, והשאלה עצמה היא קכיעת עוכדה פעה אחת, והבאה אחריה דוחקת כך, ועוד אחת. שמחכה לאישור". את מכינה את זה? שאל מורים. מישוב משום מישיבים לעכל את אלוני, הוא יודע ניזכרתי באלוני העונה כביכול לשאלותי.

ם זוכרים את היום שבא לחת כיתת־אמן נשים שמכניס לגוף הבירוו תופעה חדשה, מורככת. זה מבה של ניסן נתיב. הם ציפו לו רועדים. שמוליק מתחיל במראה שלהן, שאין בו מאמץ, ועם זאת הן יי בה להביד אותו קודם מקרוב, כשבא לצפות משת מפודנטים שניסה להדיק. "הוא בא, נתן ושמות על השולחן את האנטרתיזה של הפאתוס. משת, היה נעים. אחרכך, כשתיא בא לכיתת־אמן, תלי השיתוק הזה ממנו. הוא עיכב אותי ככניסה לשה, אמר לי שלום. ניסן נתיב זרו אותו מאתור, כי שו עו הבניסה אלוני אמר לה 'דגע ניסן, יש פה

עיל. נכנסתי מאוד זקוף לכיתה". פרים "ניסיתי אז לקרוא את 'הנסיכה שמישאה'. לא הבנתי כלום. הבדאדם המציא שפה. מתעברית המרוברת משהו אתר. שירה. הוא בן־אדם פת שתאום אני מסוגל לקרוא יותר. יש צופן שלו שוב מפענח כמהלך העבורה. זה שיעור מאלף

> וענשיו מדים מרגיש שהוא לכוד בין ההערצה וצוח וכין ותרגל שלו, כשחקן מעורכ, לומר רבר נקות. 'אני כא מבית חרושת להצגות (תיאשרון וש תאו בחים שלי לא עבותי כבה. אין לי ברירה מנולמנוך עליד.

לכבוד ארוע כלשתו נתן מורים לאלוני כרטים ספיר. היה כתוב שם: "אנחבו לא מאמינים בניסים, שום משום סומכים עליהם". אלוני סיפר לו שתלה ת ברסים מעל לשולחן הכתיבה שלו.

נינתיים ליקס מודים משפטי מפתח שהאמן זרק פרפקציוניסטים. מל צולם החורות, כלאוצר יד. בתשעה באוגוסט, משה פעברו על מערכון השטן ועדיין הם עובדים לות אמר אלוני (ומיכאל מורים רשם): "בכל קטע גבולות יבולתו של מישהו. התוצאה היא אולי רק עד לחות הדיג". כלומר, דמות חדיגה, ממוד. שבוע מדק ושם מורים, שמישהו שאל את אלוני מה יהיה שף ותוכנית. "אני לא יודע, אין סוף, אני מפחד פאר, השיב אלתי, שיר הסיום, אגב, עדיין בשלבי - שפק באין שופיות הזאת. במקרה אחר, כשעבדו ל שתו מערכון כהשתתפות אלוהים והשפן, היו ליש, כמה ניצני ויכוחים. אלוני אמר: "זה נכון, קשה לשקצת אלוהים". ולסיכום הכל יש כיומן של מורים

> ווי "נתח־מודע אני לא מצליח לשנוח מי זה אלוני, למרות שמדברים על כאבי שיניים, כי ום לאגדות יש כאבים"

אנגלי, פולני. קראתי". בתת־מורע אני לא מצליח לשכוח מי הוא ניטים אלוני: אלוני", אומר גדי פור, צעיר עדין וממושקף, שהאנרגיות המגיחות מגופו על הכמה, מפתיעות. "למרות שאנחנו מדברים על כאכי־שיניים, כי גם לאגרות יש כאבים, יש איזה כבוד שנשמר, וטוב שהוא

"הבתינה, הכתיבה היא ארובר הגרוע ביותר, המייא "מולמ"

נשמר". שמוליק לוי: "אני לא חושב שהוא אגדה. אגרה זה דבר מושתת, לא מישהו שעובור קשה. לכן אין לי תשש לנפץ איוה דבר. ניסים הוא חסין. הוא לא גר באיוו וילה מוקפת טוללה של אנשים שעושים בשכילו הכל. הוא בן־אדם לחלוטין. אבל יש לו קסם אישי בטונות,

למין. ניסים אמר לי לקרוא סטייל ערבי, צרפתי,

אלוני לא מחץ אותם כשעות של דינמיקה קבוצתית, הכרויות אינטימיות לתוך הלילה. הכל התרחש בתהליך של עכורה. "הוא כבר גדול, הוא לא צריך את השטויות האלה", אמרה נולי. "הוא פשוט

אישיות חו־פעמית". "גם אני חושכת ככה", אמרה רכי.

כשהחודשים התמתחו, ירדני שילמה משכורות

ספטמבר, כפי שניקבע מראש", העיו אחר מן השחקנים

לאונו". מעריכה שבמקרה הזול ההפקה הזאת תעלה לה 150 אלף דולר. לא רק שכר לשחקנים ולכמאי. גם לאלון אולארצ'יק תמורת המוסיקה, למעצבת התלכושות, לתפאורנית, למנהלת המוסיקלית, לעוזרת הנמאי, לכוריאוגרפית, נטמירה: "כולן נשים, שמת לבי")

לנגנים. "זאת טעות שיכולנו לצאת קורם", היא אומרת. "בתחילת ספטמבר היו רק ששים אחוז מן החומר מוכנים. אני ראיתי את התהליך של העכורה שלו. השחקנים לא רגילים לזה. כשאלוני כא לחזרה עם טכסט. אז יש לו פרטיטורה ביר. כל מה שהשתקן צריך לעשות, כולל האינטונציות, כתוב שם. זה לא סטניסלכסקי. מדובר בהצגת בירור, למרות שהוא

דר־משמעי בכל רבר". יררני בוחנת היטכ את פני האורחים, כשהם צופים ברנימונת מתוך ההצגה. המתיחות על פני המפיקה רומה לזו שניראתה על פני השר שהכנים לחצר המלך את צמר החייטים כ"בגדי המלך החרשים". האורחים חוששים לומר שבעצם לא הספיקו לראות הרבה. הברירות של המפיקה במקרה הזה גלויה לעין יותר מככל הפקה אחרת. היא לכרה מאמינה כאן בתוצאה, היא לכרה משקיעה (כשבועות האחרוגים צירפה אליה את תיקי מילשטיין מ'תיקי הפקות", בשותפה) באמן, שהתיאטראות המסוכסרים חוששים

להשקיע בו, גם אם הם מאמינים בכישוריו.

-"סלאסיקה

לאלוני, אומר שוויתר על שנת לימורים כדי לעכוד אני גאה בכל הענין הוה". או זוא פרצה שנית". הפריצה המחודשת הואת, תיוקף ראיתי דברים שלו, תמיד תוא היח שם. הבנתי שלעבוד. לזכות ירדני הנימרצת, והיא יודעת את זה. ועוד איתו על תוכנית בידור זה כמו לעכור עם מוטי יירשמו בהישגיה ששה שמות שכמעט אף אחד לא קירשנבאום. זה הסופ. נתנו לי לקרוא טקסט של מרצה שמע עליהם קודם.

وأوعوالا 27

בסתיו הבא זה יתחיל. הרהיט הכוכולרי החדש שיתווסר לספה־מזנון־טלוויזיה בסלון, תהיה קופסה קטנה וקסומה: בורך הערוצים של הטלוויזיה בכבלים. עשרה, אולי מ2 ערוצים, יחברו את המנו"ם בציון, באמצעות כבלים וצלחות קליטה, לעולם הגדול, לשכונה הקטנה, כמעט לכל מקום ותחום בידור. והכל חוקי, תיקני, והמשקיעים מקווים שגם ריוחי. סרטים, סבורט, חדשות מקומיות, שיעורי בישול, משחקים – הכל כבר בדרך. מדינה בכבלים – חבלי לידה.

מאת טל שחף

חיצה על ערוץ 12. סרטים מצויירים לילדים. שסביבם. בתוך זמן לא רב, יש אומרים פחות משנה, טוב שהם לא כבית. ננסה ערוץ 11: קליק. יקבל השלט־רחוק שבידינו חיוניות חדשה. תחבות אי.בי.סי. ספורט משררים משחק גולף הטלוויזיה הרשמיות ככבלים יתחילו לפעול. 18, אולי יקבל השלט־רחוק שבירינו חיוניות חדשה. תחנות מקליפורניה. למות משעמום. מה עור יש לנוז 20 ערוצי טלוויזיה בלחיצת כפתור. ככלים ערוץ 9: קליק. משחק טלוויויה תשע בריבוע. נו, נמאס טלוויזיוניים אופפים את השכונה. הכרונים השחוקים האלה. בעצם, מה יש עלשין בערוך 6 של הטלוניויה הלימודיתו קליק. אה. אלא טלוויניה אתר. הישראלית, רשות השירור, ירושלים. מה? שיעור חשכון, מטפרים רציונאליים. מה זה בכללו שופר הסטאטוס קוו בישראל. את המנהל ממנים רק רגע, יש עכשיו חרשות צהריים כערוץ 2: קליק. בהסכמה קואליציונית מקיר לקיר. כאן גם שורשיה של אוף, עוד פעם אינתיפרה. אבל צריך לחיות סרט האופציה הירדנית. יש גם אופציה לכנונית וסורית, עכשיו. ערוץ א: קליק. הנה, זה עם מיקי רורק. איזה וגם ספריית ויראו בשכונה, ויש ערוץ שני ואפילו סרט זה כעצם: איפה העיתון: אפשר לברוק בטלטקסט. צלחות לקליטת שידורים מרוסיה. שוברים את המצור. חגה, ערוק 15. דף 128, כלחיצת כפתור... כחיי, זה "ראסטי ג'יימס". איזה מזל. שניה, לכרוק מה יש כערוץ הראשון: מה פתאום: את מי זה מעניין ככלל: לא, זו לא ניריורק, זו כתרים. ופתחדתקות וערר. וקרית שמונה. ועוד עשרות ערים בארץ וחישוכים המרינה. כינתיים מדוכר כהתרחשויות אפרוריות,

Ringaio 28

אכל עכשיו כל זה עומר להשתנות. מה שהתחיל כמעט באופן חשאי כ'תיקון מספר 4 לחוק חבוק שירורי טלוויזיה בכבלים ולמנויים", הולך ומתממש, הופך למהפיכת התיקשורת הגרולה ביותר שעברה על

21 שנים עכרו על מרינת ישראל כצפיה כערוץ

MO POSTAD MECENSAMI MECENS

כלכליות בעיקרן: חברות, מיכרוים, תנאים כספיים. אבל הבשודה כבר ווהרת מבעד למסך הניירת.

NESS REPLY MAIL

EN ISLAND CABLE

בטתין הבא הן יתחילו לפעול. שלוש, אולי המש, שתמצא בתיבה, ימשיך בטבנאים חייכנים כוצה:

תחנות שלוויזיה בכבלים, זה יתחיל במכתב נמרץ סרבלים שיחברו שקע חרש לטלוויויה, ויסתיים כמכשיר אלקטרוני קטן המתובר לטלוויזיה: כורד

המהלומה תכה מיידית במקום ששה - עשרה תריסר הערוצים כמכשיר הטלוויזיה שלך, תגלה עשרות ערוצים כבורר. רבים מחם לא ישדרו עדיין דבר, אבל בכל זאת יהיו שם עשרת, חמישהרעשר, עשרים. באינורים מסויימים יגיע מספר ערוצי השידור נתוך מספר שנים לארבעים. ארבעים תוכניות שונות משודרות כרבומן. איפה תהיה אן המלוויויה הישראלית, סיפרית וצוידאו, הצלחת לקליסה מרוסיה,

מנים על פי המודל האמריקני, והם יודעים למה. באירופה מגיע לכ־10%

מי האכ שהתתברו לשידורי הכבלים, הוא מתגבוהים ַטָב שלוס: "כעואין אנויים אין נסר כשאין כסך לא כדאי לקנות או להביק תכנית. אבל עד שאלה לא יהיו – לא "צטרכן מנויים"

מלוה כלכלי. היקי החדיוה של הכבלים, כלומר אתה

בעולם. בניוייורק מרובר בכ־40%, בסאן פרנסיסקו מושג הטלוניניה בכבלים הוא יבוא מאבריקה. בכ-50%, בפילרסיה ב־47%. השיא שייך לעיר בשם בשבנים כנו את תוכנית הטלוויזיה הישראלית סאודאנג'לה 88.28. לשם השוואה, ממוצע החרירה

האמריקני מקכל שנה ערוצים נדושה באמצעות הכבלים. בערים הגדולות המנה עולה על גדותיה. מנוי ניריורקי משלם 19.95 דולר דמי מנוי הורשיים, ובתמורה מקבל 60 ערוצים

בנוסף לערוצים הדנילים" שאפשר לראות גם בכבלים, כמו באנטנה רגילה נרק באיכות קליטה טוכה יותר), הוא מסכל עוד עשרות ערוצים נוספים: תרשות, ספורט, דת, עיוצים אתניים, ערוצי מין, הפופולריים ביותר הם הערוצים הכסיסיים, הניתנים ללא כל תמורה מעכר לדמי דשנון. הכנסות ערונים אלה באות צשירור: פירסומת. בנוסף לחם משודרים ערוצים הנושאים השם TV yaq, ערוצים נחשלום, בהם

ד עתה נקבעו כבר מפעילי תחנות הכבלים בתשעה לאיזורים, מתוך 31 איזורים בישראל. המועצה לשידורים בכבלים מפרסמת את המכרזים בקבוצות, בזו אחר זו. קבוצות היומים מגישות הצעות למכרזים המענינים אותם. המועצה מתכנסת כוועדת מיכרזים לדון בהצעות. יו"ר מועצה, הרניק: "קנח המידה הוא איתנות פיננסית, מיגוון תוכניות, גובה דמי המיווי, קצב פריסת הככלים, ניסיון קודם ויכולת מיקצועית". לאחר מספר תודשים עורך שר התיקשורת טקס חגיגי בנוכחות עיתונאים, ומכריז על הזוכה בכל מיכרז. זה אינו אומר עדיין כי הזיכיון ניתן. לפני כן יצטרכו הזוכים להציג

תוכנית הנדטית מפורטת למימוש הצעות המיכרז. תזוכה האחרונה חיתה קבוצה חבל (תשדורת בינלאומית לישראל), בבעלוח חברת דיסקונט השקעות, בשיחוף עם החברה האמריקנית יונייטד קייבלס, ומספר אנשי עסקים ישראליים, אשר זכמה באיזור הל-אביב איילון הניכסף בשבוע שעבר זכחה חבל במכרו השני, הפעם על איזור אשדודיאשקלון וקרית מלאכי, וכמועצה חעירו כי הזכיה הכפולה מעידה על הוסנה הכלכלי ומיקצועיותה של החברה. קבוצת CS – מערכות כבלים בישראל, בה חכרות שלוש חברות אמריקנות, ממגורות דגון בחיפה ושני משקיעים ישראליים, זכתה להקים את תחנת הכבלים בבאר־שבע

קבוצה כורנט נורדקס, בבעלות קונצרן כור וחברת הכבלים השוניצרית וורדקס רדי פיווין וכתה בשלושה איזורים גם יתד: ראשון לציון, מעלות וכרמיאל עם יישובי הדרוזים והערבים בגליל. שילוב האיזורים היא התנייה של המועצה, שכוונתה לעודד יזמים להקים תחנות ככלים באיזורים לא בלכליים (מעלות) כדי לוכות באיזורים בלכליים מאוד (ראשון

לפני אלה נערך טקס תזכיה תראשון, בו זכו שני היזמים הראשונים. קבוצת ערוצי זהב, בה שותפים חברת תדיראן והעיתון ידיעות אחרונות זכתה כאיוור פתח־תקות והישובים סביב. קבוצח מח"ב (מערכות תיקשורת בכבלים), בח שותפים חברת דנקור־השקעות ומעריב זכתה בשני איזורים

במשולב: בת־ים וקרית־שמונה עם יישובי הגליל העליון. בעת מצפים לטקס הכא, בו יקכעו תזוכים באיזורים תל־אכינ ירקון (דרום תליאביב), יזרעאל, ירושלים, רחובות, מישור

> ככח זה נמכר באמריקה: קטלוג שבא לפחות את

תמורת תשלום נוסף אפשר לצפות בסרטים חרשים יותר, חוכניות פופולריות יותר. וכלי פירסומת. החברות המשדרות אינן עוספות בהפצה למנויינ

את הכסף הגדול הן עושות ממכירת הערוץ לבעלי תחנות הכבלים. אלה מפעילים על הלקוחות אדירייפרטים זכונוסים. הכיונס שלהם הוא הרחבת . הרשת כהתמרה.

ערוץ הבבלים הפופולרי ביותר כארה"ב הוא ערנץ המשורם ESPN. ספר שנערך לאחרונה על ירי חברת נילטן מראה כי הוא מוכיל כראש, עם 46 מיליון מנויים – בעצם, כל מגויי הטלוויזיה בככלים בארה"ב. באן אפשר לצמות בשידורי ססורם נון־סטום, 24 שעות ביממה: שנים, כדורסל, איגרוף, כדורגל, מרוצי מכוניות. אבל השמנת של הספורט הוא הערוץ בחשלום ספורט־צאנל. חמורת 12 דולר נוספים ככל (המשך געמוד הבא)

הכל ייראה אחרת

שלויזית בכבלים תשוה את המנהגים 🖡 🎜 תחברתיים בישראל" מצהיר יוסף לפיד. "היום בכת־ים יושבים על חברולים, או שנוהרים בערג לתל-אביב. אבל חוך שוחיים-שלוש הטלוויזיה בכבלים תשנה את אופי בילווי מערב בנת־ים. כשיהיו לאדם 15 אלטרנטיבות בטלוויזיה, הוא לא ירוץ לתליאביב. הטלוויזיה בכבלים תיצור לוקאליות, מקשור את האדם למקומו. היום בת־ימים לא יודעים מה קורת בבתיים. הטלוויזיה בכבלים תראת מוסדות, אירועים בכת־ים. חקשר של התושב עם העיר

לפיד אינו רואה כל רע בכך שאושים יצפו שעות ארוכות יותר בטלוויזיה במקום לקרוא ספרים, למשל. "עצם המחשבת שכל ספר זה תרבותי וכל טלוויזיה זה לא תרבותי, היא מחשבה מטופשת", חוא מתרים. "הטלוויזיה היא חלק מחיי האדם המודרני והוויכוח הזת הוא

ד"ר יריב בן־אליעזר, מומתה לתיקשורת המונים,

הצוסה הנירינוקי. בירור למשל. נוצץ וחלקלק, לכל המשפחה, כרשת מיוחדת שמקרינה מופעי מוסיקה, מחזות זמר מברודווי, ראיונות עם כוכבים. ויש רשת שתלמד אותך הכל על בריאות ודיאטה, בין סידרות טלוויזיה שהיא מקרינה. יש ערוץ שמשרר 24 שעות ביממה רוק רך ומוסיקת קאונטרי, ערוץ של מוסיקת קאונטרי, וכן הלאה וכן הלאה, מערוצים שמשררים מחוות ועד לערוצים של סקס – מאוחר כלילה, עם ריבועים קטנים כתולים - או קניות.

האומה האמריקנית מגדלת דור צופי ככלים זקוף וגאה. עבורו נוצר המריום החרש של שנות ה־80, זוויראו קליפ. ערוץ MTV הפך גישושים ניסיוניים

ד"ר יריב בן־אליעזר: "הצפיה לא תהיה יותר טלקטיבית, היא תהיה יותר גדולה ותביא במקביל לירידה בקריאת ספרים וביציאה לקולנוע"

של זמרים ובמאים לואנר קולנועי־טלוויזיוני עם חוקים, כללים וצופים. הערוך הזה, שיש לו 43 מיליון מנויים, משדר קלימים מסביב לשעון, וכיניהם משתלבים סרטים ותוכניות על אלילים וכוככים.

וסרטים אמרנוז הרבה סרטים. ערוץ של מערבונים, ערוץ סרטים קלאסיים משנות ה־40. מי שמגדילים את המכחר הם עשרות ערוצים מתמחים בהגשת תוכניות סרטים בתשלום. ערוץ HBO הוותיק, שבבעלות חברת טיים, עומר בראש, עם 15 מיליון מנויים, המשלמים 9 רולר לחודש. הוא משדר יותר מ־70 תוכניות שונות מדי חודש: סרטים חדשים. מופעי רוק, ואפילו טרטים בהפקח עצמית. ההצלחה הגורפת של הערוץ הצמיחה מתחרים רבים, שכל אחר מצא את הוווית שלו לקולנוע.

יש כמובן הרשות. יום יום, כל היום. רשת השירור מוכילה כתחום זה, והיא שניה כתפוצתה CNN בכלל בין מנויי הככלים כארה"ב. 46 מיליון מגויים בארה ב צופים 24 שעות ביממה בריווחי חדשות, יומנים וכתכות מרחבי העולם. הערוץ הזה נמבר גם לעשרות תחנות שירור כארת'ב וכעולם מולו, כתחליף למחלקת חדשות עצמאיון.

בחורה למציאות הישראלית דלת-הערוצים. השורל חוא אולי אשריקני, אבל הניצוע סכול לאפשרויות המקומיות. במשרד התיחשורת ביסשו לעשות את קפיצת הררך, להוכיל את ישראל מכלום

unenia 30 a

להכל. לשם כך נחקק חוק, הוקמה מועצה לשירורים בכבלים, גובשו תקנות וכללים. אתר כד פורסמו מכרזים הקוראים ליומים להגיש הצעות להקמת ויומים אכן הופיעו. קשה שלא לראות את

אומר כי ברגע שיהיו שידורים כמשך שעות רבות

השידורים בתקופת האולימפיאדת. "במפעלים,

תעובדים אמרו שאינם מוכנים לעבוד אם איו

הוא מתאר מצב בו מספר שעות הצפיה יעלו.

"חצפיה לא תתיה יותר סלקטיבית. היא תתיה

יוחר גדולח". העליה בצפיה חביא במקביל

לירידת בקריאת ספרים וביציאה לסולנוע. לאחר

חמש שנים", מוסיף בן־אליעזר, "כשתתתיל גם

פירסומת מסחרית, תנגוס תטלויזיה בכבלים גם

הפן האחר שרואה בן־אליעזר הוא הפוטנציאל

להפקות מקומיות שיש בטלוויזיה בכבלים.

לדבריו יש צורך במשאבים. בהכשרות, ובמתו

גישה חופשית לקבוצות מקומיות, כדי לאפשר

להן ביטוי. "אם יתקיימו התואים, יש סבירות

גדולה שתתיה ההמקדות בעניינים לוקליים, ואו

יחזק את הלוקאל מטריוטיזם והמעורבות בחיי

מתכנקות העיתונים".

הקהילה של הצופה".

טלוויזית. ההיצע משפיע מזק על הביקוש".

יותר, אנשים יצפו יותר. כדוגמא הוא מביא את

הפוטנציאל הכספי הטמון בהפעלת תחנות שירור בכבלים, אם אכן ירצו בהן תושבי ישראל. זו גם שאלת 64 אלף הרולר, והרכה יותר מזה. מצד אחר הצופה חישראלי חובב טלוויויה מושבע. מצד שני, יש טלוויויה ערבית, יש לווינים. הסרטים שיביאו תחנות הככלים לא יהיו חדשים כמו אלה שיש בספריות ובשירורים הפירטיים בכבלים. וסביר להניה שהחומר יהיה גם פחות "עסיסי". אכל היומים אופטמיים. שיעור

לפני הגישה למכרזים הם התארגנו בקבוצות: גורם אחר אחראי לצד המיקצועי, אחר לצד הציתולי, שלישי לצר הכספי. שש קבוצות של יומים נינשו ער היום למכרוים שונים. הרבה לפני כן הם כבר התארגנו במסגרת "עמותה לקירום שירורי הכבלים בישראל".

בעצם, לקידום האינטרסים המשותפים לכולם. מערכולת הכנת הכללים והתקנות, וסכך הבעיות הטכניות בעגיהן עומרים היומים, הותירו במקום מישני את התוכניות שישורו, אותו קטע, שהוא ורק הוא, עשוי למכור את המוצר לישראלי החשרן. התקנות מגדירות כעיקר את תוכן השירורים המקומיים, שיתפסו לכסוף ערוץ אזר. את המקוד לשאר התומר מותירים ליוומתם של בעלי הויפיון. ואלה כבר שוברים את הראש.

המודל הישראלי לסלוויזיה בכבלים חסר את אחר מיטורותיו של האמריקני: חברות העוסקות בהפקה כחול לכן - ערוץ שירים עבריים, ערוץ טלה־סלא עברי לילרים - שיציעו ערוצים לבעלי תהנות הכבלים. בישראל איש טרם יום חברות כאלה

תוכניות אטרקטיביות לא יצטרסו מבויים וצשים".

כוב שלוס, יתודי אמריקני ובעל תחנות כבלים מתגרולות בארה"ב, משתתף בקבוצת ICS, אחת מקבוצות היומים, שעתידה לקבל זיכיון בכאר שבע והנגב. "זו בעיה קלאסית של ביצה ותרנגולת", הוא אומר. "אין סגויים ולכן אין כסף. אין כסף ולכן לא כדאי להפיק או להביא תוכניות. עד שלא יבאו

"התוכניות מפורטות במסגרת התקנות" אומר עוד דוד הרניק, יו"ר המועצה לשידורים בכבלים. אבן, סעיף 21 לכללי הבזק (שידורי בעל זיכיון) קובע כי בעל הניכיון ישרר מיגוון סרטים ותוכניות בתחומי הבידור, המוסיקה, האמבות, החינוך, התרבות והספורט

החרירה, לפי הריעות השונות, נע בין 50% ל־80%. רבים צופים לחברה כזו כישלון כלכלי.

כהמשך יש פירום טרחני למדי של דרך יצירת

הנקורה החרדית

ארדים ושלוויוית לא הולכים ביחד, לא כל שכון חרדים ושלוויויה בכבלים. אוור תווששוון בקרב העוסקים בתחום, הוא שהממשלה החדשה עם החרדים השרת בהקמאה עמוקת נושאים הילוניים כמו טלוונייה בכבלים או ערוץ שני, בעבר כבר הגיעו פניות מנורמים דתיים וחרדיים שלא לחנית תשתית כבלים באיוורי המגורים שלחם עכשיו

דוד הרויק טוען כי הדרך שעבר פרנייקט השלוויויה בכבלים ארוכת מבדי שניתן יהית לעצור אותו. "עברוו בבר את תוקודת ממוח אין חזרת. נעשו חווים בין המדינה ובין יומום, בהם חברות גדולות מחו"ל. קשה יחית לבטל חבל. אור מוית שות לא ישמיע בתחום חמחוה, אלא כתחום חוכנם של השידורים". לדבריו הפייה של היזמים היא למנוי חבורד, וות יוכל חמיד לבחור שלא לחיות מנוי.

במנעים שנערכו לפני הבחירות החבטא הרב יצחק פרץ, ראש דשימת ש"ם, כי, אימ מתנגד עקרונית לערוץ חשני או לטלוויויה : דוד תרוקו יענדינו את בכבלים, ודרישתו החיה רק ייצוג חולם בכל המוסדות האחראים לשידורים. לעומהן החבשא ח"ב אברהם שמורא מאוורה ישראל בודריטות רבון כנגד ערוצי הקשורת מקמים.

רונקורה מכונה אין חורה"

א לוונים מדם מותר לקלום שידורים.

נעון אוצ מקומי. מה על כל השארו

עיונואי יוסי לפיד, יויר העמותה לשידורים בכבלים, מדבר על שתי תקופות בהפעלת השלוויזיה בכבלים: "בותחלה יהיו בעיות מיפות. כל דבר יהיה וגרש, ככל דבר יראו שנק תבתות אחרי שנה־שנתיים תיכנס הסלוויויה כבלים לתוך התשתית התברתית, כחלק אינטגרלי שוים חיה כפתור למים, כפתור לחשמל, כפתוד למשייה בכבלים".

לפיד משמש גם כמנהל התוכניות בקכוצת מול, שעתידה לקבל את הזיכיון באיזור בתיים וקרית שלוב בתפקידו זה הוא אוצראי ישירות למה שיראו שי בכלוחיה כאיוורים אלה. במיותר ונוא אותב את תון המקומי, כו יוקרנו תרשות מקומיות, תוכניות יששברות על הבעשה בעיר, ריווחי ספורט, ביקורת ל שנהש בעיד. יזה יהיה ממש מקומוך הוא אומר. פיש הצפוני תוא גם מתכנן שיתוף פעולה בין שתנו נתרום לשיפור היחסים כין קרית שמונה לפטצים כבליל העליון, על ידי הרגשת המשותף

מרחכים בשמיים

ליוון. הטרנספונדרים של הלווין משמשים להפצת לושים מהם תלויים ממש ברגע זה מעל ברגע זה מעל ברגע היות שלומטרים. מאות לוויני תיקשורת נוספים, מכל הסוגים, משוטטים מסכיב לכדור הארץ. תיקשורת לווינים היא שם המשחק. חלק גדול מתיקשורת המחשבים, הרבה משיחות חטלפוו הטרנס־אטלוטיות, הרבה שידורי טלוויזיה,

> משוטטים בעולם בעזרתם של הלווינים. חלווין משמש כמו מראה גדולת התלויה בחלל. התחנה המעדרת מכוונת אלומת שידור צרה אל מתקן המכונה "ערנספונדר" המחובר ללוויין. הטרנספונדו מחזיר את השידור אל האדמה שמתחתיו באלומה רחכה המכסה את כל יבשת

אמריקה הצפונית, או אירופה, או אסיה. ערוצי השידור בכבלים בארה"ב, כמו ערוצי השידור הטלוויזיוניים חרגילים, מופצים באמצעות לווין. החבוה המשדרת, משדרת את התוכנית ללווין. תחנות הכבלים תמקומיות, או תחנות הטלוויזיה המקומיות, קולטות את חשידור באמצעות צלחות, ומשדרות אותו ללקוחותיתם: בשידור טלוויזיה רגיל או בכבלים. מרחקי־ענק מתגמדים, מכשולים בלתי־עבירים נעלמים. הלווין

נם באירופה הופך השידור באמצעות לווין לפומולרי. מעל היבשה משוטטים לווינים רבים, באמצעותם משודרים ערוצי שידור רבים עוד יותר. קירבתם של הלווינים לאיזור ישואל הופכת אותנו לצוכנים פוטנציאליים של ערוצי חלווין תאירופיים. אלח שהאלומח שלתם נקלטת גם כאן. בעלי הזיכיונות לשידורים בכבלים בישראל מתכננים לקלוט ולשדר בישראל עווצי לווין אירופיים, שכן את הערוצים האמריקניים לא ניתן

אחד חלווינים הפעילים ביותר מכונה גם משדרי הטלוויזיה בכבלים כישראל. יוטלפאט־F1, התלוי אי שם בין חופי איטליה

> התוצאת היא שהיומים מתכוונים להכיא את התוכניות שלתם על קלמות, ממאגרי התוכניות המוצעים בשפע באירופה וארה"ב. לשם כך הוקמה חברת רכש משותפת לחברי העמותה, ומנכ"ל העמותה, אתור מירון, נשלח בבר לאירופה לסיכוב קניות. הכוונה היא להצינ כוח קניה ניכר גם בקנה מירה אירופיו הצעה שמאלוריה. עומרים 208 אלף בתי אכ מכל איזורי הארץ, תקבל יחס שונה מהצעה של כל

איזור בפני עצמו, והמחירים יהיו נמוכים יותר. שיתוף יוסר לביר: "המחשבה שכל ספר זה דבר תרבותי וכל טלוויזיה זה לא תרבותי, היא מכשית. הטלוויזיה היא חלק תחיי האדם המודרניי

הפעולה אפשרי, שכן מרגע שנקבעו איזורי הוכיה, יש ליומים רק אינטרטים משותפים. התוצאה תחיה תוכניות דומות בכל האיוורים, לא בריוק מה שהתכוונו בעת תיכנון הטלוויזיה בככלים. מתרץ למסגרת העמותה מתנהלים מאכקים קשים

בין היומים, על זכיה באיוורים השונים. כך למשל, העוצים מוצ'ל בורמים כאב ראש לא קטן לבעל . היונה תחרות קשה על איתור חליאביב איילון, המקיף נמוכים יותר ועדת המכרוים דנה ארוכות בהצעות הקונות, וחורשיים לאוע המוער המוכטה קבעה כי הווכה היא תביה תנג

A Contract of the Contract of

שיתרים המקומיים כחם מחוייב כעל הויכיון. תמיחמת לתוכניות מתו"ל מתמצה ברשימה קצרה תניק אומר כי תוכן השיוורים לא יתוה בעיה.

שתכיר כי כל מפעילי התחבות יצטרכו להגיש מכיות ויבעוניות ותדשיות לאישור, ובכך יהיה פישה על תוכן השירורים. ליד תחנת הכבלים מקפיה יפעלו גם ועדות מקומיות לתיקשורת קילוניה (כנות-15 מבריכם) העדת ייעוץ איוורית (11 צרים כולם ייעצו, כולם יפקתו. אבל כל זה מרובר

ביות התצוות.

תתה השדרה בגבלים באב ראש לא קשן לבעל . את צפון תלאביב וגבעווים, והישה מהיומים נאבק את צפון תלאביב וגבעווים. והישה מהיומים נאבק משלות במדת התיכון, וצריך צלחות גדולות מאוד על הוכיה במכרו הו, כשהם מנסים להנטיח תנאים לשבר אמר לפד. אתת האפשריות ובשקלות היא בשופרים יותר, חובניות מגוונות יותר, מחירים לשם אותר אחת האפשריות ובשקלות היא קש מיות צלחות משותפת לכל התחנות בארץ. ניה נוספת היא הצורך בהוספת תרצום לסרטים. מענות כידור, שאינה מאפשרת לחביא את שירורי הווין כמת שום בעיח שלישית: לא לכל הערוצים פול יש הסכם וכולות יוצרים המכסה גם שירור

המאכק העיסרי. ההצעה של כל חכרה הוא סודה המיקצועי, עליו היא שומרת בקפרנות. כך, למשל, מספרים כי תכל תציע לתושכי פתח־תקוה כ־40 ערוצים במסגרת השירות הבסיסי. את החיצע האמיתי לא נגלה כנראה לפני שיחלו השירורים בפועל, אבל

אמריקה מגיעה מהחלל.

מכיוון שהמקורות דומים, סביר להנית שגם ההיצע השאלה שנשאלים היומים כעת היא מתי יוכלו לשרר את התוכנית הראשונה בכבלים. הערכות ראשונות דיברו על הקיץ הבא. כעת כבר מרברים על הסתיו. עד או יצטרכו לסיים את התוכניות התנדסיות, לקבל את הזיכיון, לפנות לציבור ולפרוש את הרשתות הראשונות של הכבלים. עניין מסוכך. למרות זאת בטוח רועי רביב מקכותת ICS כי התחנה הראשונה תתחיל לפעול בכאר שבע: "יש לנו את כל הנחוגים הדרושים: שטח קל לגישה, עיריה שמשתפת פעולה

11 ערוצי שידור, בשמות שונות, בלוויית תרגומים

שני הערוצים המפורסמים ביותר הם סקיי צ'אנל

וסופר צ'אנל. אלה משודרים מבריטניה, וערוכים

במתכונת ערוצי חבידור האמריקניים: תוכניות

בידור, תוכניות לילדים, סדרות אמריקניות

ובריטיות והרבה הרבה מוסיקה צעירה. הערוצים

מספקים גם חדשות. מהדורות חדשות עולמיות

ואירופיות במסגרת סופר צ'אנל, מחדורות חדשות

בריטיות בתפקת הטיימס הלונדוני במסגרת סקיי

גם שידורים אמריקניים נקלטים באירופה. ערוץ

כמיץ חדשות 24 שעות ביממה לכל רחבי CNN

היבשת. ערוץ MTV מפיץ קליפים ומוסיקה

אמריקנית. גם האומה הרוסית תורמת את חלקה

להרמוניה האירופית, בשידור ערוצים רבים

ערוץ נוסף, המשודר באמצעות מספר לווינים, הוא

Worldnet, ערוץ של סוכנות המידע האמריקנית

USIA, המשודר בכל דחבי העולם, כמו בן דמוחו,

ערוץ הרדיו "קול אמריקה". בישראל ככר נקלטים

שידורים אלה בבתים רבים, כאמצעות צלחות

קליטה, וחלק מתוכניותיו משודרות גם בערוץ 2

הישראלי. אלה מטווגים כשידורי התעמולה, אך

בתור כאלה הם מתוחכמים מאוד: יש שם שידורי

ספורט, אמנות, קולנוע, מדע, וגם פוליטיקה. רוח

ערוצי הלווין האירומים לא נועדו לקליטת ביתית.

לכן גם דרושות צלחות קליטה גדולות כדי לקלוט

את מרבית השידורים. ישראל ומצאת בקצה

אלומת השידור של רבים מחלווינים, ומחוץ

לאלומה של לווינים אחרים, מה שמקשה עוד

יותר על הקליטה בישראל. בכעיה זו מתחבטים

באמצעות לוויני גוריזונט וראדוגה.

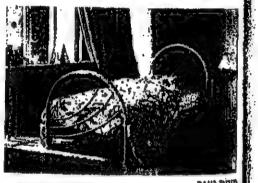
לרבריו, התמחו השותפים האמריקנים נחברה בהפעלת טלוויזיה בכבלים באיזורים פריפריאליים בארה"כ, והם צופים אתנו חרירה גכוה כיותר כאיוור הנגב. בהצעתה כללה הקבוצה תוכניות מקומיות בהיקי רחב, אף יותר מהנררש. התחושה היא שכררום, חסר הכילויים התחליפיים, תהיה דרישה רכה לשירורים אלה. החכרה גם מתכוונת להביא ערוץ דובר צרפתית, ולהפיק תוכניות אותו ניתן יהיה למכור

אחריכך לתחנות מקומיות אחרות. השנתיים. הראשונות צפויות להיות. הקשות ביותר, השקעות ענק של היומים לא צפויות לכסות אָת עצמן, שכן מספר חמנויים עריין קטן מדי. מה יפרה אוור כך, זו השאלה שמדירה שינה מעיניהם של. החמים. אם עם ישראל יקנה את הרעיון, הם עתידים להחזיר את השקעתם בתוך חמש שנים, ואתר כך גם תחום השירות קבסים, מיצוון ותווכניות שיוצעו לארוויה, ולהרוויה שוב. ואם הישראלים ישארו לציבור ללא השלום מעבר לרמי חמנוי, הוא שרה ארישים על זה הם אפילו אינם מתברחים.

רהיטירון נירצבי לאנשים שחושבים צעיר

מבחר סלונים חדרי ילדים ונוער מזנונים חדרי שינה

ריהוט משרדי ועוד.

ובכניין עצמו משוטט אריה ברוגשטיין, מינהלן

אריה ברונשטיין רואה כעיני רוחו את המקדם

באוטובוסים וכך לפתור לאגד את הבעיות.

ארנאנות האוויר של אגד

(המשך מעמוד 8)

למכור את זה. הגימלאים לא יתנו. הם לא יתנו לחלום

נחוש בהחלטתו למכור את כית הגימלאים. הוא העביר

את ההחלטה במזכירות, ועתה הוא מביא אותה בפני

ההגהלה, לא מפני שהוא חייב לעשות זאת (ההחלטה

במזכירות מספקתו, אלא משום שהוא ער לרגישות

הנושא. "כאשר נפלה ההחלטה ללכת על הפרוייקט,

המצב הכלכלי בארץ היה שפיר, וגם מצבו של 'אגד'

היה יציב", הוא מסכיר. "כל הפרוייקט היה אמור להיות

ממומן מהפיקדונות של הריירים ומאשראי של קרן

מתנסח בזהירות: "לא הייתי אומר שהשיקול הכלכלי

נעשה בצורה המרוייקת ביותר. המחשבה נשענה יותר

על הרוח הקואופרטיבית. היום הפנסיה הממוצעת נטו

של חבר 'אגר' היא 1400 שקלים בחורש, בעוד דמי

האחוקה צריכים להיות 2500 שקלים בחורש. כלומר –

למה לוין הושש ממשבר שהפרשה תגרום

בקואופרטיב הענק. "והו נכס שלגבי רבים

שמתמוטט יוצר משבר, אך אין כרירה

אלא למכור. אגו חייבים למרור את המצב שנוצר

בעזרת נתונים כלכליים טהורים. אנו חייבים למכור את הפרוייקט מה שיותר מהר. אולי היינו צריכים

לעשות זאת כבר לפני שנתיים. נכון שזה יוצר

רגישויות איומות, אוי וואם יש מישהו שיכול להציע לי

כמוכר אין שלמה לוין רוצה להניה את כל

הקלפים על השולחן. הוא יודע שהקונה ייאלץ גם

לשלם לעירייה בעבור הקרקע ואין הוא מאמין שמישהו

ישלם לו 30 מליון דולר בשביל הקומפלקס המורכב. רומה שאם מישהו יכוא ויציע 22 מליון רולר, אגר

יספוץ על המציאה, ולו רס כרי לצאת מההרפתפה עם

הפסר של עשרה מליון דולר "בלבר". שלמה לוין

יום טוב נורריה, מנהל קרן הנימלאות של אגר,

אומר ונוהר מאור שלא לתקוף את העירייה ואת שמעון

לנו היום נטל גדול, רווי רגישויות, אכל כינינו – האם

על סטנדרטים כה גבוהים בכנייה ובציוך הבניין

שלמה לוין חושב שהטעות היחה בהליכה מראש

איך לגמור עם זה אחרת"ז

קשים אלוה"

אין סיכוי לגימלאי שלנו לעמור בזה".

היום הוא ככר מורה בטעות האיומה שנעשתה, אך

שלמה לוין, יו"ר מוכירות אגר ויו"ר אגף הכספים,

דירות מרוהטות, גינה מטופחת – ככניין רפאים. 11 אנשי תחזוקה, פלוס כמה שומרים, משגיחים על הפיל הלבן (שצבעו, למעשה, ארום־לכן) לכל יקרוס. הבעיה היא שהוא אולי לא יפול, אך הוא עלול להפיל את אגד, שכן הוא תלוי כריוויים על צואר החברה. רק עלות אחוקת הכניין הריק, כלי לדבר על עלויות הריבית המשולמת על חובותיו, מסתכמת ב־30 אלף

בספר ההדרכה המפואר שקיבלו בזמנו גימלאי הקואופרטיב, דובר על הפקדה של 97,500 שקלים לדירת שני חדרים, ועל 90,000 שקלים לדירת חדר וחצי. דובר גם על רמי אחוקה חרשיים כסך 450 שקלים בחודש. היום, אם יימצאו המליונרים שיוכלו להרשות לעצמם כניסה ללוקסוס הזה, הם יצטרכו להפקיר יותר מ־130 אלף רולר ולשלם 2500 (כן. במלים: אלפיים וחמש מאות) שקלים מדי חודש בחודשו. ומחיר זה אינו כולל שימוש בטלפון, נקיון הדירה ומסים עירוניים. דמי הְשימוש באגף הסיעורי הוערכו בזמנו ב־1500 שקלים כחודש. היום אין מרברים על כך כלל, שכן האגף הסיעורי עומד בשממונו, כשרק קומה אחת שלו הוקפאה במצב של

בשתוכנן הפרוייקט הערכנו שהוא יעלה 15 מליון רולר", אומר יוסקה הררי. "השכנו שוה יכוסה על ידי הדיירים. על פי חשכוננו הפיקרון היה אמור להיות 65 אלף דולר, וזהו סכום שגימלאי של 'אגר' יכול לגיים. אבל בגלל הבעיות שהתגלעו בינתיים הכספים הללו עוכבו, נזקקנו למימון, וכפי שאתה יודע, בארץ המימון עולה הרכה מאוד כסף. בנוסף לכך פתאום היינו אמורים לשלם בעבור הקרקע, וכך הגענו למצכ שגימלאי שלנו אינו יכול לכסות את העלות מכיסו. וכד זה עומד כבר יותר משנה וחצי".

"אני היום כבר לא מוסקר על הנושא. אני היום גימלאי. רק הלב כואב לי מאור", אומר יוסקה הררי, והתרגשות מתגובת לקולו. כאשר שמע שנפלה החלטה למכור את הפרוייקט, הודיע כי ייאבק נגרה ככל כותו. הוא אפילו חשב על מכירת מניות כפרוייקט לחברי

שלתה לוין: "יש לנו היום נטל גדול, רווי דגישויות, אבל בינינו – האם אנו היחידים במרינה הנאלצים למכור נכסים בימים "קשים אלה?"

השואופרטיב, במחיר של 5000 דולר המניה. הוא אינו

מוכן לראות בהתנפצות החלום. יוסקה הררי אינו רוצה

להתנהג במו מוטי שכטר, שניהל את הפרוייקט שלוש מודה: "אין ספק ש"אגר" יפסיר פה סכומים גרולים". שנים והיום אינו מוכן להגיב או לפעול בעניין, חוץ מאשר לומר: "אני כבר לא ב'אגר' היום". יוסקה הררי אומר כי החובה לקנות את הקרקע במחיר כזה נפלה מתאפק, אך ככל זאת נפלט לו משפט קצר כקשר עליהם כרעם כיום בהיר. יחבו שלא היינו הולכים על להתנהגותו של שכטרו "אם העסק היה חי ועובר, הוא זה ככלל, אם חיינן יורעים את מחיר הקרקע", הוא

מדי פעם, כשהוא מזרמן לחיפה, עולה יוספה רודיק הגימלאי שלו שיושב בה בחבקיד כה רם. 'מה הדרי לכרמל ונפגש שוב ושוב עם חלומו. "בכל פינה "יצא לי מהתנצחויות", מסכים עימו שלמה לוין. "יש כאן תמצא טיפת רם שלי", הוא אומר ולחלוחית בעיניו. "בכל קרן זווית חראה מה רמעה שלו". הוא אנו היחירים במרינה הנאלצים למכור נכסים בימים מסתובב בין החדרים, מביט במעליות העומדות, במסדרונות הרחבים שהותאמו למעבר כסאות גלגלים ואלוגקות, כמטעדה הענקיה, הריקה, הולף ליד בית הבנסת ומציץ לעבר הבריכה, עובר ליד בית המרקחת, שמעטים כמותם גם כמרינות עשירות. הוא מסביר הספרייה, סגיף הבנק והרואר, מבים במיני מרקט הריק. שאגר התייחס לפרוייקט כמו אדם שבונה לעצמו כית,

Bracalo 32

בעקשנות כי "איש אינו צריך לתת פה את הרין. אמנם נכון שהיינו זקוקים להרבה תעוזה כדי ללכת על הנושא, אבל אין כאן עניין של אשמים או לא אשמים. הבית, והר פסיעותיו מהדהר במסדרונות הארוכים. "היום יותר נכון לקרוא לי מנהל אחזקה", הוא אומר, ומייחל לרגע שבו ייהפך ל'מינהלן". הוא מסביר כצורה מיומנת את התיפקודים הרבים של שלושת המגרלים

המרכיבים את כית הגימלאים. מרי פעם גאים קונים פוטנציאליים ומתעניינים, הוא מסייר עם כולם במסררונות, מראה להם בגאוה את כל המיתקנים השמורים כהלכה, את המסכח הנוצץ המוכן לעכודה, את הקפיטריה שאינה מעלה ריח עוגות וקפה מהביי את מרפסות השיזוף וחדר הכושר. הוא מספר השמירה הקפדנית ועל האחוקה המדוקדקת, לכל ילך היווה חלום", הוא מסביר. "לפעמים, חלום משהו מהאוצר הזה לאיבוד. "אם תיפול החלטה חיובית – תוך שלושה חודשים אפשר לאכלס את המקום", הוא מבטית. "אפשר להגיע כאן אפילו ל־200 יחידות דיור".

דובר עיריית חיפה: "הם לא העריכו נכונה שתדובר בפרויקם אדיר. הם קפצו ולעל לכופיק. הנסיון לחלות את הקולד לכשלון הנושא בעיד"ה – ולגוחר".

כ"קאונטרי קלאב" לכל משפתת אגד, ושומע באוזני הוא אפילו מוכן לערוך במקום אירועי שמחה, כמו "בר מצווה" ואף חתונות, וכלכד שהבניין ישא את עצמו. "לא", הוא אומר לאחר הרהור קל. "זה לא מרכא להיכנס לכאן ככל כוקר. יש חרכה עבודה ואין זמן למחשבות. אבל זה עצוב, עצוב מאור.

אך הוא מפוכח, אריה ברוגשפיין, ויודע כי. למעשה הוא שומר על הנכט לא כעבור גימלאי אגד שכבר לא תכן להנות ממנו, כי אם למען איזה משקיע עשיר שירכוש אותו במחיר מציאה אלא אם כן יחלים פתאום מי שיחלים להעלוח את מחירי הנסיעה

עמוס לבב

DICO.

הולנד

מיטה גבוהה עם שולתן כתיבה

YOUNG STALE

חדר ילדים מושלם

מיטה דו־קומתית

חניח בשפע

מננדים ויזה עדיף משלה לקניות בתשלומים

רהיטי "רון" בע"מ

מושב ניר צבי (מול צריפין) 240540-80, 229546

מורממע"מ לעולים חדשים

יותר טוב מכסף

איציק בר יוסף, בנו של הסופר יהושוע בר יוסף, מוציא בגיל 39 ספר ראשון בשם "סיפרתי את זה, יחזקאל". קובץ סיפורים חושפני, טעון, מתחשבן, כנוי על יסודות אוטוביוגראפיים. איציק כר יוסף. הבן של, מדבר על אמו שנפטרה, ילדות קשה בשכונת מונטיפיורי בת"א, בחיפה, בצפת, מחשבות רעות על האבא ש"זונה על נשים אחרות" - ציטוט מהספר. הסופר איציק בר יוסף לא רוצה לגעת בסופר יהושוע בר יוסף. גם הכן לא רוצה לגעת באבא. אבל המטרייה של הסופר־ האב גרולה ורחבה, וקשה היה לבן לצאת מתחתיה לכד לגשם. עכשיו הוא רוצה לפתוח את המטרייה שלו.

מאת בילי מוסקונה־לרמן

• הספר "סיפרתי את נה, יחוקאל" יצא לאור בחוצאת כתר. עורך הסידרה: ינאל שוורץ.

Hizebio 34

כענו בתחנת רכבת. הוא הציע. ישב ליר שולחן פורמייקה אדומה, מוכתמת. את המרפק השעין קרימה על השולחן ובשתי אצבעות העביר דפים בספר דק, כרוך בתכלת, עליו מודפס שם הסופר באותיות שתורות ברורות: יצחק כר יוסף. צער אתר הצירה ממנו מונה על הרצפה דלי פלסטיק שתור בתוכו צפים באלכסון שני ורים של גלריולות כצלופן שקוף.

גבר בן שלושים ותשע יושב לבד כמיזנון של תחנת רכבת, ליד זרי פרחים נבולים, מדפדף בספר של עצמו. כאילו הסופר נכנס, ברגע אחר שהוקפא, לתוך מעגל ההתרחשות הכיריונית. לוכש את חליפת הגיבור, מתיישב נתוך התפאורה שבנה, כורק את מידת הנוחיות וחווק המלים ויוצא שוכ החוצה

בר יוסף, כעל גוף גערי, חזות פנים נעימה, עיתונאי, מתראיין פעם ראשונה בחיים. וגם מתרגש, וגם אומר שמתרגש מאוד וגם רואים לו את זוכ

אינפורמציה: איציק כר יוסף, כן לאב מפורסם -הסופר יתושוע בר יוסף – מוציא בגיל שלושים ותשע ספר ראשון (י). מאחורי העובדות הכרונולוגיות היכשות – ספר ראשון, גיל מאוחר, אבא מפורסם – מסתתרים רחשי לב לא קלים, לא פשוטים.

"סיפרתי את זה, יתוקאל", הסיפור שעל שמו קרוי אתה חושב עליו ומה הוא עליך". הקונץ, טיפור מלא כוח שרחף החוצה את הפקק

מתחשבן, כנוי על יסודות אוטוביונראפיים מוצקים. הכתיבה של הסיפור המסויים הזה היא פורקן. אתריו, אומר איציק, הכל כבר היה אפשרי. הייתי צריך לעבוד

את הסיפור הזה כדי להגיע למשהו שמת הסופר איציק כר יוסף לא רוצה לגעת כסופר יהושוע כר יוסף. גם הבן לא רוצה לגעת כאכא. לא בריבורים, לא בדוגמאות. גם לא באנקדוטות מהילרות. המטרייה של הסופר-האבא יחושוע בר יוסף גדולה ורחבה, וממילא קשה היה לכן לצאת מהרדיוט

הרחב והמפורסם הזה לבד לגשם. ועכשיו, משהעו ויצא, הוא רוצה לפתוחן את המטרייה שלו. "כננה אנ" מקנא", הוא אומר, "כאנשים שנהיו מופרים כלי שום כנים של סופרים. וצרבה הייתי עסוק בשאלה אם אני כותב בגלל שהוא כותב, או שאצלי זה קיים לועד. וכמובן השאלות הנלוות המתבקשות, מצר אנשים, מה

מוסיפור: יחוקאל אמר לי לחשוב רברים רעים ם ל צבא שלי. שימות שימות, וצא אומר לי. הוא לב ל נשים אולה... עכשיו אני יודע מה זה וונה, ואנחגו שנינו כאילו מסתובבים סביב השולחן ל הלדים מהחצר המבירו לי וגם הראו לי ספר עם ואיפשר את הזרימה. סיפור חושפני, טעון, עמוס, בססיעות איסיות והירות, ההאבא-הסופר הזקו

ואיציק צוער כמהירות כין השכילים של הכתים התנק, הצבו, השנוי במחלוקת, יושב בינינו. איציק, המונחים ומציץ לתוך חלונות שכורים. "כאן גר

מיתה מתשבת, יזיו את המטרה שמאלה או ימינה אברשקה גרבוז, כזה חבר טוב, נעלם לי, אולי יחזור מ'פעם שתחץ ייכוון ללב היחסים בין שני הגברים, דרך העיתון? פה אמא שלו היתה מחזיקה מחבת עם

מציק נתעיף ונעזוב.

מי ב הפץ שבתובו התתבאתי".

"פיערתי את זה..." נמצא על השולחן כינינו

מדים כבה כלי לשים לכ, ידפרף בקול רם. אז יכתרר

פאל מעצמו ויויו הצירה את השאלות ואת

משונת, יאפשר צילום רנטגן ממוקר של מציאות

שחה יעלה לשיתה את האם שנפטרה, ציפורה,

ים או איציק לשתיקה ארוכה שמתוכה יאמר: "אני

פתוש", ואפשר להאמין לו, לבר יוסף זה. הוא לא

מד נתי, ויש כו אושנטיות שיכולה אפילו קצת

שלונים שם ילרותו הראשונה, זאת שמתועדת

שי שיך לן ידוק פרדו, מוזנה, כשלבי הרימה 'הנה

מן המד של הבלבוסטה, כאן הכניסה, כאן החדר

שת הרכבת ונוא מכווו לשכונת מונטיפיורי

שמן ומסגנת את הקציצות, וכאן היה הלול. הרי לאכא שלו היה איטליו". דופק על רלתות מזרמנות של אנשים. "אולי שמעתם על משפחת...: אולי אנש לקופת חולים ואחפש את התיק הדפואי שלי עם החיטונים?". עוצר לרגע. מסתובב. אומר: אם אתמור יותר

מרי, תעצרי אותיו מתיישכים כקפה מול הצריף. בקבוק סורה. קפה אספרסו. סופגנייה חמה עם ריבה אדומה. על לוח מדעות ענול הצירה מהשולתן תלוייה מורעה על

שטה ברול: סרנאוו לשנים איציק: 'פה ער גיל שש וחצי. שכונת עוני היתה משל היא לא דרך על הבדדבות האלה עשרים שנה באן. אנשים משושים ממש: את החלושים של תקופת מצו בצמד עם הצריף שם גר עם אמא עד ניל שש הצגע מכנים התנווני במכולת לצנצנות שקופות.

כתורף הגג רולף, הפתיליה באמצע החדר". צבע אפור, מצוקהז בואי לא נפרק מצבים נפשיים. אני עושה את זה

בכתיבה. תקראי שוב את 'סיפרתי את זה, יחוקאל". וקראווי.

מהסיפורו המון פעמים אני מבקש מאמא שתיקח למנה של בתורה עדומה שיש לה המון שערות על אותי אל אבא היא לא רוצה. אני מתחיל לבכות, אבל אותי אל אבא היא לא רוצה. אני מתחיל לבכות, אבל שים לה המון שערות על היא לא מחבקה אותי ולא עושה מה שאני רוצה כמן

תמיד כשאני בוכה. היא בעצמה מתחילה לבכות. והבלבוסטה צועקת מן החצר מה את בוכה תתני לו בעיטה בתחת שילך אל הוונה שלו ושיעזוב אותך ואת

איציק: "אחר כך עברגו לחיפה, לכרמל. אכא חושי העמיר דירות לסופרים ואנשי רוח. היה מעבר חריף מאור. שינוי דראסטי. אני זוכר את הוילות של אחוזה. עשירים אמיתיים, הרחתי את הכתים שלהם. קינאתי. אכא שלי שר שירי שכת והילדים היו צוחקים עלי והייתי מתכייש. פעם ראשונה ראיתי איטליזים של בשר חזיר והתחלחלתי. אמא שלי נפטרה כשהייתי בן אחת עשרה, ונשארתי עם אכא".

מהסיפור: ועכשיו כשאמא איננה הוא גם יעשן בתוך הבית והילדים לא יגידו לי יותר חצי אדוק כי אמא שלי הארוקה ככר מתה והיא בכלל לא נחשבת.

איציק: "אמא נשארה רתיה עד יומה האחרון. נשארה נאמנה למשפחה במאה שערים כירושלים. ואני הייתי חצוי ביניהם, בין אכא לאמא. הם לא לחצר, אני הייתי צריך לכחור את המסגרת. כשנסעתי איתה למשפחה בירושלים שמתי עלי ציצית וכיפה. עד היום

"אני מקנא במי שנהיו סופרים בלי להיות כני סופרים. הרבה עסקתי בשאלה אם אני כותב בגלל שהוא כותב, או שאצלי זה קיים לחוד".

יש לי חלומות עמוסים ברגשי אשמה כלפי המשפחה בירושלים, בהם הסכא הקפרן רואה אותי כלי כיפה. אני זוכר את הריח של הנפתלין כקופסת הפח שם החזיק את השטרימל. את בר המצווה עשינו אצל סכא בירושלים. רצו שאני אשתכנע לגכי הכוח החוק של התפילין וסיפרו לי על בן ארם שמת והתולעים אכלו לו את כל הגוף תרץ מהמקום של התפיליו, ואכא צחק ואמר: נו, המעשיות האלה".

מהסיפור: אכא אמר שוה ככלל לא נכון. הוא יורע שאין אלוהים.

איציק: "בגיל 13 באו מהמשפחה החרדית של אמא אל אנא שלי ואמרו: ניקה אותו אלינו, שילך בעקבות האמא. אכא ענה: תשאלו אותו, מה אתם רוצים ממניז"

מהסיפור: אמא שלך עליה השלום רוצה שלא תגור עם אכא שלך. הוא זונה על נשים אחרות, נכון?.. ואני אמרתי כן. אני לא יכול להגיד ליחוקאל לא, כי אני יורע שאכא הולך לכל מיני בתורות זיש בתורות שבאות אליו הכיתה ופעם אחת אפילו ראיתי אשה אתת יוצאת כלילה מהחדר שלו ערומה לגמרי ראחרי זה לא יכולתי לישון.

איציק: "אבא גירל אותי. שנה אחרי שאמא מתה התחילו החתונות שלו. הוא ארם שקשוב לעצמו. בהחלט. זאת דרך החיים שלו".

ימני דרך: כשהיינו ילרים שיחקנו מונופול. במונופול כל אחר צריך להתפרנס ממשהו. אתר היה בעל תחגת דלק, שני היה מהגדס, אני הייתי כותב את העיתונים של העיר. היו סונים ממני חתיכות נייר קטנות. מצחיק שזה שהיה מהנרס במונופול, הוא היום מהנדם בניין בכפר סכא. ואני סשור לעיתון. אני יורע. ההקרנה של הדברים היא בתחילת הדרך. אין מפלט. אני מכיר בזה. אדם נולד עם כיוון וזה מופיע מקטנות.

אחרי חיפה עכרנו לצפת. צפת כחלומות של היום היא עיר קסומה. אירוטית. שם החיוורים הראשונים. אחר כך תואר ראשון בירושלים בחסטוריה של עם ישראל, תואר שני בספרות השוואתית, המרצים אהרון שבתאו, שמעון זנרבנק, אריה זקס. אחר הצהרים בשמש הארומה של ירושלים היינו יושכים כטמינריון על קפקא, המון רברים נכנסו. עסקנו בתקופת ימי הביניים, מחזות דתיים מאור פרועים. יצריים.

(המשך בעמוד רובא)

35 BIDEDIO

(המשך מהעמוד הקודם)

כל הומן כתבתי לעצמי. אני כל כך עמום רגשות וכתבתי וכתבתי וידעתי שזה לא טוב. אפילו, אני זוכר, בגיל שש עשרה, הראתי לו והוא אמר: זה לא טוכ. תעזוב את זה. עוד מוקרם. והיתה התלכטות. הדברים אצלי הולכים מאוד לאט, לוסת להם הרבה ומו להתבשל. עשרים שנה של התבשלות. וכשמתבשלים זה פיצוץ מיידי.

שוממות קוציות, אופק פתוח. נוף מנומנם, חסר חיות, מזובווטונים

גם הסיפורים ככה.

גיבורים מגיעים למקום שלא שייך להם. זנוחים, דפוקים, חסרי אוריינטציה. מנסים לחפש את העבר שלהם ומפספסים. התיים של האנשים, כמו הנוף, מאובקים ויגעים, לא ממוצים. ויצרים מודחקים, אלימים, פורצים החוצה. יצרים רעים, רקובים. גכרים ונשים על גבול הסטייה המינית כל הזמן. תפיסת עולם דטרמיניסטית: שום

בתל־מונר, בתוך הנוף, מתגוררת משפחת בר יוסף. תנועה של משפחה מאושרת. בריאה. בית פרטי, אשה נעימה מאוד, ילרים ערניים, כוסתן קסן, עצי גויאבות, אבוקרו, כלב קשור, התולים, ארוחת צהריים מסודרת, שולחן לכן על הרשא הירוק. איציק מלסף כתף של ילרה יפהפיה כת שמונה וחצי, הכת שלו שגמרה לאכול והולכת להכין שעורים כחשבון, ואימר: את רואה את המשוחררות הואת, הטבעיות הואת, לשם

איציק מחייך. "חוץ מאחת. אחת שהיא זקנה בערה אתה מתגעגע לאמא שלך לכל אורך הכפר.

אותי כגיל 11. הכאתי לה תרופות על עורקינט. היא הולכת איתי עד היום. אני הולך אחריה. מחפש אותה כל הזמן".

"לא באופן מודע. כשחושב – כתוקף הנסיבות היו לה חיים קשים".

מנסה תמיד למצוא חבר. זה נכון".

הגבר בודר. נשים יותר חמות. יותר קלות ליצור קשר. זה לא קל להשיג מכר".

> "כן, זה משתר שחסר לי". רפילואים

"כשהייתי קטן הייתי ילד נורא יפה היה לי שיער

. אתה נמשך לפועליות הואת, שם קיימים יצרים, אתה מקנא?

धानकांव ३६

מגיעים לתלימונר. המקום כו כוור איציק כר יוסף לגור. מקום שקט, רחוק מגרויים רעשניים. פיתולי הכביש הצר מוכילים לנוף שלקות מזיכרון ישו. מאובק, חסר תנועה. שורות ירוקות של ברושים. צבע אפרפר, צהוב, עמורי חשמל עגולים מעץ, גבעות

רבר טוב לא קורה.

אני רוצה להגיע.

הנשים בסיפור חוגרות סינרים מוכתמים, גמלוניות, רחבות, עושפות, מאוד אמהיות. "מה שאת אומרת מאור מתאים לדמות של אמא

ורווקא לזוגיות נורמלית, גבר ואשה, אתה לא נותו סיכויו

שמרחפת למוות – נכון. הסיפורים מאוד גבריים". "אני עם אמא שלי בלכ שלי. אשה חמה. עובה

אתה מרגיש גזור ממנה?

בן. וזה צרוף מקרים, אולי לא סתמי, שהספר יצא לחנויות כיום השנה של אמא". אתה זוכר אותה אשהיכובלת?

אין געורים רעננים, הקשר חמיני המבעי חסום. אפילו אין חבריה?

"מורה. אין חבר'ה. לא קיים. לא אחר מהחבר'ה.

דגבר, מהמקום שלך, הוא יצור בורוץ "הגבר כיצור בודר. אני בהחלט חווה את זה.

דובר לך?

דרוקא במילואים, האחווה הגכרית יוצאת טבעית. ישנה סכנה, סיורים, מוקשים, תקופה שמחה". הגברים שיש להם היות בטיסורים הם גברים סועליים, אנשי עבודה. שם יש איזו שמחה?

זהוב ותלתלים. כשגרנו בשכונת מונטיפיורי אהכתי ללכת לכל המוסכים בסביכה והם היו נותנים לי לסכן את היריים בחומר מיוחד שלהם".

"כן. אין לי שום דבר מות".

קטע מסיפור קצר: "הוא לא פגש איש. אין לו

יכן. לא עשיתי משהו כמו להתגרש או להתחתן

נעימה. אתה חייכן, רגשן, מתחשב. והרדיוס

המשפחתי הכריא, הגויאכות, הילדים היפים

האלה. והסיפורים כל כך אפורים, אפלים

שתיקה. "לא פשוט מה שאת שואלת. זאת בהחלט

אתה יודע את הסער כין הקליסה החיצונית

"מאפשרת שיווי משקל. יש בית אשה ילדים

קשת, מכוש כלתי אסשרי, לרמיון אותך שותף

לתצוא הכתיכת יש לך פרטנר למועקות?

והנועה שלהם לא זורמת בכיוונים מוכימז

ואלימים ומתפזר מהם ריה של ריקבון, אז איך אתה

מותח את הקו בין העולמות?

הנעימה לחלקים החשובים?

דבתיבת מסרקת?

ועולם אחר עם סערות ומועקות".

"כַּנָ".

בסצנריו אלימו

למות. ואו הם מתפייסים".

שיום בצל הכווות.

חבר. הגברים היחירים שהוא מכיר בעבייני עסקים.

תמיר כשחוא מבקש להתקרב מעט הוא נבלם.

התיישבו. המלצר הכיא להם את מבוקשם. התרגל

לראות דברים מוזרים שמתרחשים בשעת לילה כין

ארבע פעמים. גם הסבלנות להוציא ספר בגיל שלושים

ני מרברת איתך ומסתכלת עליך ויש לך חזות

חרוים שלך, יש להם התנהלות מבעית?

שני גכרים".

ציפורה (פייגל) כד יוסף ו"ל כצילום מלמוי

משתנים, קצת מנומנמים. לא כתור מיידי. ככה הוא. מעכל לאט את השאלות, מספיג אותן ברכות לתוכו, נושם עמוק, בורך מלים, מוציא החוצה משפטים

לדווש ולדווש עד שמקבלים כיפתון עצמי. היחידי

לא היו ביננו כרקים ורעמים. אכל היה מאוד נעים. כל יום הייתי עובר אפילו לעשר רקות ודך הבית שלו. קירכה מחורשת. אחרי שנה הרגיש חנוק ועכר לתל־אביב. עד היום אני עובר על יד הבית שלו ומסתכל אתורה".

תירשמי מהד את האפילונ: אחרי השיתה שלנו ישבתי בבית, מאוד מאותר בערב, ישבתי בתושך. כולם ישנו והייתי מדוכדך ונסער, עם מצב רוח קשה מאור. ופתאום, ככה כאתת עשרה כלילה. דפיקה על הדלת. את ראית איזה מקום נירח זה. אף פעם אף אחר לא ווגיבורים שלך בטיסורים כל כך לא ממומשים, מגיע לכאן בשעה כואת. בעצבנות אני צועק 'כן'. הדלת נפתחת ומי עומד בחושך, שניים של הרבי מליובאוויטש, פינגווינים שחורים כאלה עם כובעים. "למה תראי, מוטי, חוזר אל אמא שלו. העיסר זה המשחק עם ההורים. כל הומן הוא החרים את אמא שלו איך שאני רואה אותם אני סוגר להם בסריקה את הרלת על הפנים. בכזה ובנג. פתאום עלתה לי התמונה שזונה עם מישהו אחר. הוא תפס אותה על חם. הסיבה שהגיע אליה היא כי שמע שהיא חולת סרטן והולכת של אלה שבאו לקתת אותי לכר מצווה. ואת יודעת תרי אני איש מנומם. הרנשתי צמרמורת כגב. גם צעקתה לא. לא. תכתלקו מפת. ונסגר מענל. ותמונה "נסרר אבל פיוס מתוך התבגרות שלו. מוביל ששמרתי כל כך הרבח זמן בפנים יצאה לי התוצה. אותה למוות. נפרר ממנה מפויים. לא פיספס את באלימות. והתפרצתי. ואמרתי לעצמה סיפרת את זה, איציק. סיפרת את וה".

והקצב כמו הנוף. שמש וגריאבות ושעורים כחשבון. איציק מכתיב טונים מתמשבים, לא חדים, לא ססוגים, כאלה שמכירים את עצמם. "הייתי צריך לעבור הרבה שנים עד שהגעתי

לרגע שמרגיש שכותב בזכות עצמי. כלי התייחסות ספרותית לאבא שלי. מי שיסרא יראה שזה שתה לגמרי. משהו אחר. הוא לא ראה אף פעם ולא ידע על מה מרובר. הוא קרא רברים שלי בדיוק מתי שהאיש ברחוב קרא. אף אחד מהמשפחה לא ראה. נודא נודא נזהרתי. אני חייב להיות עצמאי בכתיבה שלי. אסוד לשמוע מלה מאף אחר. כמו בעיקרון של האופניים. שראה את זה אתרי – זה העורך. כעיקרון, היצירה הואת היא נטו אני".

אבא שלך נר איזה תקיפה לידך כתליכונד. "כן. את המעבר מצפת לתל-אביב עשה דוד פה

גמרנו לדכר. למחרת טלפון. והוא אומר:

ו, דוויד. רוויד שווייצר. התא מהמדורגל. יושב בככר מילנו, במסעדה שקוראים לה "מילנו ריבס". על שולחנו כל מיני ולתוח מעץ וסכינים משוננים. פלחישות צמוד לשולחן האוכל ועל משלת הנוסף הזה נדיל ביקד, לוהס. תל הנדיל רבוקות של צלעות. רוויד שול, מו כרורגל הנודע, נוטל צלעות פנריל האישי, מעביר לצלחת העץ מולה שלו, יוצק על הבשר מן הרטבים שנצלוחיות, משמע בסכין – ואוכל LITTLE MERCELL

או המסערה הוו מפעילים ומנהלים ש משיק ותתנו פיקי. רוזיד עצמו, מדי ו ש כנהיים ולעתים גם בעודב, משמש מין פוטומת חיה ונחרצת לטעמו השונה של המזון שמגישים בני ! משתו. שתרי מי שמכיר את דוויד זון שנוקיפוד הוא לא מוכן לאכול אלו שתפת מקורביו תלוייה בדבר.

פל אצבעות יד אות תוכל למנות מ נפסעדות שמנישות בעירנו מיצביב ספריריבס ראויים לשמם. זו שננו מילנו היא אחת מהן. דגם בשנה של של מסערות הספריריבס מדן ומא "קפה והדקלוס" באמספרדם. ש פקום קטן יחסית עם ספר־ריבס צולים המשמש, בין היתר, כית ועד לשתרצוד. כויים "אל-על" אורי יפה תו שמפיע על שני הגבורים הנוכדים מווילה הכתבה לחקות את המסעדה הולנדת. שמו ונסעו לאמטטודים, שהו מסערה האמורה, למדיו מה שנייתן למוד וחורו ארצה עם מובמתו שיריץ מ פעלה הריכם שלהם כצעדיו

לשוד. לחוות מכל רגע.

אצל חסן על הבוספורס

ש השורת תושר העוכן המחבר את משקאות,

שני האש. לאוואש־יאוואש. לא אחדות בארץ ויש לו באן בת

ארננטיניות הקדויות צ'וריסוס וכן מכחר

כבי יום.

מלוג לכל היותר בינוניות. במחוד אחה רשאי להכנס למטבה, לחרים ושקדים.

דוויד שוויצר (משמאל) והצלעות. פרסומה חיה ונהרצה לטעם תמזון המשפחתי (צילום: שמואל רחמוי).

לפבי שאתה מגיע במסערה שלנו ה'לכנות' הללו מכשלים בשלב ראשון רוטב צ'ילי חריף למרי. אפשר גם לקבל לטפריריבס אתה יכול להנות מבר ברוטב מיוחר, שומרים בקרור וברגע מנה לשני סועדים המכילה את כל סלטים הופשי. אתה יכול להזמין שאתה מזמין את מנתך, מעלים אותה הסוגים הנזכרים. מי שמזמין מנת חסילונים עשויים בתנור ברוטב תמאה על הגריל וסמוך להיותה מוכנה מביאים ספר־ריבס רשאי להסתלכט על ושום או קלה תידם קלוי על הגריל (שוב אותה לשולחנך על גבי מיתקן גריל באריהסלטים כאוות נפשו ולקכל תפוח עם רוטב חמאה ושום); פלפל קלוי על קטן. כך שאתה זוכה גם בשעשוע וגם אדמה אפוי עם שמנת, או לחילופין הבריל, ממולא בבשר: נקניקיות במנת בשר שאינה מתקרות.

אתה יכול להזמין את הצלעות

של מרקים – אחר קבוע ואחר מתחלף בנוסח רהיקלוס, עם רוטב ברבקיו ורוטב נוסף על בסים שום, בנוסח ארגנטיני עם

אשר לסמרדיבט: את הצלעות רוטכ צ'ימיצ'ורי, או בנוסח מקסיקני, עם

ת. לאכול בתודבית. לשבת השווה ל-20 שקלים ישראלום אונה את מכסי הסירים, לבחון, לרחרה יבספדה על שפת חבושפורוש, אובל שם ארוחה מפוארה בולל לשאול, לקבל חשברים.

העץ האפוי, הממולא בפירות שונים. מגישים שם מבחר עשיר של מים וארופה, עם הספינות הרוסיות אחת מני רבות על גרות "מוטים" הכולל לקרדה, דני הוכ השדוה מהים השחוד לעבר ים הבשפורוס היא "אורו אן" מצוייה מעושוים, ממולאים למיניהם, ביצי יוש והים החיבון. כוק של באיוור חקווי שאריור. אחת דוים, וביוות רבות וחרי לאיי. נונה לקודות, רבע בצל סגול. ביתרונותיה – תמוול דובר עבריות בדפות שחורות, מפולאות באורו, לו עד וחמים, ללעום לאט, ללנום שושפת. שמו חסן: תורני מוסלמי: צמובר, צימוקים שחורים. אתח יכול יות בי להמתין לפרי הים, לדגים היה ושון בומו לישראליה הי שיים לבקש שאת הדג שהזמנה יבינו לך על ידו בישול באדים. אם חומות "אורג'או" הוא, מה שקוראים, לובסטר, אתה יכול לקבל אוהו קר, . משנות לבות מורות לאורך חופי משערת על המים, עם כל הקישוניום. או זום: במשנות הקינותום אחת יכול תוספורוס. מהן מפוארות, מהן ותאכידרים היוצרים "אווירה" לקבל דלעת מפותקת המונעת שמות מוץ עם תוכנית אמוחיור, רשתות, כדים, עומים ומח לא לשולחן עם ני דולם בתוך קרח וסביב שק עם "משבה אמנותי". בתשוואה משעדה גדולה מאוד, מבחר ששיר של הדלעה שדירה מרחיבה של בירוה שחרים ושלוו, רובן כבולן מטעדות ידור ופרי ים, תלקו מוצג לואווה. ערוים ויבשים, כולל דימונים

המחירים: פלפל ממולא – 5 שקלים. מרק – 5 שקלים. מנת צלעות –

28 שקלים (כולל סלטים לפתיחה ותוספת לכשר). מנת קינוז – 4 שקלים. פתוח לארוחות צהריים וערב, כל ימות השבוע. מככרים כרטיסי אשראי של דיינרס, ויוה, ישראכרט.

אומצות, עופות, דגים וכיוצא

באלה גם הם מכהנים בתפריט המסערה,

כר שבבואר לשם אינר חייב להיצמר

לספר-ריכס. מי שגרר אותנו

ל"מילנו־ריכס" המליץ כחום גם על

ההמבורגרים של מסעדה זו. אכל אחרי

המנות הנדיכות של הצלעות לא יכולנו

להתמודר עם מנת בשר נוספת. ימתינו,

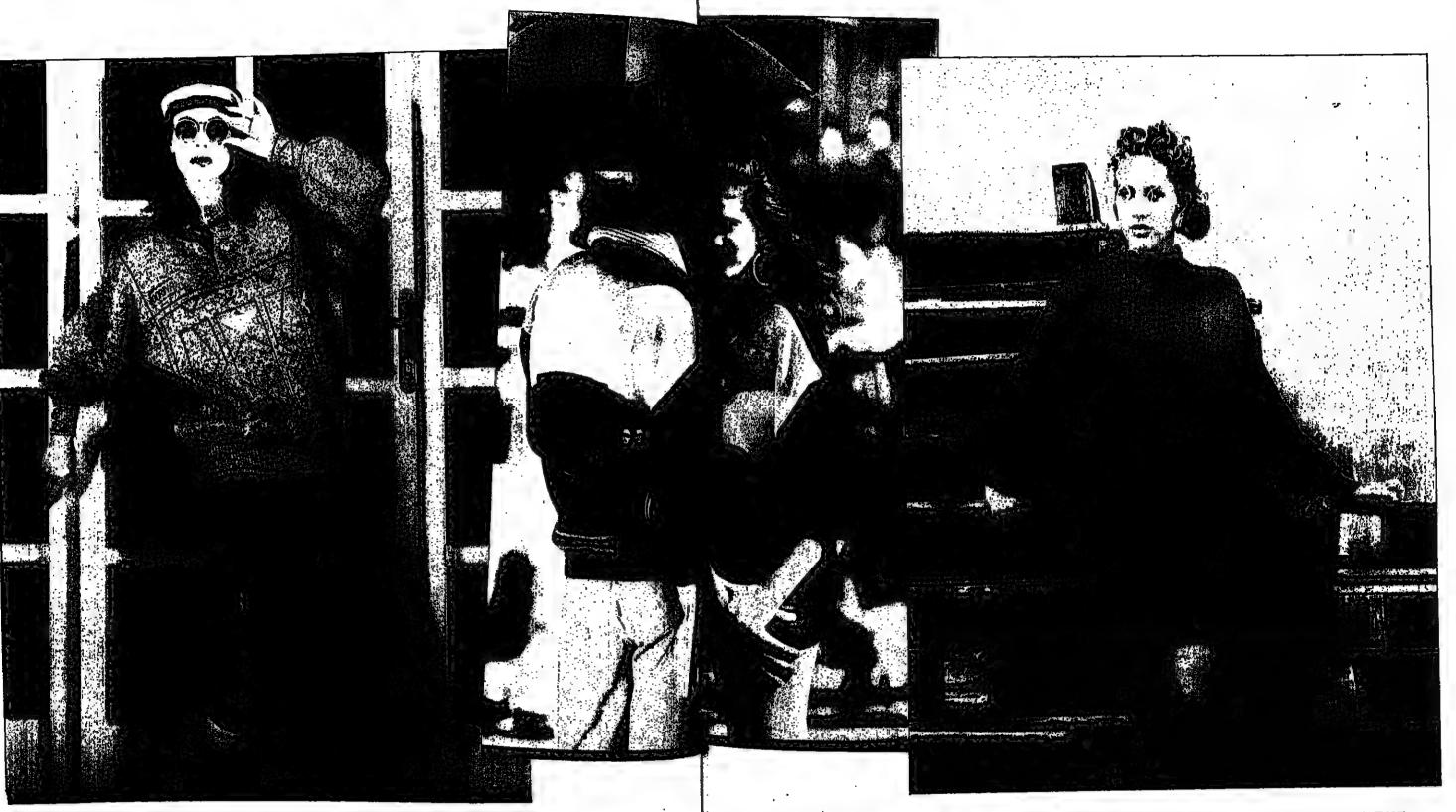
איפוא, ההמכורגרים, לכיקורנו הכא שם.

כמנה אחרונה אנו ממליצים על תפוח

37 Blacaio

Bearing the said State Said Said

סבתא א סורגת

מימין לשמאל: לא קל למצוא איפה מוצאים סרינים: יש בכל פריג בצבע אחד, כזה שלא

מלט כן הרבה כפף, ועכשיו כולם ולא כל הומן רוצים ללבוש את בוטיק וגם ברוכנים שנשוק בצלאל יימאט גם עד טוף החורף יינע כולם ולא כל הומן רוצים ללבוש את בוטיק וגם ברוכנים שנשוק בצלאל יימאט גם עד טוף החורף יינע לעד אותו בילים כולם ולא כל הומן רוצים ללבוש את הרבול. ההיצע הגדול ביותר, ("סאכי"). יתה לוצל אותו כפלוא התפוקה. אולי הצעקות האתרונות. אנכ, הריצה הוו של והכרמל. ההיצע הגרול ביותר, ("שאבי"). משם כך רוצה שלי הצעקות האתרונות. אנכ, הריצה הוו של והכרמל. ה"שמם". ב"גולה". ב"כלבו גולשים – עי

שלו בשונה למרוב כל דוגמא, ללא צווארון, כזו שמובא בבי שלא שלו ביותר. יצרנים מקומיים בחריל. אולי לא סומכים על זה שלא סמאפשר למרוג כל רוגמא, ללא צווארון, כוו שמוצאים

בולם ולא כל הזמן רוצים ללבוש הו הרצע הגרול ביותר, ("שאכי").

בשל האים במלוא התפוקה. אולי האופנה המקומית אחרי חירושים ב"פולגת", ב"שקם", ב"גולף", ב"כלנו הגמונה המקומית אחרי חירושים משוביר לצרכן". סריגים וצעקות אופנה, אינה בלערית רק שלום" וב"משביר לצרכן". סריגים לסריגים, אלא לכל הכגדים. לכן קונים בדרים ואף פעם אין מה ללכוש.

בשל המינים בל הצידתיות הנוכחי, וקונים בדרים ואף פעם אין מה ללכוש. במטר" של המשביר לצרכן". "דורינא"). האלה הם כמו שוקולד ופובריות. "מחירים: מ"15 ש"ח לאפורת במר "דונמאות. האלה הם כמו שוקולד ופובריות. מיובאת. באמצע – כל האפורות מתפסים את הפסים את העייפות מהם, אפשר להסתפק רק הצידתיות שנמכרות ב"170 ש"ח.

גל היצירתיות ששופף את האופנה, רקומים, מצמירים סמלי מלכות ובתי גם כלכליים. האיטלקים והיפנים הציפי אצילים, על החזה, הבטן והירכיים. את העולם כשנים האתרונות כציור

לם, סמלי־אצולה וכתב גותי עיניים סרוגות בימין או שמאל, בגדים, כדי שיהיה יותר קל לקנות עתיק מימי הביניים? כולם ומקטימום קישטו אותה בכמה פסים או אותם, צירפו לאפורות רבות גם הצאיות

מומיעים על סריגים לחורף 89'. כמו צמות, היא עכשיו הכנד הכי יצירתי תואמות, ממיני ועד חצאית צינור ארוכה ציירים שמצאו להם מקום למרוח עליו שיש. שילוב של דמיון ומיכון משוכלל, או מכנסיים צמודים. פה ושם מציעים נם את הצבעים שלהם, משתוללים מעצבי של צבעוניות מהממת שטורנות מכונות נרביים תואמות, שבתן תוזר המוטיב הסריגים בחזית אפורות, ככל סגנונות אלקטרוניות שיכולות לתרגם כל ציור שעל האפודה, שילוב צעיד ונחבד, הציור האפשריים, בציורי פופ, ודוגמא, מסובכים ככל שיהיו, לעיניים שבוודאי נראה ממנו וציבה ותווף. ברישומים אבסטרקטיים, ברמויות סרוגות. גם הסריגים הרבה יותר מעולם הקומיקס, בגרפיקה מתוחכמת מתוחכמים, משלבים גם מומיכים אינו מבוסס רק על מניעים אופנתיים, של גיאומטריה ואותיות.

תאפורה המצוייה, הבגד שנשלף אצילים, על החוה, הבטן והירכיים.

מאת יהודית חנוך

Biaealo 38

३९ साजह्यांक

האב, הבן והווירוס

מאחורי וירוס המחשב שפקד לפני כשבועיים כ־ססס6 מחשבים בארה"ב, עומד צעיר בן 23, רוברט מאפאן מורים גיוניור, סטודנט חואר שני למחשבים באוניברסיטח קורנל. אבא שלו, רוברט מוריס סניור, תועסה בוצרכז הלאומי לבטחון ומחשבים בחפקיד ונומחה להגנות על ונערכות חיקשורת ונחשבים ונפני פיצוחים ווירוסים לתיניהם. פרויד היה אוהב את זה. אנשי תשרד ההגנה האתריקני שונערכת הונחשב שלהם כונעט החונוטטה – הרבה פחוח.

ונאת אורית הראל

לפני שאי־אילו מומחים החסירו כמה פעימות לכ, חייהם התקצרו בכמה שנים ואוצר הקללות שלהם בטח גרל. שלושה ימים לקח להם להרוג את הווירוס, על כל נידבקיו, ולשקם את החולים.

הכי נכוך מכל העניין היה האכא של הגאון המחליא. כי רוברט סניור הוא לא פתם איש מחשבים, הוא לא פחות מאשר מומחה להגנות על מערכות תיקשורת מחשכים מפני פיצוחים ווירוסים למיניהם. את ראשית הקריירה שלו במחשבים עשה במעבדות חברת "בל", זו שירועה כעיקר בזכות תיקשורת הטלפונים שלה בארה"ב. לפני כשנתיים עזב את "בל" לטוכת המרכז הלאומי לבטחון מחשבים, מחלקה בסוכנות הבטחון הלאומית של ארה"ב. שם הכל שורשו סודי, וריגול אלקטרוני אוכלים לארוחת בוקר. וכמו בהרכה תחומים אחרים, הקו כין שני הצרדים של אותו דכר הוא דק מאוד - כדי להבין איך לכנות הגנות, צריך לדעת לחשוכ במושגים של איך לפצח את השיטה,

בזה הוכיחו האכ והכן את הקלישאה הישנה על התפוח והעץ. אכל בעוד האב עוסק ככטחון המדינה, השתעשע בנו התמהוני בלהראות איך אפשר לשכור את הגנת בטחון המדינה – ובקלות מרהימה. אומרים שהאב מוכשר ומסור ונלהב לעבורתו. אומרים שהבן מוכשר ומסור ומכור למחשבים, שהוא מסוגל להרכה מעל ומעבר לממוצע. שהוא לא הכי חברותי, אכל בטח לא

גילה ער היום פוטנציאל לרשעות, עבריינות או זרון

או מה קרהז שאלה טובה. האב והבן מתחמשים בעורכי דין, אכל בעיקר שותקים. האם מערכת המחשב של משרד ההגנה האמריקני כמעט התמוטטה בגלל שהבן רצה להוכיח משהו לאכאז כגלל חשבון מהילרותו בגלל תיסכולים ותסביכים: בגלל עודף מרץ

לא כל כך חשוב, מחליקים היום המומחים, שמנסים להרגיש את הצד החיוכי ככל הפרשה -שהתרגיל הזה, שלא גרם נזקים משמעותיים, האיר כצורה הכי ישירה את פגמי המערכות שמרובר בהן ואת נקורות התורפה שלהן, ומכך צריך להסיק מסקנות וללמור לקה. עוד מעט הם בטח יגירו שבעצם רוברט ג'וניור עשה בכלל מעשה טוב ומועיל לארצו

בטרט "משחקי מלחמה" שהוקרן בארץ לפני שנים אחרות מסופר על ילר גאון שחודר, כמעשה משובה, למערכת המחשבים של המנטנון, וכגלל המשחק הילדותי שלו כמעט פורצת מלחמת עולם. רק ברגע האחרון, כאותה גאונות שכה תיסכך הכל, הוא גם מתיר את הטבך. אה, ממלמלים הצופים כסרט, ילר רע – אכל לא ממש: גם לימר את הגרולים לקת, גם למר בעצמו וגם הציל את העולם. וחוץ מזה, זה רק סרט. רוברט מורים ג'וניור ו־6000 המחשבים שסתם, הם לא מסרט.

41 Biaeain

לבחור, שהוגרר גם כפי עמיתים ללימורים וגם בפי מורים כמבריק. כלחט התיכנות והיצירה הוא טעה אלי מושבים ברוזבי ארה"ב, וביניהם – רשת המחשבים בקביעת פרמטר אחר – מספר אחר בסך הכל – אבל ל שלקת המחקר כמשרד החגנה האמריקני, שבקווי הוא הפרמטר שקבע את מהירות השיכפול, קרי ההתמשטות, של הווירוס. וככה, במקום שיצא לו אחר זעיר ואיטי, יצאה לו מפלצת שמתרבה במהירות ארירה, כלי שום שליטה.

הווירוס ההרסני התגלה לראשונה בשני מסומות: באוניברסיטת אם.איי.טי. ובאוניברסיטת קליפורניה בכרקלי. כגלל שרוברט גיוניור הוא כזה גאון, ותקשו המומחים בתחילה לזהות את מקור הבעיה, כי הוא הצליה להסתוות יפה כחרירה למערכת כאילו היה משתמש מורשה אבל במופו של דבר הוא התגלה, לא

האם תערכת התחשב של תשרד ההגנה האמריקני כמעש התמושטה בגלל שהבן דצה להוכיח תשהו לאבא? בגלל חשבון מהילדות? בגלל חיטכולים וחסביכים? בגלל עורך מרץ ו/או שכל?

ומים למראה, על פי התמונות, רוברט משאן שרים ג'וניור – להבריל מרוברט מוים סניור, האבא. על פי ההסברים שמולריים, מורים ג'וניור פשוט תמד לו לצון, בעיקר מחמת השיעמום. אבל דן מנק שאפשר למצוא לכל הפרשה גם ותר עסיטי על הרבה יותר עסיטי על ק שמתרה כאכיו בתחום שלו, ועושה מ חוקא, וכולי וכולי.

חברט, ילד־מוצלח של רוברט, הוא שורנס תואר שני למחשכים כשניכוסיטת קורגל היוקרתית. וכעצם צלי ככר לא, אי אפשר לדעת. טרם מחלם נכלל אם מה שהוא עשה יכול לחתכ כעבירה על החוק, בת־עונשין. נומן שסטורנטים אחרים פורסים פתחים מלימורי המחשבים בכל מיגי

רויר היה חוכך ידיים בהנאה מהסיפור הזה. קלאסי, ממש

קלאסי, הוא כטח היה מצקצק

וזורק גם כמה מלות־מפתח

פו, ציפוס, תסביר אב ראמרתי לכם.

נשניל לתוכיח – שוב – שהוא צודיק,

ורש הפעם 6000 מתשבים משותקים,

מות אנשיימחשבים היסטריים, וירוס

משב קטן ודפוק וצמר־חמד אחר של

וכן עם אותו מקצוע, אבל משני

פאתורי ההיסטריה האתרונה של

יחס המחשב שפקרה את ארה"ב לפני

מבועים עומר כחור כן 23, בייבייפיים

ווכים שיגרתיות, נהג רוברט להתרגע תליו למצוא את "רלת הכניסה" וגם לחרור אל מערד וקשרת מחשבים מתוחכם ומשוכלל המחבר כין 60

תיקשות של מסופיה עובר הכל – ממסרים רומנטיים אורי שגילח את הפירצה הקטנה־אכל־חשובה נורו, השתיל רוברם. במערכת תוכנית מחשב שתיכנת נקצם, וירוס, בלשון המומחים. למה וירוסז כי זו ווכיח מידבקת – מרגע שתיא מוחדרת למחשב אחד, מש נמו וירוס כנוף, היא מכפילה את עצמה שוב ושנ ומרכיקה כל מי שכא עימה במגע. בפוטנציה,

אנל רוברט ג׳וניור, בחור טוב, כאמור, בעצם לא מש רצה להזיק, רק להשתעשע מעט. בתיכנון המקורי וא התכוון שהווירוס הזח יהיה קפן ושקט ואיטי. - ייומים באמצעות רואר אלקטרוני – כאיטיות רבה מנפיר למכשיר, ויטתתר לו בשקט אי שם כנבכי הכדון הממוחשב כדי שאף אחר לא ירגיש כקיומו כשקן פתאומי ככל המערכת. אבל משהו התפשל

וה רעז כי ההכפלה התוורת ונישנית הוו סותבות א זכונו של המחשב ומעמיסה עליו, ואם – שוב, כמו

מחלה בלוף – לא נפטרים ממנו איכשהו במהירות

המשיח, תוא מותם ומותם עד שהמחשב נסתם לגמרי

The New York Times

שרות מיוחד לקוראי "מעריב":

מהדורת יום ראשון של The New York Times 7 בכל יום שני על שולחנך במשרדך

המהדורה הנודעת של העתון הגדול, כוללת את החלקים הבאים:

Book Review The New York Times Magazine Arts & Leisure The Week In Review

News **Business** Sports Travel

דארץ בכל יום שני, גם בארץ The New York Times ובמחיר מנוי מיוחד –.179 שלשלושה חודשים (י)

(י) המחיר כולל משלוח (הביתה או למשרד)

	בע"מ	"מעריב"	קוראי	מועדון.	לכ
			,.	קרליבך ו	
•	•		61200	תליאביב	

נא לצרף אותי לרשימת המנויים על מהדורת יום ראשון של ה The New York Times אני מצרף/ת המחאה ע"ס – 179 שו לשלושה חודשים.

משלוח העתון'	1
	1. 1. 1. 1. 1. 1.
	ורת מדעה ז
113 113 1 1 1 1 7 2 3 3	/ 11K/12 11AI
The same of the sa	
NDI7	
11. III f same properties by properties by properties by the contract of the c	
Internation and I would be a second of the s	
WINTED	
TIP'D	Til. te antentber the course.
מוקוד ביייייייייייייייייייייייייייייייייייי	

דוש נעלם. לפתע פתאום. קרוש אלראי, ידירו של ניך. גירל זקן, לכש את החליפה השחורה. עטה לראשו את השטריימל, והפך חייל אלמו ני כצכא ה'.

פנטהאר

כאילו רות גדולה באה ואחזה בארבעה קירות בית משפחת אלראי, עשרה משם את בנם יחידם ונשאה אותו הרחק מעבר למטחווי ידם. מעבר לתחום

לגבי ניר היתה זו ידירות עמוקה שנגדעה פת-אום. עדיין הוא עוצר את המעלית כקומה הרכיעית, מוצא עצמו לוחץ על כפתור הרלת של משפחת אלר-

אי, וממחין שהיא תיפתח בחופזה ופניו המחייכות טו־

בות הלב של ידירו, יקרגו אליו בשמחה. נולדו כבית המשותף. ילדותם עברה עליהם כאר תו גן, באותו בית־ספר עממי, יחד הלכו לבית הספר התיכון שבשכונה. ולכסוף יותר יצאו לשרת בצבא. מכל יריריו היה קרוש קרוכ ביותר לניר. חמימותו, השבי-רות הערינה שלו, הביישנות שלו. יחד עם זה רצון הפלדה, הפכו אותם חברים טובים. לתעלולים. לחיזר רים אחרי נערות. לוויכוחים על זרמים פילוסופיים, על ספרות. אהבו פום ואהבו יחר גם את דלידה, השכנה

מתי נקרע קרוש מהכית ועלה לירושלים לישיבת "אור שמח" למצוא מקום נצילם של התורים בתשובה - את זאת לא יכול היה ניר לדעת. לגביו היה זה תהליך פתאומי. כאילו לא היה מענר בין מכנסי הג'ינס, החולצה הזרוקה, הסנדלים, ההתפרוניות, הרי-קורים הסלוניים וכין קרוש שהשקיע עצמו בספר התו-רה מתנדנד כלולב אצל עמור התפילה.

לאחר שנעלם זכר ניר את אהכתם המשותפת לשיריו של בודלייר, "פרחי הרע". קרוש שניהן בזכרון פנומנאלי, יכול היה לצטט פרקים שלמים משירתו וממכתביו של בודלייר. "להיות אדם מועיל היה כעיני תמיד דבר די מתועכ", ציטט קדוש כחיוך ערמומי. אסור לאדם להיות מועיל, משום שאז הוא מאבר את הוכות להתענג שניתנה מידי אלוהים".

עכשיו, יכול ניר להיוכר בציטטות הללו, כאילו אותו תוצם נעלם שנכצר מניר להכין. "לחיים אין קסם אלא קסם אמיתי אחר – ציטט קרוש את בורלייך – קסמו של המשחק, אך האומנם אחת היא לנו אם אנו יוצאים ממנה מנצחים אן מנוצחים"ז

החיים כמשחק. האם קרוש חש את עצמו מנוצה, כמשחק הזה, בחיי חיום־יום שלו, ועל כן יצא חמוש, כשיריון האל, כדי לנצח:

החיים כקשחק. מרוע בחל קרוש בכללי המשחק של העולם החילוניה העולם שפתח בפניו שפע של אמשרויות: וווא הרי חיה נער חושבי, רעכ לתענוגות. כנערה בשיא סריחתה. גבוחה, שחומת עור, עיניים סקרו. מהו המשחק החרש בחר לוו

42 unealo

לעתים היה נוטל לידיו את "פרחי הרע", שהעניק כן. גופה מפותח הרבה מעבר למצופה מילרה בגילה. לו קרוש במתנה, חוזר וקורא את הציטטה שכתב ירידו בעמור הראשוז:

> "אני הפצע – והפיגיון אני התליין – והנירון" איזה פצע נשא קרוש כתוכוז איזה פיגיון הוא

החזיק כשרוולו כאשר הקורבן הוא עצמוז ניר שוכב בתרון ו"פרחי הרע" נופלים על הש-טיח, מתכוננים בו כמו מבטו של קרוש שאמר לו, "ביר אני הולך. אני תושב שלא נתראה יותר. אין לי ברירה. זאת הדרך שלי".

כבר מזמן למד ניר כי מעבר לחזות שארם מחצין, מסתתרת דמות אחרת לגמרי. צריך רק לסרוט את הלקה כרי לחשוף את האיש האמיתי ואולי רק את אחת הפנים הרבות שלו. קרוש היה צבר טיפוטי כמוהו. לא היה פרט אחד בחייו שהיה שונה מעולמו של ניר. אף על פי כן, ברגע מסויים התפצלה דרכם והוא הלך אל דרך שאדם חילוני איננו חוזר מנה. הי על פי חוקים חרשים. מנהגים חרשים. כאילו נפל על כוכב לכת חדש בטיסה שערך מרצונו.

מרוע יצא קרוש אל הטיסה הרחוקה הזוז לאחר שגעלם, ניסה ניר לאסוף את שכרי הידידות. לקשור את חוטי החברות שניתקו פתאום, ולהגיע איתם אל עולמו של קרוש.

אולי היה הגילוי באותה שיתה שהתקיימה ביניהם על יומן שכתב הלורד שבטסכרי, אחר מגדולי המדינ־ אים האנגלים בשיא התקופה הפוריטנית. ניר זוכר כי־ צד ציטט לו מהיומן שנכתב ב־1871, "השטן מולך בשכל האלוהים בלבו של האדם".

לא פעם חש ניר את עצמו כמי שמבקש לחתוך

הרומן כיניהם היה מחר. קדוש, ניתק מבני החבר רה, והחל לטוות את מעגלו האינטימי עם דלידה. שוב אין הוא יוצא עם ירידיו "לתפוס חתיכות", שוב אין הוא נופל במלכודות הגיל הנבוך שבו מתלבשים, מת-קשטים, כדי לצאת אל הלילה בציפיה ולחזור מאוכוב האהבה קרנה ממנו באור יקרות, דלק כמו נר. אמו של קרוש היתה נבוכה. כאשר גילתה את גילה של הילדה

ניר זוכר את השיחות שחיו להם כאותם ימים על משמעות החטא. קדוש היה תולעת ספרים, טען כי "אנשים לעולם לא גורמים נזק כאשר הם מתפשטים. בשביל לעשות גבזות אמיתית אנשים לובשים מרי גנרל או גלימת כהונה. אני לא חושב שנגרם פעם איזה נזק כאשר ארם חשף את התחת שלו".

ואז יום אחר, חזרה אמה של דלידה מוקדם מדי.

אמה של רלירה הוריעה כי תפנה למשטרה. סוף

אותו ערב, כאשר סיפר את הדברים לאמו, אמר קרוש בפשטות "את יודעת אפילו לא חשבנו. היא באה ופתחה את הדלת ומצאה אותנו בדיוק ב"...

סוף, הנערה כת 13.5. גזרו עליו שלא להתראות יותר עם אהובתו. אמו של קרוש התייחסה אל ההחלטה, כאל שלב בכגרותו של בנה. אבל גיר ידע עד כמה עמוק הפצע. עד כמה נפגע קדוש מהאיסור הזה. מאו דער. אנשים מבוגרים, שרואים ילד הכוכה משום

של ו לירוז סוקום פרי פהעבודה... באותם ימים התברחו על כך, אבל מאותר יותר

נראה לניר כי זהו ראשית חמשבר שהכיא בעקבותיו למהפך בעולמו של קרוש הרומן של קרוש כן ה־18 עם דלידה, כת ה־13.5

היה הטיפור הלוהט ביותר בקרב בני ווחכורה. אמח של דלידה הגיעה לארץ מברויל עם בתה, לאחר שאבי המשפחה נפטר כארץ הקקאו והבננות. האהבה בין הש-ניים היתה מהירה ומוזרה. לזכותו של קדוש, יכול ניר לציין כי רלידה לא נראתה כנערה כת 13.5 אלא שתורות גדולות שאינן יכולות לככוש את האש שבתר

מים בסכין. לנתח בתגיון את עולם הרגש של ירירו. שלקהו ממנו את הצעצוע היקר ביותר, אינם מכינים אולי התמוטט עליו עולמו, כאשר יום אחר חורה אמה מה טעם יש לבכות על סום צעצוע מרוט זגב. אבל לגבי הילד זהו עולם ומלואו. לגבי קרוש היה משבר פרידתו מדלירה קשה כליכך עד שהתכנס כתוך עצמו המשיך לקרוא ספרים. המשיך לשחק עם חבריו. אבל שוב לא יצא איתם יחד להרפתקאותיהם. הפך בורד.

כאשר נעלם יום אחר כישיכת "אור שמח", נדמה היה לניר כי הוא עלה לירושלים כדי לחפש שם תשר בה לשאלח מדוע אנשים יכולים לגזור: בחוקים על מערכות הלב.

וועם. מבקש איזה תיקון גרול לנשמתו או לעוול שנגד

נתקפה כמעט כהלם. אבל למדה כי מערכת היחסים הוו היא אולי בריאה ומרסנת את שפע האנרגיה ועוצי מת הרגשות של בנה.

נדושה סרטוני פרסומת. הדוגמנית המרגימה את הקרם החדש "אנטי אייג" (שם אגרסיווי. כלי הצטעצעות: נגר גיל), היא לרעתי, בת 12 או 13 לכל היותר. אין פלא שהעור שלה נראה כה פחים ומטלפנים משם בערב, לראות אם אני בסרר. חלק. ניראה אותר, מותק, כעור 30-20 שנה. גם או תצליחי לעבור עלינוז והרי או, בגיל עם קירומת של 4 ו־5 ולא כאשר הולכים לחטיבת הביניים – אנחנו וקוקות ל"אנסי אייג" הנ"ל.

- משמשת בשבילי סיבה טוכה לא לקנות את הקרם הזה. מה אעשה בוז ממילא, אילו כל מה שהיצרנים מבטיחים לי היה מתאמת - כבר מזמן הייתי גראית בת שש. ואם הם מרמים עם הרוגמניות – למה שלא ירמו גם עם הקרמז ובכלל, מתי כבר תלמדי שאין "קרם משיב נעורים". נקורה את צריכה לשמוח עם הפנים שיש לך. והרי גם החברים המקיפים אותך אינם

תיבת דואר / חג הפופצ'יק

העשור השלישי של גדעון, חבר עין־גב של פעם.

קצת משפחה, שתיים מהעבודה, ארבעה זוגות

מימי הלימודים – ועשינו שמח. ולא סתם. קראנו

את הרשימה על ה"פופציק" שלך, צחקנו ובכינו

אנחנו צעירים מהם, מחירי קליטה ושחורי שיער

(יחי הצבע). הנשים מלאות עזוז, רוצות להוכיח

שלא נס ליחן, ומה ושם, עם מתניים כבדים, הן

מחוללות מול אלוף נעוריהן עם החולצה חמתוחה

אבל החיוך נשאר. צחוק אמיתי עם יכולת עמידה

על תברס ואניצי השיער – זכר לבלורית של פעם. לזה המשר.

וה לא היה בדיוק "חיים שכאלה", והרי

יחד ומחאנו כפיים. יחי הפופציק.

איתנה, חיים ללא עזרינ זוהי תגובתי לרשימתך על מודל צרפתי, קוויאר ופטה אווז.

עשינו מסיבה לבוגרת שבחבורתנו. עדינה ירושלמי קריר, אצל מינה ודודו התאספנו. מישהו

שבקושי זכרו.

אנו, בני דור הפופציק...

מילר. אחות ציבורית, "נזעית", ורעייתו זה ניגן לחנים רוסיים. מישהו הקרין שיקופיות עם

באו כל החברים מירושלים, מהגרעין, מהחנועה, שילבו ידיים בריקודי הורה ו"אל גינת אגוו"

רחק מן הבית אני צופה בטלוויזיה מסתרית,

אז העובדה שהרוגמנית הנ"ל היא כסך הכל ילרה • את החיים ניתן להבין רק בראייה לאחור – אבל ניראים כמו תלמירי שמיניות.

פוף כנד נלמד שאין זנו כות, "קרם נגד קמלים". (רוצילום: מתוך הקפר וקנחת הנשים").

חיים ואוהבים

בנים שלי הם הכי מסורים בעולם.

מות פעמים בשנה שולחים אותו לשם מהעבורה שלו

-והלר השני נוסע פעמיים בשנה לחופש עם האשת

שלו השלישי יש לו באמריקה איזה מיליונד ישראלי

פצימן אותו כמו כן – או יש להם תורנות, כמו בצבא,

מי יהה האחראי על אמא. זה מה שבעלי לימד אותם.

"אם אני רק מוציאה רמז על הכאבים שיש לי

מכליות – שלושתם כאים. כל אחר עם האוטו שלו.

צד נא לקחת אותי לרופא, שני מגיע עם אוכל

פוַשָּל מהכלה, שלישי – כשביל להישאר לישון איתי

'נחגים, כשהם נוסעים אל המלון ההוא באילת,

ש אני חושבת שיש להם מינוי, הם תמיד שולחים לי

מש שאני בסדר עם כנים כאלה. כחגים אני אוהכת

לוות לכד. שהילדים יהנו עם התכרים שלהם ויעשו

את הַטקסטַ הוה, שרק תחילתו הובאה כאן, אני

מיעה לך ללמוד בעל-פה, שכנתי הבודדה,

שא הקמור, המחוברת לטלוויזיה ערכיערב. והרי גם

לויש שלושה בנים. גם הם כמעט אינם מגיעים לבקר

צוון והם מטלפנים רק לאחר שקולך גשבר בטלפון

אנל את השקםט הוה גם את יכולה לדקלם בשעת

ועיקה עם מכרות חדשות. לא רק שהם תאמנה לך –

הן גם תקנאנה. הן גם לא תטרחנה לברד מה מידת

אית את כליכך לבר שממש כואב הלב.

לקחו דוגמה מבעלי המנוח, לא שוכר

חים לטלפן אלי יום יום. כאשר אחד

מהם נמצא בחוץ לארץ – והרי לפחות

וגידי גם את

שמא קודמת לכל.

גם בסרטון פרסומת לנסיעה לחופשה בהוואי, המרצר על המסך הקטן אחת לחמש דקות, מופיע חתיך רווק ככן 40. אלא מה? האמת היא שרוב משתתפי נסיעות־החופשה הללו הם זוגות־זוגות או להקות של נשים יחירניות. הגכר המופיע כסרטון אינו

משמש אלא כפתיון. רווק חתיך, ועור בעל משרד גרול כפי שמוצג בטרטון הפרסומת – אינו נוסע לבד לחופשה. מגיעים לשם עם הסנדוויץ־מן־הכית... אז למה שתאמיני לסרט הזה? או שתגיעי גם את עם המנדוויק־מן־הבית, או עם חברה שטוב לך להיות עמה – וכלא אשליות ששם, בטיול, תמצאי את גכר וזייך.

אמרו? אמרו!

חייבים לחיות אותם בראייה קדימה.

• האוכל פה כה גרוע עד כי יכול אתה לאכול ארוחה. לשחק ואמילו לא להיוכר, בעזרת השיהוק, מה

איתנה, חיים ללא עזרים כמו ויסקי, קוניאק

נופי הארץ. משפטנים, מנהלי חברות, דוקטורים,

שלנו, עם הגרעין הוכון. החברות, היא היתה

הערך העליון, בצבא, בעבורה, בקיבוץ בעיר וגם

עכשיו. ולפחות את הערך הזה יכולים ללמדכם

למראה החברותא הזו, חיבוקי האמת, השפה

הגששית, וצנוצי העיניים דרך המשקפיים. עלה

השחר בתרום, עבר חג הפופציק. הלוואי ויהיה

והילדים של עדינה וגדעון נובו דמעה

נילה קראום

סורן קירקגארד

מארק טוויין

במוצא, בין האורנים הרוחשים " סוד בחצות

הפופציק זו הרעות. זו השלשלת. זו ישראל

• קיבה דיקה אינה משמשת יועץ מדיני טוב. אלברע איינשטייו • לעקרונות אין כוח אמיתי אלא לאחר שמזינים

על שנאה

ם מעולם לא שנאתי גבר עד כדי כך שאחזיר לו את היהלומים שלו. זאיוא נאבור

על הפיקוח על הילורה

• כל עת שאני שומע אנשים מתווכחים כדבר הצורך בפיקוח על מלידה, אני נזכר בהינתי הילד החמישי

43 Bipepio

Comments of the last course

אסמרולוגיה

בני מזל עקרב כבני זוג

הוא לרוב טיפוס סגור שרוחשים כו יצרים ורג׳ שות אפלים שאינם מוכנים לא לעצמו ולא

למעשה, אין העקרכ שונה משאר בני־האדם. יש לו אהכות ושנאות, תקוות וחררות, כמו לכולנו. אלא שלמכנה הרגשי שלו נוסף מימר של אינטנסיוויות וכפייתיות, המקצינות כל תכונה, מוציאות אותה מכל פרופורציה ומעניקות לה עוצמה אדירה. כל סתירה פנימית והתלבטות בהפכות למאכק איתנים המתרחש בתוך נשמתו. הוא נקרע כין רצוי למצוי, כין אהכה לשנאה, כין מה שהוא לכין מה שהיה רוצה להיות, כין קכלת היש לבין רצון לכרוח ממנו. ככל שמתמעטות הסתירות כן קל לו, לעקרב, והוא גוח יותר כבן זוג: ככל שמתרכים המתחים הפנימיים - גובר הקושי שלו עם עצמו ועם משפחתו.

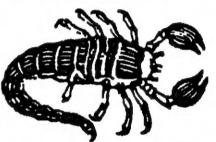
העקרב הוא יצור רגשי. כל גרוי חיצוני מעורר כו תגובה רגשית מיידית, חיובית או שלילית. לגביו יש טוב או רע, אהבה או שנאת (או הנוסר יחס מוחלט), הכל או לא כלום. יש לו ערכים חדימשמעיים ודעות מקובעות. הוא מעורב ומתקשה להיות אובייקטיווי. משכבר קבע דעה - יעמוד מאחוריה בכל עוצמתו הרגשית. אם הרעה נכונה או מוטעית, זה לא לעניין. אסור לכלכל אותו עם עובדותו

למרות עוצמתו, אין העקרב סיפוס קולני ומתפרץ, אלא נוטה להיות שקט ומופנס. גם הטיפוס שמפאת גורמים נוספים כמפת לידתו נראה מוחצן יוחר – מחמודד עם כעסים, מתחים ומשכרים פנימיים שאיש אינו תושר בקיומם.

אצל מרבית העקרכים קיים מעין "רעכ" פנימי למשהו בלתי מוגדר שהחיים אינם יכולים לספק. זה

ישואים לכן מול עקרב הם בכחינת הימור, שכן 🛮 הוא מפנה את יצר ההרס פנימה, אל תוד נשמתו. כר גוצרים כו המתחים והמאבקים.

אלא שלא פעם נשלחים "חיצים" מאותה מערבולת פגימית החוצה, לעבר כת הזוג: ואנו ערים, אצל עקרבים רבים (בעיקר גברים), לגילויים תקופתיים כמעט סריסטיים כלפי נשותיהם, למעשה, הוא אינו רוצה להכאיב לך... רס לראות אותך מתפתלת מעט, כדרד כלל זה מתכטא בדברים קטבים. במקומם כשהוא יודע שזה מרגיז אותך, או, לתילופיו. בהערות מרקסטיות ופוגעות. אם את נופלת בפח

ומגיבה בכעס, בעלבון או בהטפת מוסר – אכלת אותהו

העקרב הוא טיפוס חזק הנוטח להפגנת כות. הוא מחפש את הקרב ונהנה ממנו... אך הנצחון חשוב לו יותר. אגל הזולת הוא מעריך עוצמה זכז לווולשה. על ייהרט, יתפנה מסום למשהו חדש ומספק יותר. יחד עם כן אסור לך להפגין חולשה, פחד או חוסר אונים. זאת, העקרב אינו רוצה לתת פורקן ליצר ההרס שכו, מאירך, כשאת נכנסת איתו לעימות (וכראי לעשות שכו יש כו אחריות והגינות ואפילו חשש מפירוק זאת מדי פעם כדי לעורדו משיעמומו) – ראגי לסגת

הוא ימשיך כשלו ויהנה מכל רגע. זה נותן לו תחושת כוח ושליטה עליך, וזה מה שהוא צריך. עליך להתעלם לחלוטין מטרטוריו הקסנים. הוא מחפש את נקורת התורפה שלך – אל תחשפי אותה: יחר עם זאת זכרי. שכשעת צרה של ממש, העקרב שלך יירתם לעזרתך ויקריב הכל כדי לחלצך.

מסגרת קיימת מבלי שתימצא לה תחלופה הולמת, ואו – כומן. כלומר, כשפתגלים אצלו הסימפטומים הבאים:

לתחמן אותך לכל מצב שירצה. יחד עם זאת הוא סגור ואינו סובל ששואלים אותו שאלות אישיות. אם וכאשר ירצה ככך, יבוא וימפר לך את שברצונו לספר. כמו להשתהות כשאת ממהרת, להניח דברים לא אך ככל שתחקרי אותו יותר – כך ייסגר יותר. בעניין זה, כמו בעניינים אחרים, אנו מגלים אצלו סטנדרטים כשלים: לא כל מה שמותר לו, מותר גם לך.

עקרב אוהב הוא תופעה מרשימה: כל כולו סיים כעבורך, עושה ומקריב הכל למענך, ממוקר רק כך, עד שכל השאר נהפך לחסר חשיבות. מאידך, אם חסאת כלפיו או אם – מסיבה כלשהי – אהכתו דועכת, הוא מסוגל להקיא אותך מתוך חייו באותה קיצוניות בה

עיניים עצומות עד לכדי חריצים, מבט נוקב ורצחני

ונוקשות קלה כשרירי הגוף ובפנים - תני לו את

ממנו דברים. הוא קורא אותך כספר פתוח, ומטוגל

העקרב הוא טיפוס רגיש ביותר. קשה להעלים

המאבק... אך תגי לו גם את זכות המלה האחרונה:

אם תרעי לקבל את העקרב כמות שהוא, מכלי להאבק כו מצד אחד ומבלי להתכטל בפניו מצד שנה אם תוכלי לעמור במצבי הרוח ובכפייתיות שלו; ואם את מוכנה להשאיר לו את הפינה הסודית שלו, מבלי לתחקר אותו ומבלי לנכור בנשמתו – הוא עשוי להיות נכם שלא יסולא בפז.

העקרבית דומה מאוד לבן מזלה. גם בה יש עומק ועוצמה, אינטנסיוויות וקיצוניות, גאווה ולויאליות. היא אינה מחפשת אצל בן זוגה יופי, סוב־לב משתפך או גינוני התנהגות. היא מצפה ממנו לעוצמה, ליושר ולכושר התמודרות. היא בזה לחלש, מתרחקת מהמשעמם ושונאת את הרו־פרצופי. על החלש היא מוכנה להגן... אך לא לאהוכ אותו.

מי שרוצה לשאת כת מזל עקרכ, חייב להביא כחשבון שהיא ארם כזכות עצמה ולעולם לא תסתפק בהיותה "עזר כנגר". גבר שאינו חזק דיו לפרגן לכח זוגו עצמאות ועוצמה משלה – מוטב שירחק

רות אלי

(23 באוקטובר עד 21 בנובמבר)

זה הזמן להשלים פיגורים נקריאה ובחתי (19 בפברואר עד 20 במארס)

Hipepio 44

(20 בינואר עד 18 בפברואר)

(21 במארס עד 19 באפריל)

(22 בנובמכר עד 21-בדצמבוי)

בתבות. בעיות במישור הביתי יוכלו להים" בימים אלה כדאי לערוך קניות לבית, אך השבוע יהיו ההפתחויות מיוביות בחרום כין שותפים ובני זוג שוררים עכשיו יחסים מד בצורח הגיוניה. אינכם במצב־דוה אין זה זמן טוב למעורנות פינוסית עם. הקריורה. הגישה ההגיונית שלכם נושאת מצויינים, אף שאחר מבני הזוג יצטרך לד הברתי עכשיו - מוטב לשים דגש על מנו׳ אחרים. הכנסתכם צפויה לחשתפר בעתיד פרי. עם זאת, עליכם לוודא שהיקרים פן את רעהו לובי שימוש בכספים. כדאי חח וחתרנעות. הימנעו מחימורים ומסיכו' חקרוכ. פנישות עם יועצים ועם מומחים לכם אינם מרגישים זנוחים. בתחום תח" לפיים השבוע שיתות מעמיקות. הישמרו

(בדצמבר עד 19 בינואר) תשבוע בדאי לכם לתשמיע את קולכם חשבוע יהיה עליכם לחישמר מאוד מפני כדאי עכשיו לצאת לטיולים קצרים, בעי" השיפוט שלכם במיטבו עכשיו בענייני באירועים חברחיים – אנשים ישמעו בש" פניעה בונשותיהם של הקרובים אליכם. קר בסוף השבוע. שיחה עם יועץ חביא עבודה. פנישה עסקית שתתקיים השבוע קוקות את דבריכם. עם זאת, שמרו על דו" עניין עסקי או כספי טעון בדיקה מעמי" לחבנה אמיתית. בן־משפחה זקוק עכשיו תעלה יפה, בין שותפים יש תמימות־ תוק הולם מן הממונים עליכם, הוכלו לם" קח של העוגדות. אף שהבערוון העצמי לחובה חשומה לב ולחיבה. בתחום חקר" דעים, אך עלולות להתגלע בימים אלה צר עפשיו דברים במישור תבוחי מבלי מועל לטובתכם, עוייני הקריירה עדיין יירה, השבוע לא תוכלו לסמוך על שיתוף בעיות עם תמשפחה. אל תהיו תוקפניים מתעכבים.

תחזית לשבוע שבין 18 ל־24 בנובמבר

(20 באפריל עד 20 במאי) מושב לברו עניינים עכשיו. כמקום לשמור זה הזמן לעשות שיחות שלמון חשונות אל תויתו לחברים לחסיח את דעתנם מן זה זמן טוב לקבלת החלטות לגבי דכוש

חת יוומה.

פעולח.

' 21 ביוני עד 22 ביולו)

(23 ביולי עד 21 באונוסט) דברים בבטן. זה הזמן להגיע להבנה. בת' ולהיפגש עם הממונים עליכם, אם ברצוני העבודה הדחופה. עם ואת, החיים הח" וענייני משפחה, יהיה עליכם לנהוג זהי חום תעבודה תזכו לחברה על מאמציכם. כם לבקש העלאה, או לחווה דעה. הת" ברתיים משגשגים. כין שוחפים ובני זוג רות בשימוש באשראי ולחימוע מהוצאות בודח. רגעים נעימים צפויים בחברת בני לשאול עצותן מוטב לבחון את העניינים ייתבן שתצטרכו לקבל עליכם אחריות

יועילו עכשיו. הדגישו את חרומנטיקה. ברתי אתם משנשנים עכשיו – בדאי לק־. ממני הצעות עסקיות מפוקמקות.

החשסנות וחלבטים שאפיינו אתכם באחי עלמו משמועות שמסתוכבות במקום העי תתפתח חבנת טובה יותר. אין זה זמן טוב מופרוות. מוטב לכלות בחיק תמשפפחה.

(23 בספטמבר עד 22 באוקטובר) מרי

מחיר מנוי לשנח (12 גליונות) כולל הפרס המיוחד – 45 ש' רי) – העיתון יגיע מדי חודש לבית המנוי בדואר "נ'ופר" (מעריב בתבויעת) – מחלקת המינויים \$1,200 Z'ZK (בבית) חקי המבוקק (נא לסמן): ם בובת 'ברבי' ם 3 קופסאות "לנו" מצ'ב המחארו מס'.

למנויים ולמכירה בכל דוכני העיתונים

העניקי לבתך/בנך צ'ופר אמיתי:

מנוי שנתי על צופר *

פרס מיוחד לכל מנוי:

בובת "ברבי" או 3 קופסאות "לגו"

בנסר - כל חודש:

72 עמודים • סיפורים • שירים •

קומיקס • תשבצים • חידות •

מדורים להפעלה עצמית • מדבקות

16 בנובסבר 1988 מ' בבסלו חשמ"ח נליון 162

עריכה בת דורה בר עריכה נראפית חוה עילם

על הבמה

טייל בְּאֶרֶץ

הַקְּסָמִים

1 H

#13236 46

מחור הקאנה יסיור ניארץ הקקסים:

וְלִנ לְנ צָב, זְקַן וְאִטִי צַעָד אָתָד הוּא עוֹשָה בִּשְעַתִייִם וּמְטֶר הוּא עוֹבֶר בְּיוֹמֵיִם בַּקְפָארִי רְאִירְיי זוּג צְבִּים שְנֵי כְּבָדִים וְעָכִים בְּשָאָתְד בּּתְאַם מִתְעַיַּף חַשַּׁנִי אוֹרנוֹ סוֹחַב בְּבֶּירַ

בָּתַב וְצִלֵּם בָּן־מּוֹרַת 🐯

בָּנַהַאַטְרוֹן חַיפָּה וְשָּׁחַלו בְּהַצְּמוּת בְּפָּסְטִיבְּל היוע פֿאָרָא װַקּקּסָים װהי הַצָּנָה שְּנְּעְשְׁינִר בִּשְׁבִילוֹ לְהַצִּיג בְּהַצָּעוֹת יַלְדִים וָה כֵּיוּי עם כל הַלָב. חשוב היה לְאַהְרָאִים לְהְבִיא אָבִּוּרִני. שְנַיהָם עֶבְדוּ קשָת וְהַבִּינוּ הַצְּנָה. טיזיג בְּעָרֶץ הַסְּפּּרִים מְסְבֵּר עַל נַד הְּלּוּקּהָ אָנו טַוֹלְבָּים (טַפְּּנוֹלְ נָּאוּלָם) לְלַהּעּלְ בּלוּנוֹלִי לָשִיר וְקָסוּם בְּאָרָץ תַּפְּצּוּרִים שְהַיְלָדִים כֶּל פֶּוֹי אוֹהֲבִים. שָם הָם פּּוֹגְשִים אָת

מֹלְנִיכָה־שְׁרוּכָה, עַנְנִית קּעָינְטְנָּח הָאוֹסְמָּת מִינֵי סְמַרְטוּטִים מָחָפָּת. נְד אוֹהַב אָת שְלוּכָה, אַרְ קָשָה לוֹ לְהַנִּיד לָהּ אָת זָה בַּבָּנִים. נָם לוּלִיקוּץ חַשּוֹבָב מוֹפִיע בַּהַצָּנְה וְכַלֶּם בְּיַחַד מְסַבְּיִים סְבּיִרִים יַבִּים. יש נָם קָטָע עַל "חָלָלִית" הַלּוֹקַהַת אָת עַיִּלֶדִים מְּחַלֶּק מַהַפּוּפָע. עָשוּי בְּהָחְלֵט יָבָּה. שְרִים שִירִים בְּרוּרִים וְנַחְמַדִּים. غُيْد تَغُصِد مُغُدِّن تَأْبُ لَكِنَا فَعَرَدُا تِتَاذُكُ הַקַרַתָּק בְּיוֹתָר בְּחַאֶנָה. יָש נִּם שִׁקְּוּפִּאות הַּבְּיּסְבָּרוֹת אָת הַקְּבּוּר. יְבָּה לְעַיִן וְנָם

בניסיקה מקודיות נעימה. כִייוּל בְּאֶרֶץ הַקּוּמּיִנִים זֶה לֹא בְּדִיוּק הָצְּנֶה בְּקְּחָרָית שָל הַאַטְרוֹן. תָם מוֹמָיעִים אַיִּמּה מָמֵנְמִינִים אוֹתָם, בְּנִנְי יִלְדִים, בְּתַּי סַמָּר. אַרָּגָאת בָּבָה, וּסְתָּם בִּשְׁרֵיל חָבֵּיף. אָז אִב בְּיִקְרָה שְּׁמְעָתָּם עַל הַהַצְּנָה בְּרִית הְפֶּבֶּר או בַּנָן לְכוּ לָרָאוֹת. זוֹהִי בְּחָחְלֵט הָצְנָה צָנוּעָח אָבֶל עָם הָמון אִהַבָּח לִילְדִים. תַּאַטְרוֹן קָטָן אֲבָל וְזְבִיב מְאד.

איקי שובל

שְּמַצֶּבְף לֹא יִהְיָה תְּמוּד כָּל כָּף.

יְחַפַּשׁ אָת הַבְּּוֹקִאַ חַפֵּירָאַים בּוֹ אוֹתוּ תַּבְּץ.

בְּצֵּרִי. לְאָרֵוֹר שִּיְאָתֵּוֹר הַמֵּחְשְׁב אָת מְקּוֹם הַחָפָּץ, יִמְסר אֶת חַפֵּידֶע הַדָּרוּש עַל מְקּוּמּ אָל הַפְּּלֶרְ הַחֵּיק הָאָמוּד לְפֵּיר. עַל פְּנֵי הַמְּּלְּוּ יִּוּשִׁיע נַשָּׁילַת אָל בְּלּוֹנִיּן אֶל נַינוֹנָּא נְצִוּנְת לצונע עולוגע ולונילילילע בּפּׁלנִם עונוגע ולאים מֹּבְּשָׁרְחִיִּת טַבּּיַער בֹּלְ סָׁנִי מְּנִיּצְטְׁנַךְּ תַּבְשָׁי לַעֲשוֹת ווּא פְּשוּט לָלֶכָת לְאוֹתוֹ הַמְּקוֹמ וְלָקַתַת אֶת הַחָםֶץ שְלְּף. פֿיצד יִנְאַמְשִׁר הַ־בּּבְּלָא" תַּוְתֵנ וּבְּכָן, וְכְּרוֹתַ

הַיַּקּנְתּוֹן

בקשת ולונו בובל.

אַל הַמּוּסִיקָה, אָפּוּלוֹ, שְהַיָּה גָּם אֵל הַקַּשְׁת

בְּתָבְרָתוֹ שָל יִקּנְתוֹן, וְאַף לְפֵּד אוֹתוֹ לִירוֹת

בּוְרִיקַת דִּסְקּוּס. אַפּוֹלוֹ לְקַח אָת הַדִּסְקּוּס,

הָנִיףְ אָת יָדוֹ וְהַטִּיל אָת הַדִּסְקוּם קַדִּיבָה,

אולם רוח שנשבה הַסִיטָה אֶת הַדִּסְקוּס

מִמְּסְלוּלוּ, וְהוּא עָרְ חַיְשֵׁר אָל מִצְחוּ שֶל

קָּוְתוֹן וּפְצֵע אוֹתוֹ קָשְׁת. יַקוְתוֹן וְמַל עַל

הַדָּשָא, וְהַדָּשָא הַיָּרֹק הָאֲדִים מִדְּכוּג.

וְהָחֵץ, רָחַש חִבָּה יְחַרָה לְעָלֶם יְפָה תּ אַר

וְשְׁמוֹ יָקַנְתוֹן. הָאָל אָהַב בְאוֹד לְבַלּוֹת

יום אָתָד הַם עָרְכוּ הַתַּרוּת יְדִידוּתִית

וְנִשָּה לְהַרְוִיוֹת אוֹתוֹ, אך כָל מַאְמצִיו הִּיוֹ לַשָּׁוְא – ראשו שָל יקנתון צְנַת לְאָחור, ורות התיים עובה את נופו. אַפּולוֹ הַמְשִייִּדּ לֶשְׁבָת לְיָדוֹ שֶׁבוּר מִצְּשַׁ. אָנִי לְקַחְתִּי אָת חַיִּיוֹ", קָרָא בְּיֵאוּש, 'וְעָהֶּה אֵין לִי חֲפָּץ בְּחֵיִי שְׁלִי. לוּ יְכּלְהָי, תַיִיתִי מֹתַן לְךְּ אֶת תַיַּי וֹמֶת בִּּכְּקוֹמְךּ". עודו מְקוֹנֵן עֵל יְדִידוֹ, וְהָנֵה חְזֵר הָאָבָע הַיָּרֹק אָל הַדָּשָּא, ומִחּוֹכוֹ בָּקַע וְעָלָה בַּחַ נוֹלֶבר וֹהמַטּמָרי בֿבְא נינא ניוּפֿוֹנִתוּן' מֹנּוֹלְּאֹנוֹ

אָפּוּלוֹ רָץ אָלָיוֹ, הָנַבָּט אָת רֹאשוֹ שׁלּ הְעַלְּם

סְפָּרָה עַל פִּי הָפִיחוֹלוֹנְיָה הְּיֶּרְיוּנִ רוּתני אַהְרוֹנִי

אָת זְבְרוֹ שָל הָעֶלָם יְמַה־הָתּאָר.

של הַפַּחשַב יוּוָן בְּפֵייִרְע בְּנּדְּט עַל מִבְּנַה

אבד לך תפץ? המחשב ימצא אותו.

ַטַבּאנים לְטַרִאנו לְמַּטְמִּכְּיִי צְּאָלְוֹרֵע מַצְּלְמֵּׁע מַמַּינוי יָנְיְנְע לְלְּתִּנְּ לְבַצֵּּאָ אָת נַיּפְּּאָלְעַע וידיאו מְיָחָדָת הַמְּהָבְּרָת אַלִּיוּ, אֶת הַחַפְּץ מִבֶּל צְּדָדִיוּ. חַמֵּחְשַׁב יְקְלֹט אָת צוּרְתוּ, אֶת אָנָה מְחַבָּע נְּכוֹ מְטוֹרְף חַבָּץ שְאַהָּה וְקוּק מָבְנָהוּ וְאָת צְּבְעָיוּ שְל הַתַּפֶּץ וְיִשְׁמֹר אֹנְתִם לו מְיָדו אַתָּה חָשׁ שְׁחָצַּח עוֹד מְעַט תַּצֵא בְּזִבְרוֹנוֹ. נְבִּנוֹ רָנְגְטְרָן לְהַטְבִּיעַ עַל מַדְּעְתָּדְּ כַּרָב קֹצֶר־רוּתַ וּתְּחוּשֵת דְּתִיפוּתוּ הַחָפֶץ, בְּעָורַת מַבְשִּיר מְיֻחָד לְבָדְּ, בַּס זְעִיר - אָשׁ זָה יָקּוְדָה לְּדְּ בְּשְׁנָת 2010, יִשְּׁכַּן פַס זְעִיר זָה יִשְׁדָּר אַוּהוֹת רַדְיוֹ חֲלּוּשִׁים בְּיוֹנֵור, אַהְנֵת שְיַהְיוּ מְיָחָדִים רָק לְאַנּה בְּאַחַת מָפָּנוֹת בִּיוֹנְדּ, צְבוּר לְאַחֵד הַקּירוֹת, הַהַוֹפֶץ. כְּשָׁנְּרְצָה לְאַתֵּר אֶת מִקּוּמוֹ שָל סָצני יִחָיָה מֶסֶּדְּ שֶׁעוּתַ וְדַק. כָּל מִח נַינִינָּא יְזָהָה אַנְתִּוּ הַפַּּלְּחְשָׁב עַלְינְדִי הַּנְהַאָּנְת שָּׁתִּצְטָרַדְּ לַעֲשׁוֹת חוּא לְהַגִּיעַ אֶל הַמְּטְדְּ הַמַּיִדְע שְנָּכְוֹסוּ עָלָיו לְאוֹתוּ הַמַּיִדְע הַמְּצוֹי וְלְהַמְּעִילוֹ. עַל הַמְּסָן יוֹסִיעַ מִיָּד שָּרְטוּט בְּוֹכְרוֹנוֹ. לְאָחָר שְיּוַהָּה אוֹתוֹ. יְאַתְּרוֹ מְשָׁרָ שְלָּהְ יָאָתָר בְּרֵי שְהַחַפְּץ שְלָּךְ יְאָתַר מָאָמְצָעוּת הָאוֹתוּת חָחָלוּשִים חַמְשַׁדְּרִים בּאָבְיצְעוּת הַפְּטָּךְ הַנָּה, יִהְיָה עָלְיךְ לוֹכָּר עַל יְדֵי הָחָפָּץ. אָת שְכוּו או אָת בּּרָטִיו הָהְזַהִים. רְמַקּוֹל מְיָתָר תַּמְּצני בַּמְּסְוּ תַדַּק יִקְלט אָת תַּמֵּידְע שְאָבֶּורָתָּ וְיַעָבִירוֹ לַמַּחָשָב הַפַּּרְבָּוִי שַל תַּבָּיִת. הַבָּּוּחְשַב, עֵל בָּי הַמִּיךְע שְקַבַּל,

מָבֶל מְקוֹם, נָם בַּשְנֵת 2010 בְּדֵאי שְּׁהִּסְנְים קדם כל על עצמכם ותשתולו לוכר הילו הַנָּחָרָנם כָּל דְּבְר.

עַצִּיִת וּמִפּוּמָם שָל דְחִיטִים וַחֲפָּצִים שּ

בְּשְּוּרְצָה שְּחַפְץ בְּלְשָהוּ וְחְיֶה בִּרְשִׁיבִת

ווֹנוֹמָצִים שְהַבִּּחְשֵב מְנָהֶל מִצְקב אַנֻרִיהָּ

יורם אורעד

לְמְשְּׁחָק זֶה יָש אַלִּיבּוּת עולָם. אַלִּיבּוּת הָעוֹלֶם הַשְּׁמִינִית נְעָרְכָה בְּיָםִים אַלּוּ בְּלוֹנְדוֹן (אַנְנִלְיְה) וּבַכָּוּקוֹם הָרִאשון זְכָה "ווקטור", היא אומרת לדוקטור – "אני יָפָּאנִי בַּן 36 בְּשָׁם יָקוֹאוּ הָיָאקּוּטָה. נָאֲבֶק מש מעדת מפחד. אתה מבין, זה הגירנוח עמו על הפוקום הראשון בורוברה... האחק שלי..."גם שלי", מרגיע אותה יַשְּרְאַלִּי, נְעַר בַּן 13 בִּשְׁם חַן שִּבְּתָאי. הָיָאקוּטֶה זֶבְה בְּהַרְבַּה מְאֹד כָטָף – 15,140 דולָר, וְתַן זְכָה בְּאֶלֶף דּוֹלֶר.

לָּמִשְּׁחֶק. בְּרוּקיָה הוּא יִקּוַרִא "קַּח מַהַקּבְּּח

200 רוּבַּל, (וֹנִי הֹם נַפַּׁמֹנ נַינוּמֹנִי וֹנִינִינִי וּוֹ

מְהָדוּרָה בִּוּסְבָּר 23 שְל הַמִּשְּׁחְקּ

קרן הגדי, כפר סבא רחוב הכרמל 24/8 וּבְעִקְּבוֹת הַנַּיַחָרַוּת מִצְּטָּרְמִים נִּם הָרוּסִים

למה כובע

מח: למה לג'ירף צוואר כה ארוך? מנפט היא לא סובלת ת'ריח של הונליים שלה...

עפרה ספיר, מרכז ספיר, ד.ו. ערובה 86825

השעה לא כלום

אא שלתה את יתי פספוס לשאול את ציו מו השעה. כאשר חזר אמר לאמו "השעה לא כלונו..."

'נשוט מארד", הסביר הפספרסון. "אבא ארני חשעה חמש פחות חמש, או בסך "הגל השעה לא כלום..."

למה ככה ככה ז

ישוה יוני, למה לא הכנת את השיעורים

המחון ככה זו לא תשובה. ושרחן ככה...

קלונן 2 תל אביב

מארת ומתבדת

משה יהלום נדיחות משלכם נא לשלוח למדור "צרווק "מעריב לולדים"

שְנֵי רְבּוּעֵי קֶסֶם

רחל שי

לְּמְנֵיכֶם שְׁנֵי רְבּוּעֵי־קְּסֶם אֶלָּא. שְׁהַהַגְּוְדְּוֹת לְיַנִים נְיִנִונִ בִּמְשוּנֵינוּ וַבִּּמְאַרְבַּב וַעָלֵיכָם לִשְבַּץ בְּּוּ שָׁהַם יְהְיוּ לְדְבּוּעֵי־קָסֶם כְּלוֹנְגר שָאַת הַפִּלִים בּמְאָנְן נְתַּנן יִהְיֶה לְקָרֹא גַּם בִּמְאָנֶּדּ.

ו) לִפְּנֵי תַּלְּיִלְה: 2) בַּעַל װֻרָּה: 3) פְּנַינו בַּתּנְהָה; 4) נָחָש אָרְטִי; 5) רַבִּים כְּמּוֹהוּ וְמְצָאִים עַל עַץ: 6) כָּנֶים בין הפותרים יונרל מחשב כיס

בְּשָדּוּר טָלָוִיוְיָה. הָצּוּנְלוּ עָל פִּי שְׁמִּוֹתִיהָּנוּ לְצֵלוֹת בָּמָה הַם צְפִּוּ

בַּמָּה הַם הִתְבּוֹנְגוּ ארבעה ילדים ישבו וצפו

לִיאַת יוֹקף אַלִי וְאָדֶם. בין הפוחרים יונרל מחשב כיס

פָּחִיוֹת רַיקוֹת לֶרב, מַדְבִיקִים אוֹתָן עַל

– וְתּוּלִים עָל הַקירות בְמִקּדְרוּנות

מִינֵי דְּבָּרִים אֲחַוִים, מִכְּל הַסוּנִים.

מָה הַמִּלָּה

הַמְשֻׁתֶּבֶּת.

לְפָנֵיכָם הַגְּדְרוֹת לְמִלִּים.

– הַן תִּקבּלְנָה מוּבָן חָדָש.

לוחות נְדוֹלִים, מָרַסְסִים בּצְבָעִים עֵלִּיוִים

קונים אָת הָרַעִיוּוָז, לְפָּחוֹת לֹא מִבְרָחִים

פָּחִיוּת; אָפְשָׁר לְנַסּוֹת עם שְאַרִיוֹת שָל כָּל

לְאָתָר שְּׁתְּמְצְאוּ אוֹתְן נְסוּ לִמְצֵא עוד מִלְה

אַעות מְשְׁתָבָּת לְכֻבְּלָן (פֹּוּ שְׁאִם הַעַּבְרוּ אָת

הַמִּלָּה הַוּאת לְכָל אַחַת מַהַמִּלִּים שְּמְּצְאתָם

ו. אַיבָר הַהָּלִיכָה 2. עִשוֹן בֹקֶר נְפוֹץ 3.

נווַל חִיוּנִי נְפוּץ a. מַתְבָּת קְשָה.

מְלַבְלַב, נוֹתַן פְּרָחִים 4. מַצְּבָת וְכָּדוֹן 5. כּוֹ

נושאים מִצְרָכִים מַתַּחְוות 6. טְס בְּאַנִיר 7

אָרְאָלָה אָשְּׁד

פתרונות שו לשלוח ל"מעריב לילדים" ת.ר 20044 ח"א

יפִי שֶל אַשְפָּה

שום דָבָר לא הוֹלַף לְאָבּוּד אָצֶל הַחֶּבְרָ״ה

גָבֵורְתָּם לִשְׁתּוֹתוּ אַל תִּוֹרְקוּ אָת הַפָּתִית.

הָיא עוד יְכוּלָה לְהָבִיא תּוֹעֶלָת. הָהוֹכְּחָת

לְּלְּנַיבָּם: חָּחָבְרָיה בְּבִּית הַסְבָּר הַוְּה אַנְסְבִּים

הָאַלֶּח, תַּלְמִידִים בְּבֵית־סַפְּר בְּמִינְכָן.

לַרמָנוֹיָה טַפּּאַרבית.

ורכתקאות מלפכון פרק 16 כתב וצייר אורי פינק

47 Biaeaio